

دارد

پارٹ 2

دچھوڑا

کوئی بھن گیا روزق بکھیاں دی۔ کوئی چھوڑ کے شیش گل ٹریا
 کوئی پلپا ناز تے خریاں دا۔ کمران دی گول اج تھل ٹریا
 کوئی بھل گیا مقصد آڈو دے۔ کوئی کر کے مقصد حل ٹریا
 اجھے ہر کوئی درد مسافر ہے۔ کوئی اج ٹریا کوئی گل ٹریا

دارد

پارٹ 2

دچھوڑا

شاہد سیال

اس ماضی دس توں ہر کہیں ٹرنائے کئی چھپے تے کی اگے
 چھوڑ سگتاں ٹہری ساگیاں دے۔ دارو داری دینان وگے
 ترمیم خدا دے نچلے وچ۔ جہاں مُرسل کر نہیں گئے
 اتھے درد ہمیش کے نہیں راہنڈرا۔ بھادیں کوئی سو سال دی تگے

وچھوڑا

مہر غلام محمد درد کی یہ دوسری کتاب ہے۔ کچھ ذاتی مصروفیات کی وجہ سے پہلی کتاب (دل آواسی پاردا) اور اس کتاب میں وقفہ زیادہ ہو گیا ہے کوشش ہوگی کہ آنے والی کتاب جلدی آئے۔ بہت سارے دوست انتظار کرتے ہیں۔ حقیقت تو یہ ہے کہ میں کوئی لکھاری نہیں ہوں بس مہر صاحب سے محبت کا تقاضہ پورا کرنے کی کوشش کرتا ہوں۔ کتاب کا دیر سے آنے کا ایک سبب یہ بھی ہے کہ اس کی درستگی کی ذمہ داری محترم ملک فاروق احمد کنڈان صاحب کی ہوتی ہے اور ان کی مصروفیات کا اندازہ ان کے قریبی لوگوں کو ہی ہے۔ ان کی بھی کوشش ہوتی ہے کہ آپ کے ہاتھ میں جب کتاب آئے تو آسان اور عام فہم الفاظ ہوں جو کہ پڑھنے والے کیلئے مشکلات پیدا نہ کرے۔

میری زندگی میں درد صاحب سے کچھ گھنٹوں کی ملاقات ہے لیکن یادیں بہت ہیں جو کہ اگر زندگی نے وفا کی تو پارٹ 5 (یاداں) کا حصہ بنیں گی۔ اس کتاب میں اور پہلے والی کتاب میں بہت غلطیاں ہیں یہ ساری کی ساری خامیاں میری ہیں کوئی یہ نہ سمجھے کہ درد صاحب نے کچھ غلط لکھا ہوگا۔ اللہ مہر صاحب کے درجات بلند فرمائے وہ ایک عظیم اور مکمل شاعر تھے جس کے معترف تمام نامور شعراء کرام ہیں لیکن بد قسمتی سے آج کل بہت سارے نام نہاد شعراء نے اپنے نام کے ساتھ درد لکھنا شروع کر دیا ہے جو کہ بد اخلاقی کی ایک مثال ہے میری تمام اعلیٰ طرف شعراء اور عوام سے اپیل ہے کہ اگر کوئی اس نام سے آپ کے سامنے آئے تو اس کی حوصلہ شکنی کریں۔

میں یہاں جناب محترم لطیف شیدائی صاحب کے چند شعر لکھنا چاہتا ہوں۔

زور تے ہمتاں وڈیاں لکسن۔۔ جگر دے لہودیاں ندیاں لکسن
شاعر شعر لطیف پے لکھسن۔۔ درد بنڑن تے صدیاں لکسن

اللہ گواہ ہے کہ اس شعر میں کوئی مبالغہ آرائی نہیں ہر حقیقت پرست کے دل کی بات ہے۔ جن لوگوں کا خیال ہے کہ درد اب ہم میں موجود نہیں ہے تو یہ ان کی خام خیالی ہے درد ہمارے درمیان موجود ہے اور ہے گا۔

- ۱۔ جہوا بشر بڑا غمگین ہووے۔ اوہنوں ہے مغموم لکھنیدا
چہوں قسمت ہاری دے چھوڑے۔ اوہنوں بد مقسوم لکھنیدا
جیتھے ظلم دے پر بت ڈھبے جاون۔ اوہنوں ہے مظلوم لکھنیدا
تینوں درد لطیف میں لکھدا راساں۔ میتھوں نہوں مرحوم لکھنیدا
- ۲۔ سٹ گھتن دے وی دستور ہوندن۔ کچھ پچھلیاں کانڑ سوچیوے
چیویں ساٹگا گڈھنڑ تے گھر گدن۔ انجے حوصلے نال کیوے
فکار لطیف تاں مردا نہیں۔ تینوں زندہ درد منیوے
لگ قلم نوں کمبڑی ویندی ہے۔ تینوں مونیا لکھنڑ لگیوے

حقیقت تو یہ ہے کہ درد تو بس مہر غلام محمد تھا یا خانصاحب طالب حسین درد، باقی تو سب جھوٹے اور نقلی درد ہیں یا پھر یوں کہا جائے کہ سر درد ہیں۔ اللہ پاک ہم سب کو ہدایت عطا فرمائے۔ آخر میں اللہ پاک کی بارگاہ میں دعا ہے کہ درد کے درجات بلند فرمائے آمین۔

آپ کی دعاؤں کا طالب

شاہد سیال

ملک فاروق احمد کنڈان

اللہ کے بابرکت نام سے شروع، کہ جس کی رحمت کی کوئی انتہا نہیں اور جس کے احسان اتنے ہیں کہ زبان شمار نہیں کر سکتی۔ مہر غلام محمد درد کی کتاب و چھوڑا حاضر خدمت ہے سب سے پہلے تو میں معافی کا طلبگار ہوں کہ کچھ مجبور یوں اور مصروفیات کی وجہ سے کتاب وقت پر شائع نہ ہو سکی۔ میں نے اپنی طرف سے مہر پور کوشش کی ہے کہ کتاب غلطیوں سے پاک ہو مگر پھر بھی کہیں نہ کہیں کوئی غلطی رہ جاتی ہے جس کے لئے معذرت قبول کی جائے۔

ایک خاص بات کہ پہلی کتاب میں درد صاحب کے استاد کا ذکر نہ تھا جس کے لیے حاجی حیات بھٹی صاحب اور تمام دوستوں سے معافی کا طلبگار ہوں حاجی حیات بھٹی کسی تعارف کے محتاج نہیں جہاں کہیں بھی پنجابی سنی جاتی ہے لوگ اس نام سے واقف ہیں ان کے شاگردوں کی تعداد تو معلوم نہیں مگر ان کے اپنے الفاظ ہیں کہ میرے شاگردوں میں مہر غلام محمد درد استاد شاگرد ہیں۔ میں یہاں ایک جناب نزل وا بگھر ہ صاحب کا ایک شعر لکھوں گا کہ

اچا بخت تے ماہڑ استادان دا۔ الفاظ دا جوڑتے توڑ با
شاگرداں دی فہرست دے وچ۔ کو دسدا وانگ کروڑ با
انج شامل نہیں تقریب دے وچ۔ امیہ وی لیکھاں انج لکھیا موڑ با
سین گیا ہے ابدی نیندر ظل۔ اجاں درد دی سئے جئی لوڑ با

ویسے تو موضوع گفتگو صرف کتاب و چھوڑا تک ہی محدود تھا مگر اللہ کو کچھ اور ہی منظور تھا کہ اب و چھوڑا صرف ایک درد کا نہیں بلکہ دو کا ہو گیا ہے نہایت افسوس اور بوجھل دل کے

ساتھ عرض ہے کہ درد کی دنیا کے بے تاج بادشاہ جناب خانصاحب طالب حسین درد اس جہان فانی سے کوچ فرما گئے ہیں اس لیے اُن کا ذکر بھی نہایت ضروری ہے کیونکہ دونوں درد ایک دوسرے کے لیے لازم و ملزوم تھے۔ خانصاحب طالب حسین درد ۱۹۵۰ میں ضلع جھنگ کے ایک گاؤں خانوانہ میں میاں لعل کے گھر پیدا ہوئے۔ خانصاحب کو گائیکی کا شوق بچپن سے ہی تھا اور اس شوق کی تکمیل کے لیے انہوں نے اُس دور کے بہت ہی اچھے اساتذہ سے رہنمائی حاصل کی جس میں نمایاں نام استاد نذر حسین ڈھوکڑی والا اور استاد خانصاحب سلامت علی خان ہے اور پھر خانصاحب طالب درد اپنے مخصوص فن جوگ کے واحد شہنشاہ کہلائے اور لوگ ایک دوسرے کو کہتے تھے کہ اگر جوگ سنانے کا شوق ہے تو خانوانہ چلے جاؤ مگر آج وہ دُر نایاب اب ہم میں نہیں ہے۔

زندگی دے سفر دراز دے دج۔ میرے کئی دلدار کھڑی گئے
کئی نور کھڑی گئے اکھیاں دے۔ کئی گل دے ہار کھڑی گئے
بُھٹے کئی الطاف اسے اُری منزلتوں۔ کئی اُپڑ کے پار کھڑی گئے
کئی سال پہالی مل پوندن۔ کئی سجنو ہنجا کھڑی گئے

وہ شعرا کرام اپنے آپ کو خوش قسمت سمجھتے تھے کہ جن کی شاعری خانصاحب طالب درد گاتے تھے۔ طالب حسین درد اور مہر غلام محمد درد کی ذہنی ہم آہنگی کی مثال نہیں ملتی درد نے ہمیشہ معیاری لکھا ہے اور خانصاحب طالب درد نے ہمیشہ معیاری گایا ہے دونوں کی زندگی میں عاجزی و انکساری اور سادگی کی مثال نہیں۔ خانصاحب طالب حسین درد کے شاگردوں کی ایک فہرست ہے جن میں اُن کے اپنے لُحُت جگر خانصاحب عمران طالب بھی

شامل ہیں اللہ ان کی عمر دراز کرے۔

۱۔ ہک اوچھڑ راہ دوا رات ہنیری۔ کیوں ٹرنا تیں یار نمائیں
میرے حال تے ہتھ رکھ دیکھ تاں سہی۔ کیڈا ہے پھڑکار نمائیں
تیرے نال ضروری کرنیاں ہن۔ گلاں دل دیاں چار نمائیں
اکھیں ہجر لطیف نہ نھل سکن۔ انج تھاں ناں مار نمائیں

۲۔ کوئی وقت آؤسی بے لوڑیاں دی۔ تینوں پوسی لوڑ نمائیں
یہی کجھ احساس تاں ہجر دیاں۔ ناں سانگاں پوڑ نمائیں
گھراں آکیاں آخر گھر وگ و ہجنوائیں۔ جیڈے ہتھ پیا جوڑ نمائیں
تیرے ہجنو لطیف جوں نہیں راہ بندے۔ توڑے توہاں ناں ہوڑ نمائیں

باتیں تو بہت ہیں اگر زندگی نے وفا کی تو پھر کبھی۔

وسلام

ملک فاروق احمد کنڈان

مسافر

ہک مسافر پیار دی منزل گولیندا ٹر گیا
 گھانے جھلید ارہ گیا صدے اٹھیندا ٹر گیا
 سکھ جوانی نیندراں کر کے ختم فہرت بھرم
 سی کے لب ساہندار ہیا او مہرباناں دے ستم
 ساری دنیا نوں وفا دا درس دیندا ٹر گیا
 گھانے جھلید ارہ گیا صدے اٹھیندا ٹر گیا
 دوستاناں اچ دوستی دا کھو آپٹھا گیڑیا
 دشمنوں وی اس دی حالت دیکھ کے نہ چھیڑیا
 اپنی بچوں نال انہا ہندا دل ٹھریندا ٹر گیا
 گھانے جھلید ارہ گیا صدے اٹھیندا ٹر گیا
 جے تائیں تکیا رہیا صیندا انہاں دی ٹیک تے
 جہناں اس نوں ساڑیا نت نفرتاں دے سیک تے
 وت دی اناں واسطے چنگے سوچیندا ٹر گیا
 گھانے جھلید ارہ گیا صدے اٹھیندا ٹر گیا
 اوہ پچل گو ہا ملوئا، دل دا بالکل صاف ہا
 نیک نیت ظرف اعلیٰ صاحب انصاف ہا
 مخلصی دی قبر تے ڈیوے بلیندا ٹر گیا
 گھانے جھلید ارہ گیا صدے اٹھیندا ٹر گیا

اسماعیل پچل

درد پارٹ ٹو

وچھوڑا

.....شاعر.....

مہر غلام محمد درد

اس کتاب دے سکھے حق صاحبزادہ مہراشتام الحق گورایہ دے ناں -

درد	کتاب دا ناں
وچھوڑا	پارٹ ٹو
مہر غلام محمد درد	شاعر
شاہد سیال	مصنف
ملک فاروق احمد کنڈان	نگران
ملک فاروق احمد کنڈان	پروف ریڈنگ
500 روپے	قیمت
0300 6074199	رابطہ

کتاب ملنڈا پتہ

- ۱۔ اسماعیل بچل پرنسپل نیشنل سکول ساہیوال ۱۹۸۷-۱۹۸۶-۱۹۸۵
- ۲۔ غفار کیسٹ ہاؤس خوشاب ۱۹۸۲-۱۹۸۱-۱۹۸۰
- ۳۔ بغداد ساؤنڈ سروس ساہیوال

فہرست

12	حمد باری تعالیٰ
14	نعت رسول مقبول
18	وچھوڑا
54	دو بیلی تے قاصد
80	دل نال گل
92	نو کرتے سردار
127	گیت
147	غزلاں
163	قطعے

ٹسیں ہو کے مہر سو جداں میں نہ ہوساں
 بڑا یاد کرسو جداں میں نہ ہوساں
 بجز زعب تے دبدبے احمیہ نہ رہسن
 پچھادیں توں ڈرسو جداں میں نہ ہوساں

دل آیائی موسم چمتر دا۔ صئی رت الیللی ہٹ آ
 ہے تاہنگ گلاب تے موتیے نوں۔ پی اے ہسرد چنبیلی ہٹ آ
 تیرے واسطے سکدی اے درد دے دل دی۔ ویران حویلی ہٹ آ
 نکال اوڈھر زندگیاں پکھ جاوے۔ میرا نکھڑیا بلی ہٹ آ

حمد باری تعالیٰ

توں اظہر میں بدکار ہاں میرے اللہ
 توں دو جگ دا مختار مالک اکہلا
 نہ توں کہیں دا بیٹا۔ نہ توں کہیں دا باپ ایں
 توں بے مثل ہیں تے مثال اپنی آپ ایں
 توں مالک تے رازق تے مشکل کشا
 سبح البصیر ایں سبح الدعاء ہیں
 قبول ہک گناہ گار دی التجا کر
 مسلمان نوں ایمانی جذبہ عطا کر
 عطا دے زمانے توں فرقہ پرستی
 دسا ساڈے اُڑے ضمیراں دی دستی
 بھک گئی اے اُمت تیرے مصطفیٰ دی
 نہ رہی کہیں نوں پہچان دھی دی تے ما دی
 پیا آج بھرا دا بھرا خون پیندائے
 تیرے جگ تے مفلس ددا اوکھا جیندائے
 اتھے ظلم تھیندے جین بے شمشاد
 تڑپدا پیاے ساڈی غیرت دا لاشہ
 ختم جلدی گراہی دی اھیہ سزا کر
 جگا سٹے جذبے تے زندہ حیا کر

خُدائی مخالف۔ طرف دار کوئی نہیں
 تیرے باجھ ساڈا مددگار کوئی نہیں
 قدیر ایں، کبیر ایں، تے غفار توں ایں
 اسماں ہائیں سیاہ کار۔ ستار توں ایں
 اسماں پاپی عیبی اسماں بھادیں جو ہاں
 مگر تیرے محبوب دے کلمہ گو ہاں
 اُسے دے ویلے کرم کر خدایا
 ہے مطلوب بھنو تیری رحمت دا سایہ
 اسماں بھوکے رہ گئے ہاں دشمن دا حاسہ
 دیندا نہ تیرے سوا کوئی پاسہ
 ایہا درد دی عاجزانہ دعا اے
 اساڈے دلاں توں سیاہی بھائے
 چا دے قوم مُسلم نوں کامل ایمان اے
 وطن دا محافظ بنا ہر جوان اے
 سوا تیرے کہیں دا دی رہے ڈر نہ پالا
 رہووے جگ تے اسلام دا بول بالا

نعت رسول مقبولؐ

پک وار ویکھا مولا بازار مدینے دا
اکھیاں نوں نصیب ہووے دیدار مدینے دا

دل میرے نوں مدتاں دا لگا روگ اڈا ہے
نہیں گھلنوا طپیاں توں بیمار مدینے دا
مجبور نوں دُنیا دی کائی چیز وی نہیں بھاندی
لوں لوں وچ رچیا ہے بس پیار مدینے دا
نکھیاں نوں رجا ویندائے۔ تنکیاں نوں کچھدا ہے

لچال انوکھا ہے سردار مدینے دا
کیوں درد اداں ہوواں محشر دے عذاباں توں
کدی دوزخ نہیں جاندا خُدار مدینے دا

اللہ سائیاں تیرے یار دے اُمتی۔ یکدم تبدیل ہو گئے جن
خود غرض تاں رگزییاں مگدے نہیں۔ لچال قلیل ہو گئے جن
اُج چھک دے فرق توں ہستیاں دے۔ بہوں سفر طویل ہو گئے جن
بندے مخلص تیری دھرتی تے۔ ڈاڈھے درد ذلیل ہو گئے جن

=====

پینک میں درد نوں رب العزت۔ وڈا دینا دار بنزائیں نہیں
پر اتنا کرم ضرور کریں۔ مینوں لوڑ دی تھوڑ دیوائیں نہیں
کوئی ہووے سُرور تے لطف نہ دیویں۔ حک عرض میری ٹھکرائیں نہیں
ہکو بجن ہے کھٹیا عمر اں دا۔ اُدھی شکل میتھوں اڈھرائیں نہیں

=====

سانوں ہجر دی تلخی تے خود عرش تے ملنوا۔ میرا مالک عدل تاں کوئی نہیں
ہمدرد جوں ہاؤں مخلوق اپنی دا۔ میرا کیوں احساس کیتوی نہیں
باہنہ درد توں کھسی پئی پلیر دی۔ میری عُربت داؤں دیکھیوئی نہیں
تیرا شکوہ نہیں ارمان تاں ہے۔ سانوں رنج کے لہن دیتوی نہیں

=====

شانِ حسین

مصطفیٰ دا نور حضرت فاطمہؑ دا پیار ہے
ناطق قرآن - پسر حیدر کرار ہے

خُلد وچ کوثر دا مالک - تِسا کربل دا حسین
دین احمد دی بقا دا مرکزی کردار ہے

بگم خدا جہدے جنت چوں جبریل
کپڑے لے آوے حسینؑ اس نوں آدھن

جہڑا مصطفیٰ دے کڈھاڑے تے چڑھ کے
پڑھن عید جاوے حسینؑ اس نوں آدھن

جہڑے حق دے راہ گیر دا حق دے راہ تے
قدم نہ ڈلاوے حسینؑ اس نوں آدھن

جہڑا تِسا کربل دے میاں اندر
چا پتر کواہے حسینؑ اس نوں آدھن

جہڑا وسدے تیراں دی بارش دے وچ دی
نہ سجدہ چکاوے حسینؑ اس نوں آدھن

جہندا سر مبارک دی نیزے دے اُتے
تلاوت آلاوے حسینؑ اس نوں آدھن

ڈاڈھا اوکھاں وچھوڑے دے زندان وچ
 میرے دکھ سکھ دا بھائیوال آونز دی کر
 مینوں طعنے سلاخاں دے کھاندے پئے
 کر ملاقات لچال آونز دی
 چند نمازی اڈیکان دی تہہ جوگی نہیں
 ہنوں دوریڈے نہ گھت۔ سال آونز دی کر
 راہواں تک تک کے اکھیں نہ پتھرا وچن
 ساجھ سوہنری دا ماہیوال آونز دی کر
 کوڑے کارے بہانے دی گنجائش نہیں
 جہوے حال اچ ہیں ہر حال آونز دی کر
 لطف سانگے دا ہے ہنوں تاں بچیاں نہ پا
 میری پہلی صدا نال آونز دی کر
 اگاں میں درد جے توڑی زندہ رہنم
 لوڈ توں وی نہ لڑساں خدا دی قسم
 معافی ہک وار دے چا خدا واسطے
 ہاڑا من وچ او ہتال آونز دی کر

وچھوڑا

اللہ واسطے حک واری شکل دیکھا۔ اکھیں بہوں اُدرائیاں ودیان
 جیویں دیگر حال شرمندہ دا ہوندائے۔ اُنجے وانگ گمنازیاں ودیان
 ساڈے پھٹ گئیاں بنزیاں ملکہ دیوچ۔ سے یار کہانزیاں ودیان
 تیری زیارت واسطے رو رو کے۔ مویاں درد نمازیاں ودیان

=====

تیرا کدے گیا لوڈ توں باہیں تے سوونڑا۔ دت مرضیاں نال اُٹھوونڑ
 کدے گھتیاں مگروں ڈھوڈھ کے ملنڑا۔ کدے گھتیاں زسز مینوونڑ
 متھے بخت تاں با تاں کھندائی ناکیں۔ جھڑکیوونڑ مرز مرز
 اج توہاں بندہ درد دیندائی نہوں۔ بھٹھ گھتینے اہیو جیا جیونڑ

=====

تیرے کدے گئے باہیں تے سوونڑا موسم۔ تیرے کدے گئے ڈرتہائی دے
 تیرے کدے گئے قول نہاونڑ دے۔ تیرے کدے گئے خوف جدائی دے
 تیرے کدے گئے درد وراگ دلاستے۔ تیرے کدے گئے حول لڑائی دے
 تیرے کدے گئے تے لٹھ لٹھ دے۔ تیرے کدے گئے شوق رسائی دے

=====

بھنور دے حال تے رحم چا کر۔ میری اودراں دا کمران اے
 تیری زیارت باجھ دیران پیائے۔ میری اکھیاں دا کنعان اے
 جہڑے حال اچ ہوندائی پیدا کر۔ متھے لکنڑ دا کوئی امکان اے
 نہیں تاں قبران ائی درد نکھیڑ چھوڑیسی۔ اھیہ ڈوریاں دا طوفان اے

=====

راتیں جاگنڑا تے دینہاں راہ مل باہنڑے۔ کراچ بے امن جدائی گئی
 تیری تاہنگ دی ساگ تے رو رو کے۔ لگی اکھیاں دی بینائی گئی
 راہے سٹ گہیوں درد دی غربت دی۔ تیہوں گڈھ بھائیوال نہ چائی گئی
 ہک توں بندہ ٹریا نہیں رنج ہو کے۔ میرا چھوڑ سلام خدائی گئی

=====

کداں ملیس کدڑ وچھوڑے مکسن۔ تینوں کے تائیں ہاڑے گھتاں
 دس کے تائیں تاہنگ دے چنے تے۔ ہمزراں دیاں پونزیاں کتاں
 چنگے جن تاں ہوندن درد دا جن۔ بجاں دے سر دیاں چھتاں
 تیری ذات دے ہوندیاں جائز تاں نہیں۔ میں ٹھوکراں کھاندا دتاں

=====

ہک واری آ کے رب دے ناں تے۔ کڈھ دل پریشان دا شگ و نچ
تیرے دگ گھیاں جیویں پیا ہوندا ہے۔ میرا حال گزارہ تک و نچ
نگی رکھن بہزے ہر ویلے۔ آ منہ مخلوق دے ڈک و نچ
میکے چٹاں درد جے سائیں نہوں بنزنا۔ توڑے جن سلام تاں بگ و نچ

=====

گھل وچاں ہا جے نہیں مل و نچو ہا۔ وسزیک چہاں دی منز دے
ٹرت و نچن ہا زور خدا دی سہوں۔ اناں اکھیاں دی گنز گنز دے
مٹھے لگز دی درد جے سوچو ہا۔ پوندے بنز امکان و سز دے
میرے ملکہ دے بہزیاں ساہنگ چھوڑن۔ تیں سائیں وی ہے پے بنز دے

=====

ہتھوں چٹھن جے درد حلالی سنگتی۔ جیوز دے تھر نہیں راہندے
بچ ویندن میلے خوشیاں دے۔ باروزق گھر نہیں راہندے
اواں پوندن مل پروازاں دے۔ جداں ثابت پر نہیں راہندے
جناں دے سیک اجاڑ چھوڑیندن۔ بندے طاقتور نہیں راہندے

=====

میتھوں گزویاں درد گزیندے ناہے۔ رہی جے تائیں رت الیسی
اٹھے پھر دھیندیاں ناہے تھکدے۔ میرے قدماں پٹھ چنبلی
میرے یکدم جدز دے راہ بند کیتن۔ بُرے وقت دی تار حویلی
ملاقات دے کاز دی ہے آندے۔ کدے گئے ہو بخت دے بلی

=====

اللہ واسطے ماتمی اکھیاں نوں۔ پُر لطف نظارہ دے و نچ
سنگ ساتھ دی پیگھ دا دل کیکے نوں۔ وت درد بکارا دے و نچ
چنگے وقت اچ کیتیاں وعدیاں تے۔ توڑے اتنا پاہرا دے و نچ
تیری ٹیک بغیر ڈلانا وتاں۔ آ جن سہارا دے و نچ

=====

اکا لگ گیا ہیں پردیس دے ناویں۔ وطن توں چت چا لئی ہیسی
شک پوندائے نویاں سانگیاں وچ۔ کائی خاص اہمیت ڈھی ہیسی
رنگین ماحول اچ مست ہو کے۔ ساڈی چٹاں درد نہ رہی ہیسی
اڈے توں تاں عزت مآب سدیندیں۔ اس ایڈلی ج ہو گئی ہیسی

=====

میںوں قسم ہے ہمدیاں ڈاراں دی۔ پھٹی سنگت نوں لوہندا ہویم
 جتاں دے سگویاں کھاڑیاں تے۔ دینھ رات کھلوندا ہویم
 تنہائی دیاں کالیاں راتاں وچ۔ پریشان وی ہوندا ہویم
 پواں ہسرتاں درد انہاں دے فوٹو۔ چم چم کے روندنا ہویم

=====

میں تان جیہاں تیاں دی نوکری کاڑھاں۔ میں تان تہیاں دا بردا ہویم
 آویں نظر تان عید دا جن چڑھ ویندائے۔ تینوں وکھ کے ٹھردا ہویم
 ڈاڈھا اوکھائے سفر وچوڑیاں دا۔ اسے ہول توں ڈردا ہویم
 جک جھٹ اکھیاں توں اوڈھر ہویں۔ میں درد تان مردا ہویم

=====

کوئی دس لگدای تان اڈ کے آ۔ اللہ راسی دی فریاد ھی
 میتھے حملہ آور سدھیاں دی۔ میرا جن بھاری تعداد ھی
 دکھ وٹنڈا دا جھڑا کیتا ہاؤ۔ جے اجڑا اوہ وعدہ یاد ھی
 دت جھبڈے اپڑ زیارت دی۔ پیا منکدا درد امداد ھی

=====

اُراں دگ آ لا پردیس نوں تلی۔ بارون سحرں جائیں کر
 باہلی دے کے چھک لاغرضیاں دی۔ کزور نہ سنگ دیاں لائیں کر
 غربت دا مجرم معافی منکدا۔ اور دیاں ختم سزائیں کر
 میتھوں دڈے دینھ درد نہ دینڈ کرا۔ اللہ واسطے عید استھائیں کر

=====

توں تان دطن نے ودا ہويا لکھ دا ہائیں۔ میری پیٹک خبر نہ لہیں ہا
 بچ وچاں ہا درد بکھیڑیاں توں۔ بھادیں لازہ ای کول نہ بھیں ہا
 میں آپ مھینڈم سر آئیاں۔ توں کائی تکلیف نہ سہیں ہا
 تیرا اھیہ دی دائن کروڑ دا ہا۔ چھرا نظر تان آندا رہیں ہا

=====

دل بلنڈ دے روز سوال کریندائے۔ کر دائین جواب ایچ مل ونج
 پئے ویسی نل میرے سجدیاں دا۔ مینوں صرف ثواب ایچ مل ونج
 جیویں دسدیاں لازہ ای ناہوں وسدا۔ اُسے درد حساب ایچ مل ونج
 کے چیلے اکھیں دی اور لاہ۔ مینوں کھیں دینھ خواب ایچ مل ونج

=====

چنگے وقت ایچ زبیں ہا لکھ واری۔ مکھ اوکھ ایچ موڑنا ناہیا
پشک امداد نہ دیویں ہا۔ میرا حوصلہ تروڑنا ناہیا
کنڈا مانگوے بخت دی چوٹل دا۔ میرے حاں ایچ پوڑنا ناہیا
ہوندا جرم تاں درد ناراضگی کائی ناہی۔ مینوں کھیں کچھے چھوڑنا ناہیا

=====

کوئی کڈھو حا حل ملاقاتاں دا۔ کیوں اتنے دور ہو گئے ہو
اگے کدی ناہے لا پرواہی کیتی۔ جیڈے ہُن مغرور ہو گئے ہو
شک پوندے نویاں لگدیاں توں۔ میرا جن مجبور ہو گئے ہو
تواڈی نیت توں درد معلوم ہوندے۔ تبدیل ضرور ہو گئے ہو

=====

ڈاڈھے اورے ددے ہائیں قسم خدا دی۔ ملاقات ایچ لہو نہ گھتو
مرضی دی نہنہ تے دوریاں دے۔ ساری عمر نہ کوٹھے چھتو
ساڈی منت اے ترس دے چرنے تے۔ قربت دیاں پونزیاں کتو
ملو جیندیاں جیندیاں درد دا چن۔ شالا پر تائیں جیندے وتو

=====

دیدار دی اکھ بے حوصلی نوں۔ ویندی وار خوراک تاں دے چا
جھڑی ڈھکدی اے ماتم داراں نوں۔ اوہ درد پوشاک تاں دے چا
نہوں سی سکدا تاں رنگی کائی نہیں۔ میرا دامن چاک تاں دے چا
ادہا نُم کے دل ولچائی وٹساں۔ توڑے پیر دی خاک تاں دے چا

=====

اللہ واسطے فاصلے ختم چا کر۔ کدھ یار جدائی دی ڈھاہ چا
دے شرف دیدار دا اکھیاں نوں۔ نیجے وقت دی اوور لاه چا
ڈھڈھوں کر کے معاف اڈیکان دا۔ کڈھ درد دے گائیوں پھاہ چا
اکا نچ جگراتیاں کر سٹیاے۔ دے باجھ تے سووڑ دی جاہ چا

=====

تھل جہر دی ٹھوکر کچ وانگوں۔ مسیں اڈیا بچو یا وٹتاں
ہسراں دی لہر طوفانی وچ۔ وڑ کدھیوں لُھیا وٹتاں
اڑ تھدی دے انگاریاں تے۔ اللہ جانودائے سڑیا وٹتاں
کدیں لگدے درد گنوبندے نہن۔ ایج حک توں وی ٹھویا وٹتاں

=====

ہائیں موڈھیاں نال تاں اودراں دے۔ گل کدڑ سیاپے حاسے
جھٹ لوڈ توں رَس کے ناہی تھدی۔ وِت رَسدے آپے حاسے
چپوں توں کھڑیاں ہک دوئے دے کولوں۔ کداں درد کھڑاپے حاسے
توئیں بکھرو کے دم دا دم کر سٹیاے۔ کداں اِنج ہکلاپے حاسے

=====

جداں نال ہاؤں اکھ اِنج بَنج کائی ناہی۔ لتھے اُبھرے ہسدے حاسے
رَلے باہے کے گُر لجا لیاں دے۔ ہک دوئے نوں دَسدے حاسے
اسے ہجر اخیر کھیڑ ویکھایاے۔ جہندے ہول توں تَسدے حاسے
ٹھڈھا ساہ بھر کے ہُن درد اکھیند ائے۔ کدی اسیں وی وِسدے حاسے

=====

تیری ہک ہک لوڑ تے لا سٹیاے۔ جو اِنج تاں جوڑیا حاسے
ہر نال تعلق درد دا چن۔ تیرے ماڑ تے تروٹیا حاسے
منی کائی نہیں دل مجبور اساڑی۔ مخلوق تاں ہوڑیا حاسے
میں توئیں بندے کھیں کچھ سٹ گھتیاے۔ جگ تیرے کچھے چھوڑیا حاسے

=====

ہک وار منی ساڑی وِت دی توبہ۔ ضدیاں تیرے نال یساں نہیں
چٹے دہنہ نوں رات بڑائی دتوں۔ توئیں جن دی گل مُوساں نہیں
رہیا وعدہ قطعاً شکایت دا۔ موقع سرکار دیساں نہیں
بھانویں درد دے سرتوں بل گھینوی۔ تیوں اَلفوں بے اکھساں نہیں

=====

کوئی حُب دا اوہ تعویز پوانیا۔ منوں لاہیاں لاہندا توں نہیں
پر پتہ نہیں کس گُستاخی توں۔ متھے لگنوا چاہندا توں نہیں
میٹھے شک نہیں اگلے ڈنگ نہیں رہے۔ تاں رل کے باہندا توں نہیں
کدیں تھٹ ناہوں درد جُدا ہوندا۔ اِنج سدیاں آندا توں نہیں

=====

اسیں اوہ بندے نہیں جو جن بنا کے۔ مُو مگر زبان تو دُچھے
سانوں گھٹی اے جدن لئیونو دی۔ کیوں ڈر تھنساں توں دُچھے
بھائیوال دے دیکھ کے میلے کپڑے۔ کیوں مَحل پچان توں دُچھے
ہووے لگدیاں واسطے نیت ملوٹی۔ لگے درد جہان توں دُچھے

=====

اساں دوہاں چوں وال وی نہ ٹپدا۔ جدوں جاگدے آہن نصیب اے
 حک دے توں صدقے ہوندیاں تھراں۔ راہنراں ساہاں توں وی ڈھیر قریب اے
 شالا آگ لگے اناں مجبوریاں نوں۔ جہاں کھوہ لیا درد حبیب اے
 اے دیکھ توں حال دنجائی دتاں۔ مینوں آدھن لوگ غریب اے

=====

دل پھکی چاگھتی تے اسان توڑ آ دنجناں۔ شساں ڈھول بولا وئراں سے
 اے درد توں اج تائیں قسم خدا دی۔ میرے نین کداں نہیں ہسے
 جی آیاں آکھیاں جھ نہیں تھکدی۔ شالا درد سرکار دا وس
 ہووے بخت تان درد کچیدے ہن۔ جدوں لوہ آ لیندن کے

=====

حک وار پیوا دیدار دا دارو۔ تان بچدائی درد بیمار اے
 اللہ پاک دی قسم جدائی دا پانزی۔ منتار دے سر توں تار اے
 تیرے مٹھن توں بعد سہیڑی وئدائی۔ حک نواں جیا کاروبار اے
 تیرے شہر دے پاسے منہ کر کے۔ روندنا راہندائی آٹھ آٹھ پیر اے

=====

جہڑے دتے ہائی وسدیاں ویلیاں وچ۔ آلقاب تان واپس لائے لئے
 اوہ استقبال تے لکھ تعظیماں۔ آداب تان واپس لائے لئے
 اہیہ وی بھلا کر آکھیں توں ہنجواں دا۔ سیلاب تان واپس لائے لئے
 جدوں اُنج متھے درد دے نہوں لکھنوا۔ وت خواب تان واپس لائے لئے

=====

توہاں بھوک گدایں دنیا تے۔ توڑے توں تان لئی وت نال اے
 یوسف یعقوب دی اکھیاں دا۔ دے نہیں دیدار دا کال اے
 ہوندا اگلا پاہر تان ممکن ہا۔ لینڈم اپنا آپ سماں اے
 توں وی پچھلے پاہرے سٹن دی سوچیں۔ کدے ویسی درد کنگال اے

=====

چنگے گدے مٹھن تان جیونز دی۔ جس واقعی کائی نہیں راہندی
 وچھی راہندی اے بھوہڑی دل دے گھر۔ اکھیاں اچ بیٹائی نہیں راہندی
 مٹھوں چیتے ای درد مرئی ویندن۔ چڑتل وڈیائی نہیں راہندی
 حک کم دا سکتی کنڈ کر چھوڑے۔ گنڈ مگر خدائی نہیں راہندی

=====

تیرے سامنے ہا ساڈا ظاہر باطن۔ تیتھوں یار کنڈیچے ناسے
 غرضاً دے جام سلام دی آڑ اچ۔ اُکا اچ تائیں پیتے ناسے
 تیری لوڑ اچ فرق یا عذر بہانے۔ دس لگدیاں کیچے ناسے
 باقی خامیاں درد ہزار ہوں۔ پر ٹھگ بدیچے ناسے

=====

ڈھڈھوں پیار تاں ہا پر گل قسمت دی۔ تیری سنگت نہ آئیئم راس اے
 امید تاں رب جائزے جھٹ زندگی دے۔ کیویں نکھڑ کے ہون پاس اے
 ویسے ہک اطلاع تینوں جھب مل ویسی۔ تیرے ملن دی رکھ رکھ آس اے
 اکھیں پکیاں پکیاں نوٹ گیا۔ تیرا نوکر درد اُداس اے

=====

ساری زندگی توئیں بھائیوال دے تاں دے۔ اسان گاؤن گاندیاں راہنڑاں
 نالے لوڈ سمجھ کے ہر ہک دادھا۔ ہس ہس کے ساہندیاں راہنڑاں
 تیرا درد دوارہ نہیں چھڈنڑا۔ بھادیں ٹھوکران کھاندیاں راہنڑاں
 توں نت پیا جھڑکاں نال اٹھا۔ اسان وت وی آندیاں راہنڑاں

=====

تیتھوں وکھریاں چدن رہیندائی نہیں۔ تینوں ججن رساؤنڑا کیوں این
 تیرے ہک ہک حکم تے سو بسم اللہ۔ سر نوکر چاؤنڑا کیوں این
 تیری لوڑ تے تر کے جاہ خود رہے۔ تن من سرفاؤنڑا کیوں این
 تیرے جے بھائیوال نہ بت لہندن۔ تینوں درد کھڑاؤنڑا کیوں این

=====

کائی بچھوں دی کہی مجبوری ہائیا۔ رہ وطن تے جھٹ نہیں سکیا
 میرے جگر توں لہنڑیاں اوداراں دے۔ سی بالکل پھٹ نہیں سکیا
 سُنو گنڑو کے ویڑو غریباں دے۔ پچھاں قدم دی ہٹ نہیں سکیا
 لتیں دھکیائی درد پُرنڑیاں نوں۔ نویں لگدے سٹ نہیں سکیا

=====

دل سکناں باجھ بے روزق ہے۔ کہیں سُنوے بھانڑ دے وانگوں
 کولوں خوشیاں درد گذردیاں۔ ہن اجکل آڑ جانڑ دے وانگوں
 ویلا وسدا کجھ کجھ یاد تاں ہے۔ پر مدھم نشانڑ دے وانگوں
 جتاں توں نکھڑ کے بھدی پئی اے۔ ہر عید مکانڑ دے وانگوں

=====

تیرے سامنے ہا ساڈا ظاہر باطن۔ تیتھوں یار کنڈیتے ناسے
غرضاً دے جام سلام دی آڑ اچ۔ اُکا اچ تاہیں پیتے ناسے
تیری لوڑ اچ فرق یا عذر بہانے۔ دس لگدیاں کپیتے ناسے
باقی خامیاں درد ہزار ہوسن۔ پر ٹھگ بدیتے ناسے

=====

ڈھڈھوں پیارتاں ہا پر گل قسمت دی۔ تیری سنگت نہ آئم راس اے
امیہ تاں رب جانوے جھٹ زندگی دے۔ کیوں نکھر کے ہون پاس اے
ویسے ہک اطلاع تینوں جھب مل ویسی۔ تیرے ملن دی رکھ رکھ آس اے
آگھیں پکیاں پکیاں نوٹ گیائے۔ تیرا نوکر درد اُداس اے

=====

ساری زندگی توہیں بھائیوال دے ناں دے۔ اسان گاؤن گاندیاں راہنڑاں
نالے لوڈ سمجھ کے ہر ہک دادھا۔ ہس ہس کے ساہندیاں راہنڑاں
تیرا درد دوارہ نہیں چھڈنڑا۔ بھادیں ٹھوکران کھاندیاں راہنڑاں
توں نت پیا جھڑکاں نال اٹھا۔ اسان دت دی آندیاں راہنڑاں

=====

تیتھوں دکھریاں جدن رہنڈائی نہیں۔ تینوں جمن رسادنڑا کیوں ایں
تیرے ہک ہک حکم تے سو بسم اللہ۔ سر نوکر چاؤنڑا کیوں ایں
تیری لوڑ تے تر کے جاہ خود رہے۔ تن من سرفاؤنڑا کیوں ایں
تیرے جے بھائیوال نہ نت لبھدن۔ تینوں درد کھڑاؤنڑا کیوں ایں

=====

کائی پچھوں دی کہی مجبوری ہائیا۔ رہ وطن تے جھٹ نہوں سکیا
میرے جگر توں لہنڑیاں اوداراں دے۔ سی بالکل پھٹ نہوں سکیا
سزو گنڑو کے وینڑا غریباں دے۔ پچھیاں قدم دی ہٹ نہوں سکیا
لتیں دکھیاں درد پرائنڑیاں نوں۔ نوں لگدے سٹ نہوں سکیا

=====

دل سنگتاں باجھ بے رونق ہے۔ کئیں سُنڑوے بھانڑ دے وانگوں
کولوں خوشیاں درد گذردیاں۔ ہن اجکل آنڑ جانڑ دے وانگوں
ویلا وسدا کجھ کجھ یاد تاں ہے۔ پر مدھم نشانڑ دے وانگوں
بجناں توں نکھر کے بھدی پئی اے۔ ہر عید مکانڑ دے وانگوں

=====

میں چھیکڑی ساہاں تائیں سنگت بھیسوں۔ تیتھوں ہو جذباتی گل گئی
تیرے کوڑے قول تے دل جئی شئے۔ افسوس پچاتی گل گئی
بلاخر توں گل پال نہ بنزیوں۔ تیری بجن سجاتی گل گئی
تیرا جھٹ دا جھٹ بن شغل گیا۔ میری درد حیاتی گل گئی

=====

دلا آدھا ہام اعتبار دے کھوہ تے۔ کدیں جوگ پریت دی جوئیں نہیں
لٹ لیسیا ملکہ خلوص وکھا کے۔ بچیں درد ارادے ڈھوئیں نہیں
سٹاں جھل کے ہنز ودا پیڑ جزیںدیں۔ پہلے ویکھیا سوچیا توئیں نہیں
جداں پک ہانیا محنت کیتیاں دی۔ دیندی بی کلراٹھی بھوئیں نہیں

=====

توئیں تاں آکھیا ہائی میں جھب ہٹ آساں۔ کیوں اتنے ڈنگ لگ گئے نی
مجبور ایں یا پردیس دے وچ۔ لوکوں دکھرے رنگ لگ گئے نی
ادے درد دے دل دے باڈر تے۔ ہسرواں دے جنگ لگ گئے نی
جہڑے مار گیا میں اناں جنڈریاں نوں۔ اللہ جانڈرے رنگ لگ گئے نی

=====

دل آدھائے بخت دے جوہن دی۔ ادھا رت الیہلی لھے
جھتے آہن مجھے سکتاں دے۔ خوش بخت حویلی لھے
کرے راج دوبارہ رانی زندگی۔ سو سٹھ سہیلی لھے
جئیں نکھر کے درد زلا سنیاے۔ کدیں وت ادھ بیلی لھے

=====

جہاں نی ہائی ہانھ اوہے لد گئے جھوکاں۔ انج بھاء مقوم دے گھٹے
نچے ہجر دی مرض اچ لائی وتاں۔ نت موت دے اٹے سٹے
ککھوں ہولے درد نصیب چا کیجے۔ میرے بھرم شرم دے وٹے
میرا قسم خدا دی روح بڈ دیندائے۔ جداں کوئی پردیسی ہئے

=====

ہا وسدا وقت تاں دل دیوچ۔ آپے بجن بنزیندے جاہئیں گئے
اُداں بخت عظیم دے قافلے وچ۔ سارے رلدے اپنے راہئیں گئے
ساڈے درد دیہاڑیاں ماڑیاں دے۔ وگ ڈھول جدن ہدائیں گئے
جہڑے ساڈیاں ہانھیں تے سمے ہن۔ بن ہور کے دیاں ہانھیں گئے

=====

چیویں فوج بغیر میدان دے وچ۔ سالار ادھورے لگدن
انجے بچناں باجھوں عیدیاں دے۔ تہوار ادھورے لگدن
چیویں شام نوں درد دیہاتاں دے۔ بازار ادھورے لگدن
انجے رعیت دے چار غریب نہ ہوں۔ سردار ادھورے لگدن

=====

اساں لگدا سمجھ کے نوکریاں دتیاں۔ توئیں محض رعایا جاتائے
تیرے مگر جہان وچا سٹیا۔ تئیوں گل سرمایہ جاتائے
کسے بھل اچ ضامن دکھ سکھ دا۔ سٹے سر دا سایہ جاتائے
جداں درد توں بخت دا دسٹھ ڈھلیا۔ توئیں ادنڑ پرایا جاتائے

=====

پھٹ وچن دے بعد وی بندیاں دا۔ بیلے وقت تاں بھدا راہندائے
پر نقشہ چنگیاں نبھیاں دا۔ بہوں اوکھا ذہن توں لاہندائے
لب پُچ ہوندن انج اندرے اندرے۔ دل کونج وانگو گرلاندائے
اکھیں اکھیں نوں تکن تاں درد دا چن۔ دوہاں گھراں نوں شرم تاں آندائے

=====

جہڑی لکھی ہانیا توڑ دے سائگیاں دی۔ تحریر سالی وتاں
وت پھٹن دے بعد وی یاداں دی۔ جاگیر سالی وتاں
دسیں درد نشانیاں کونز وچیدائے۔ تصویر سالی وتاں
میری دیکھ محبت سینے وچ۔ تیرے تیر سالی وتاں

=====

چلو اسیں تیری سنگت دے قابل ناسے۔ اللہ کیتائی جہد پھٹ گئی ہئی
تیرے نیک نصیب نوں لکھ لکھ داداں۔ نوں لگدیاں کنڈ کج لئی ہئی
شالا اہ بندے درد سہارا بنڑنی۔ جھٹھے بیلیا ہنڑ تک پی ہئی
ہک کلمے بشر نوں موڈھے دے کے۔ چوکی ملکہ توں شائش ڈھئی ہئی

=====

بے چنچ پویں تاں سوا لکھ اسیں میتھے۔ کے کرناں درد خدائی نوں
توں وی ہتھ تنگ دیکھ کے نیت نہ بدلیں۔ دیویں نیک میری کیائی نوں
تیرا پتہ نہیں۔ ملکہ تاں داداں دیندائے میری توئیں بارے چنگیائی نوں
تیری بچی دی دھوڑ وی سمجھیا نہیں۔ کدی مصر توں خلقت آئی نوں

=====

تیجھے کوئی اعتراض غریب نہ دیسی۔ بھاویں جانز کے سنگت مکائیں چا
میری مت ہی اوکھیاں بنڑیاں تے۔ اناں لگدیاں نوں ازمائیں چا
جداں کوئی لگدا امداد نہ دیوی۔ میتھے اتنا کرم کمائیں چا
تیجھے جھاں کر دیساں درد دا جن۔ چٹھی کال دے ہتھ اپڑائیں چا

=====

تیری لگدیاں نال بے دل نہ آدے۔ میرا کوئی اعتراض نہ آسی
تیرے دم دی خیر حیاتی ساری۔ تیرا خادم مگدا راسی
رکھیں اتنا یاد غریب دا جن۔ تیرا جدوڑ وی بھار ڈلاسی
بھیں جھیں کے درد دی لُوہ آ لیسیں۔ کوئی جن قریب نہ آسی

=====

ہودی برکت نویاں سانگیاں وچ۔ اللہ نویں نویں ٹیک بھینئی نہیں
ساڈے سٹن دی جہن خوشخبری دتی هئی۔ شالا اوہ لچال سٹئی نہیں
جہدے بخت دے لالچ بدان کتای۔ ہو سکداے توڑ چڑھی نہیں
بوہا اڈوڑ دی درد دا لتھا ہویا ہوسی۔ کدھی کائی وی جدوڑ جھلی نہیں

=====

ساڈی بکھ توں رب سائیں پوک پھروائی هئی اڈے راج کریندا وتیں
ایہا دعا هئی پینگ سہولتاں دی۔ ساری عمر جھوٹیدا وتیں
ساڈی اپنی قسمت، غیر رلا کے۔ بھانویں روز سڑیندا وتیں
شالا تیر نہ چکئی درد دے حال اچ۔ سدھے تیر مریندا وتیں

=====

اللہ دیوی زور تے کیریاں نوں۔ ساری عمر سدھیندا وتیں
ساتھے بل واہ کے بھائیوالاں دے۔ حال جن ٹھریدا وتیں
تیرے پاسیوں درد نوں سیک نہ آدے۔ شالا جگ لتزیندا وتیں
اسیں وت وی تیرے نوکر آں۔ بھانویں توں ورسیندا وتیں

=====

میرا جن وی توں، میرا لگدائی توں۔ میتھے ہور قبیلہ ای کوئی نہیں
تیری ذات دی نوکری دیوڑ دا۔ میں تاں چھوڑیا حیلہ ای کوئی نہیں
جیڑا ڈاڈھائے درد وچھوڑیاں دا۔ ایڈا سپ زہریلا ای کوئی نہیں
گل لا لے یار غریباں دا۔ تیرے باجھ وسیلہ ای کوئی نہیں

=====

میں تاں اجڑی تیاں دے راہ ودا ویناں۔ لڑ دردِ غریب دے لگ آ
 تینوں سگواں سنگت دا تاج پویاں۔ لایہی سرتوں مانگوی پگ آ
 کیجے وندیاں آلی مندری وچ۔ جڑ سگواں پیار دا نگ آ
 تینوں پچھلیاں یار پختیاں نہیں۔ میرا بڑ تے میدھر وگ آ

=====

تیرے درگا درد نوں کوئی نہیں وسدا۔ مجموعہ بھرم شرم دا
 رہوی خوشیاں نال وپار ہمیشہ۔ منہ ججن نہ ویکھیں غم دا
 میٹھے حکم چلائے کر لگھ واری۔ میں ہاں نوکر تیرے دم دا
 میرے چندیاں توں پریشان ہوویں۔ میرا جیونز کہوے کم دا

=====

جہڑا بخت اچ ڈھیر دانا مشہور ہا۔ اوہو ججن گنڈیندائی کلا
 بختی دے طوفاناں وچ۔ دینھ رات چھٹیندائی کلا
 تیرے ہنڈو دا پچھ کے راہیاں توں۔ اکثر جھڑکیندائی کلا
 تیری اور چیتے گھس لئے سوں۔ ودا دردِ سدیندائی کلا

=====

ضداں سٹ ہن اوراں کھانڈیاں ہن۔ کوئی تھب حل سوچ رسائی دا
 دے قربت دی پُر امن فضا۔ سٹ کھت ہتھیار لڑائی دا
 میرا جوہن ختم کریندا دیندائے۔ اھیہ گھڑوا روگ جدائی دا
 میرے مرگیاں تہیاں نوں گھاتا ہے۔ کے وچنڈائے دردِ خدائی دا

=====

تیرے سانگے نالی سنجاپدا وتاں۔ لکھ توئیں لچال تے ناز اے
 رکھیں مانز غریب دی غربت دا۔ بھائیوال غریب نواز اے
 نیانے اوقات دے پکھو دے۔ نہیں پَر قابل پرواز اے
 باقی کجھ نہ پھیریم تاں جان چا دیاں۔ ماریں بھیڑ اچ دردِ آواز اے

=====

میری زندگی سفر محسجاں دا۔ منزل مقصود تئیں ہو
 حک رب دوا دل دے گھر دیوچ۔ پل پل موجود تئیں ہو
 توڈا میں جوڑے بردار ایاز آں۔ میرے کاز محمود تئیں ہو
 توڈے ناں دے نال سنجاپدا وتاں۔ میرا دردِ وجود تئیں ہو

=====

سکھی سوزا جاگزا مرضیاں دا۔ جداں دردِ پریت بڑائی ناہی
 کدوں چڑھا ہے کدے لے ویندائے۔ اللہ جائز دائے چنتاں کائی ناہی
 بڑے جوڑ تاں موڑ نصیب ولا گئے۔ آپوں وت وی نیت وٹائی ناہی
 ہنر ستیاں ای نیندر نہیں آندی۔ کدی جاگ کے رات نبھائی ناہی

=====

مینوں توں بندہ ڈھوڈھ کے ملدا ہاؤں۔ ہا جدت گزارہ ول اے
 میرے موڈھیاں نال گذردا ہا۔ توئیں سبزو دا جھک جھک پل اے
 ڈھلے بخت تاں دھاڑ پرائی داگول۔ گہیوں کھلی باہنہ چھوڑ کے مل اے
 اج دردِ بٹائیاں ای بولدے ہے۔ میرا جن تک پئی دی گل اے

=====

مثلا سنگت مھلاں آلیاں دی۔ رہوی ساری عمر نصیب اے
 دیکھیں کدی نہ منہ پریشائیاں دا۔ راہنی خوشیاں ڈھیر قریب اے
 دیکھو بچھن چا میری ذات دے بارے۔ تیتھوں اوہ خوش بخت حبیب اے
 آکھیں دل دے شہر چوں کڈھ سٹیاے۔ ہا سیرے دا دردِ غریب اے

=====

جیویں دل ہی سیدھ رعایا نوں۔ سرداری ہتھ آگئی ہی
 تینوں کہڑی ہے بھن مجبوراں دی۔ سد خلقت سزودی پئی ہی
 کہڑا ذان تیرا درباریاں کیتاے۔ کیوں فرق دی کدھ گھت لی ہی
 ایج بخت ایج اکھیاں پھیر گیاں۔ ساڈی دردِ سیاپ نہ رہی ہی

=====

جہڑا قسماں چا کے گڈھیا ہا۔ اوہ ساگا تروڑ کے مرتاں
 ونجیں لائحہ ای نکھر تاں ساہ زکدن۔ مکھ تیتھوں موڑ کے مرتاں
 اکھا پنڈائے دردِ چھوڑیاں دا۔ تینوں سنگت چوں پھوڑ کے مرتاں
 توں بھڑتاں میری جان ہو یوں۔ میں تینوں چھوڑ کے مرتاں

=====

ساری زندگی دردِ جہاندے مگروں۔ رُ فر کے پیر دی گھس مے
 اوہے جن بیگانیاں بختاں نوں۔ ہو دیدھیاں دیکھ بے دس مے
 باہنہ بلی اگلے پہراں دے۔ بھن پچھلے پہر دی ہنس مے
 حیران ہاں منہ متھے لگنڑوں رہ مے۔ ساڈا جرم دی کوئی نہیں دس مے

=====

سکھی سوزا جاگنوا مرضیاں دا۔ جدال درد پریت بیزائی تاہی
 کدوں چڑھا ہے کدے لہے ویندائے۔ اللہ جائزوائے چٹناں کائی تاہی
 بڑے جوڑ تاں موڑ نصیب ولا گئے۔ آپوں وت وی نیت وٹائی تاہی
 بڑو ستیاں ای نیندر نہیں آندی۔ کدی جاگ کے رات نبھائی تاہی

=====

میوں توں بندہ ڈھوڈھ کے ملدا ہاؤں۔ ہا جدت گزارہ ول اے
 میرے موڈھیاں نال گذردا ہا۔ توئیں بجز دا ہک ہک پل اے
 ڈھلے بخت تاں دھاڑ پرائی وانگوں۔ گہیوں کھلی ہانہ چھوڑ کے مل اے
 اج درد نکائیاں ای بولدے ہے۔ میرا جن تک پئی دی گل اے

=====

شالا سنگت حلال آلیاں دی۔ رہوی ساری عمر نصیب اے
 دیکھیں کدی نہ منہ پریشانیاں دا۔ راہنی خوشیاں ڈھیر قریب اے
 دیکھو چکن چامیری ذات دے بارے۔ تیجھوں اوہ خوش بخت حبیب اے
 آکھیں دل دے شہر چوں کڈھ ستیائے۔ ہا سرے دا درد غریب اے

=====

جیویں دل ہینی سیدھ رعایا نوں۔ سرداری صحتھ آگئی حینی
 تینوں کہڑی ہے بھن مجوراں دی۔ سد خلقت سزودی پئی حینی
 کہڑا ذان تیرا درباریاں کیتائے۔ کیوں فرق دی کدھ گھت لی حینی
 انج بخت اچ اکھیاں پھیر گیاں۔ ساڈی درد سیاپ نہ رہی حینی

=====

جہڑا قسماں چا کے گڈھیا ہا۔ ادہ ساڈا تردڑ کے مرتائیں
 ونجیں لائحہ ای کھنڑ تاں ساہ نکدن۔ مکھ تیجھوں موڑ کے مرتائیں
 اوکھا پینڈائے درد دچھوڑیاں دا۔ تینوں سنگت چوں پھوڑ کے مرتائیں
 توں بجز تاں میری جان ہو یوں۔ میں تینوں چھوڑ کے مرتائیں

=====

ساری زندگی درد جہانندے گروں۔ کُر کُر کے پیر دی گھس مئے
 اوہے جن بیگانیاں بختاں نوں۔ ہو دیدھیاں دیکھ بے دس مئے
 ہانہ نیلی اگلے پہراں دے۔ بھن پچھلے پھر دی بس مئے
 حیران ہاں منہ متھے لکڑوں رہ مئے۔ ساڈا جرم دی کوئی نہیں دس مئے

=====

انجیں کر چا جیویں تینوں اپنے آدھن۔ سکتاں دے ڈار توں پھٹ نہیں
میں تاں غیر ہاں غیر سٹی ویندن۔ اپنے پر یوار توں پھٹ نہیں
رج چڑھل ماز قییلے دی۔ کنیں رشتہ دار توں پھٹ نہیں
میرا ساٹگا اے درد خزاں وانگوں۔ میرے مگر بہار توں پھٹ نہیں

=====

اللہ بخت دے زور سلامت رکھی۔ کمزوراں نال نہ کھنیں
ہتھوں پھریں تاں سکدیاں زخماں تے۔ پٹی بہر خلوص دی بھنیں
ہک گل دا خاص خیال رکھیں۔ کائی ہور نہ درد دی منیں
لو پیاں وی شکل دکھیندا رکھیں۔ میری اکھ دی کھینڈ نہ بھنیں

=====

گل پال سراف تے راٹھ صدا کے۔ برے چاڑ بلب گیوے نہیں
کے دولت مند دی اوٹ دا ورقہ۔ میرے ہتھیاں ٹھپ گیوے نہیں
جداں تنگ حالات دی لوہڑ لڑھایا۔ بانجھ درد دی پ گیوے نہیں
کر کر وعدے دریا جھاگنڈ دے۔ چھڑی اوہری پ گیوے نہیں

=====

میںوں پک واری بل ونج توڑ آ کے۔ بیمار ہاں منکدا کجھ نہ
ہاں طالب صرف زیارت دا۔ جدار ہاں منکدا کجھ نہ
چلو اج توکین جن دی نظراں وچ۔ بیکار ہاں منکدا کجھ نہ
متاں ہسڑیں درد دی غربت توں۔ خوددار ہاں منکدا کجھ نہ

=====

نت اسماہاں نوں سیک وچھوڑیاں دے۔ نت سیخ تے جان اسماہاں دی
انجے کملیاں وانگوں راہ پے تکلڑے۔ بنتر عادت گئی اکھیاں دی
کدیں درد دے گھر نوں بخشو ہا۔ روزنق اپنڑے قداماں دی
باتی رب دا دتا ہویا سب کجھ ہیہ۔ کی راہندی اے صرف توہاں دی

=====

ڈھڈھوں بیمار تاں ہا پر گل قسمت دی۔ تیری سنگت نہ آہنم راس اے
اھیہ تاں رب جائے جھٹ زندگی دے۔ کیویں کلھڑ کے ہون پاس اے
ویسے ہک اطلاع تینوں جھب مل ویسی۔ تیرے ملنڈ دی رکھ رکھ آس اے
اکھیں پکیاں پکیاں نوٹ گئے۔ تیرا نوکر درد اداں اے

=====

کدیں کدیں تان مگروں ڈھوڈھ کے ملنائیں۔ کدیں جانڑ کے دور ہو ویتائیں
کدیں دیدھائی نہوں پابندیاں نوں۔ کدیں بہوں مجبور ہو ویتائیں
کدیں خود پرچار وفا دے کرنے۔ کدیں ٹھگ مشہور ہو ویتائیں
ڈکھ سُو کے ای درد سماں نہ کرنی۔ کدیں انج مغرور ہو ویتائیں

=====

اوہ سگوبیں رعیت تے وطن دی سگواں اے۔ ہے توئیں سردار دی کمی
مخلی پے سدھراں دے قافلے نوں۔ ہے توئیں سالار دی کمی
ہر قدم تے درد روئندی ہے۔ سانوں توئیں غمخوار دی کمی
باتی رب دا دتا ہویا سب کجھ ہے۔ ہے تیرے پیار دی کمی

=====

ٹساں اوہ بندہ کہیں پچھے رنج کر سٹیانے۔ جہوا مخلص تے لچپال ہا
جہوا کم ہا حکم تے کس وںجواں۔ توڈے ڈکھ سکھ دا بھائیوال ہا
توڈا پیار ہا لہزیاں غرضاں تائیں۔ توڈے دل تے یار زنگال ہا
ٹسوں بزمو ٹیک حیاتی دی۔ جھلے درد دا غلط خیال ہا

=====

پڑھی ویتائیں زر دے لالچ توں۔ دشمن دی غلط کتاب اے
نہوں پورے ہووڑے دیدھا ویتائیں۔ جہڑے توں اچھائی دے خوب اے
بھٹ وچن دے تیر تان سھل لیسے۔ جھلے درد دا دل بے تاب اے
میرے بارے جدو خدائی کچھسی۔ کے دسیں جتن جواب اے

=====

سٹ پیریں پگ خود داری دی۔ خود دار سوال کریندائی
اور دے سفر دا تھک ہٹیا۔ درشن دی بھیک منگیندائی
میری مشکل کانو ہٹا چا راہ توں۔ جہوا روڑا قدم ڈکیندائی
نہیں تان جہر دا درد مسلح لشکر۔ ساہاں دی جاگیر کھسیندائی

=====

ساڈی تیتھے تک تیری ہور کے تے۔ ڈھو اوپرے قسمت ڈھو گی
بختاں دے بیلیا غربت وچ۔ تیری سبک تے سوڑ کھلو گی
تیری فطرت درد دی زندگی دی۔ ساری کیتی کرتی دھو گی
تینوں تیرے بھرم نصیب ہون۔ ساڈے مگر تان ہوئے ہوئے ہو گی

=====

سروں بھل گئی ہے تاں قسماں بھن کے۔ بوہا تیرا آکھڑ کایائے
 مسیں مر کے بھار دچھوڑیاں دا۔ اللہ راسیاں ہنز تائیں چایائے
 تے ڈھاہ سٹی اے کدھ خود داریاں دی۔ سیک ملنڈ دی جدز ستایائے
 جتھ رکھ لے درد دا سائیں بنز کے۔ تیتوں توڑ مناوڑ آئیائے

=====

شالا اوہ کھکھ تے دے ضامن بنڑنی۔ جدوں سنگت دے بھل ہو گئے نی
 سراب عروج دے ساوڑ توں۔ غرضاں دے تھل ہو گئے نی
 اگے نالوں اجکل جن گدارے۔ میں سنز یائے ول ہو گئے نی
 چلو شکر اے درد دے سٹ گھتیاں۔ سارے مسکے حل ہو گئے نی

=====

کھیں سنز بن دینو غریباں دے۔ توں جوں پھر دایں بھر کے پی لے
 مغزوریاں آلے رنگ دے وچ۔ لکھ واری سجنو رنگی لے
 تیرا دھدائے شان تاں ست بسم اللہ۔ اللہ راسیاں نال کھنہی لے
 مینوں مرن دا درد اُلاہم کوئی نہیں۔ چلو توں بیچ مار سدہی لے

=====

چلو شکر اے پچائیں ٹھڈیاں توں۔ ہتھیں کی راہبر لگ گئے نی
 میری بھکھ تے مگروں لہے گئی ہئی۔ نویں بخت دے تھر لگ گئے نی
 کے کرنائیں توئیں کمزوراں نوں۔ متھے طاقتور لگ گئے نی
 اکا درد زمین تے دیدھائی نہوں۔ انج یکدم پر لگ گئے نی

=====

میں "منیائیں میریاں" پکھیاں ہن۔ شاہاں وانگ حویلی کوئی نیں
 سچے جذبیاں دی خوشبو موجود اے۔ گو یار چنبیلی کوئی نیں
 توں مست ماحول دا عادی ہیں۔ میتھے رت الہیلی کوئی نیں
 تیتھوں ددھ کائنات اچ قسم خدا دی۔ میں درد دا بیلے کوئی نیں

=====

بھانویں آپ غریب ہا بریاں دا۔ تیریاں غرضاں کاڑ مسج ہا
 میں ہاں نوکر تیری نسلان دا۔ ایہا پڑھدا نت تسبیح ہا
 تیرے دکھ توں سکھ قربان چا کرنے۔ دیندا اتی تیج تزیج ہا
 ہتھوں وقت کھڑا کے آدھا تہیں۔ بندا واقعی درد صحیح ہا

=====

ساری زندگی زلزلے غربت دے۔ جیڑے دیندے وتن ہلاوے
 نہیں ساری زندگی ہو سکدا۔ تیرے بارے نیت ڈلاوے
 تیری لوڑ تے درد دی خود داری۔ لگ بیشک داء تے جاوے
 پودے پڑاں پار تاں مہنوا کوئی نہیں۔ شالا تیدھروں شرم نہ آوے

=====

تینوں آتوں آتوں ہر بندہ ہس کے ملیسی۔ ڈھڈھوں کوئی ہمدرد نہ بنزی
 کوئی بشر عروج نوں داء تے لا کے۔ تیرے پیر دی گرد نہ بنزی
 رہے غیر کجا چھک وٹو تیرا۔ تیری نسل دا فرد نہ بنزی
 تک پار منا لئے لکھ داری۔ کوئی لگدا درد نہ بنزی

=====

تیرا پیار عزیز ہا زندگی توں۔ ساہ ہیر کے صدے بڑ گئے ہاں
 گو پہلے لکھ ضد پال ہاسے۔ تیری ذات اگے ضد ہر گئے ہاں
 تینوں درد حیا توں کنڈ نہیں کہیتی۔ ساری خلقت نوں کنڈ کر گئے ہاں
 توہاں مقصد ہائیں میری زندگی دا۔ توئیں اکھ پھیری اسان مر گئے ہاں

=====

تینوں اللہ سائیں دوڑیاں عزتاں دیوے۔ دعائیں دیندائی اوہ بدنام اے
 جہدے واسطے دیس نکالیاں دے۔ کیجے جاری توئیں احکام اے
 توئیں خود دشمن دیاں ٹیکاں تے۔ میرا چھڈیائے جن سلام اے
 متاں آکھیں درد حلالی ناہ۔ میتھے لائیں نہیں احیہ الزام اے

=====

جہاں آکھیا ہا سانوں تیرے جیا کوئی نہیں۔ گل کر کے پال نہ سکے
 بختاں دے غرضو غربت دا۔ کر استقبال نہ سکے
 جہدے ماڑ تے دوئیں جگ دیندے کیجے۔ اوہ درد سماں نہ سکے
 بلدی تاں منہ متھے لگدے رہے۔ جداں مسمی بال نہ سکے

=====

کدیں اللہ سائیں ایڈیاں طاقتاں دیوے۔ سارے آپ نیاں کر چھوڑاں
 ساری زندگی ٹرٹن دا حول نہ ہووے۔ پکی ساجھ دی لاہاں کر چھوڑاں
 بختاں دے ست اسماناں دی۔ تیرے سر تے چھاں کر چھوڑاں
 میتھے درد جہان دے تر کے ہون۔ توئیں جن دے ناں کر چھوڑاں

=====

پچھاں واپس ہٹ آ وطانا تے۔ میرے وطاناں دا سردار اے
 اٹھے پہر ویسب دے مہزیاں دا۔ تیری رعیت غریب تے بھار اے
 توکین جدڑ دی شکل نکالئی اے۔ اناں ڈنگاں دا درد پیار اے
 ذمہ داریاں چا کے خبر نہ لینزی۔ اھیہ کتھوں دا سبزو وپار اے

=====

لکھ واری رس پر دور نہ ہو۔ گزواں سر دا جن وچھوڑائی
 زندگی دی فصل اجاڑ چھوڑیسی۔ ایڈا سخت اڈیک دا روڑائی
 ہتھوں نکلیا درد نہ ہتھ آسی۔ منہ زور اھیہ وقت دا گھوڑائی
 مَر ویسا پھٹن دی گھاہر توں۔ اکا نوکر پیچ دا تھوڑائی

=====

ڈھانڈی نیک نہ چاڑ غریباں تے۔ نبھ ویسن ڈنگ تہائی دے
 مینوں چانن حا دہنہ تھوڑے ہونڈن۔ میرا چین امداد پرائی دے
 جدان گل نفرت دے نال بھنوائے نی۔ میلے ہاڑے درد سودائی دے
 کہڑے نگ دے نال گھلیندا وتائیں۔ اج وِت پیغام رسائی دے

=====

کہڑے پتھوکن ہونڈن پھاتیاں دے۔ راہو مرضیاں نال کوہندا
 جیویں ٹھردای ٹھار لئے حال اپنا۔ تینوں کوڑ پیائے حکمیندا
 پلے ہنہ لئے درد دی قیمتی گل حسنی۔ تیس سکھ دی سچ منزیندا
 جہڑا جن دے حق اچ ماڑا ہووے۔ اڈہوں رب دی نبوں بخشیندا

=====

اوہ شخص تاں لعل ہا پھلیاں وچ۔ جہوں محض بھکاری جاتائی
 اڈہوں نکھریاں کوئی نہیں فرق پیا۔ کجھ اپنا جن ونبجاتائی
 اداں آدھایں درد دے نال دا کوئی نہیں۔ جدان اصل مقام کھڑاتائی
 تیری اس پچان دا لکھ شکرید۔ پر چرکا جن سنبجاتائی

=====

مُل کچ دا لایائی بہیریاں نوں۔ بھلا ہووی جن صراف اے
 تیری شاعی اچ رہ کے ویکھ لیاے۔ توکین عادل دا انصاف اے
 اگاں کوئی سرکار تے بھار نہ دیاں۔ کریں پھلیاں غلطیاں معاف اے
 پیا ہسرو تاں دوروں کر لیسے۔ تیرے شہر دا درد طواف اے

=====

تھلے دل دی قاصد سرتے باہنہ ہئی۔ اناں بندیاں نوں سمجھائیں حا
 پل پل دی لمو مریدی پئی ہے۔ کوئی وس گدای تاں لائیں حا
 کسے چیلے نال منویاں دی۔ ہک واری ہاں کروائیں حا
 اگاں جائز ناجائز تے جی جی دے۔ ددے کھے درد پڑھائیں حا

=====

میں مردا باؤں من وچ قاصد۔ پریشان انسان دا ہاڑا
 رس گتیاں دے نال رسائیاں دا۔ آجو آج کوئی میل چا پاڑا
 آکھیں نہجی دا صدقہ شکل دیکھا۔ کر نہیں منظور اجاڑا
 میرا ساہ ساہ درد حیاتی ساری۔ تیرا رکھی یاد دیہاڑا

=====

بھادیں اوہدیاں سہی دے اپنے لاکے۔ بھائیوال توں معافیاں منگ آ
 گھت گھت کے ہاڑے غربت دے۔ خوش حال توں معافیاں منگ آ
 تُو ہے آئے نوں رائٹھ دلیندے نہیں۔ لہچال توں معافیاں منگ آ
 اوہدا روسا ہے درد پیغام قضا دا۔ ہمتال توں معافیاں منگ آ

=====

دوہیلی تے قاصد

آکھیں چنگے چنگے غلطیاں کر باہندن۔ جُدار نوں معافی دے چا
 جہوں کل تائیں حال توں کدی تاہیا لاہیا۔ اس یار نوں معافی دے چا
 اللہ عزت تے بھرم دی دولت دیوی۔ بیکار نوں معافی دے چا
 متاں نکھڑیاں درد دے ساہ مک جاون۔ بیمار نوں معافی دے چا

=====

متاں سٹ گتے رنگی آخری واری۔ ڈیوا آس دا بال کے لئے ونج
 بیمار دے ہاڑیاں بٹھاں دی۔ ساری سنگت سماں کے لئے ونج
 مذھوں اینج کر قاصد منکھ نہ رہے۔ راہ کھاڑے بھال کے لئے ونج
 بھادیں نہیں زلکیندا جن دے گھر تائیں۔ مینوں درد پنجال کے لئے ونج

=====

جداں قاصد درد بیمار نوں لئے کے۔ رُٹھے جن دے در تے گیا
 کے غور نہ کیئا دستک تے۔ لاچار ڈلانا رہیا
 سد مار کے جدن سنجاپ کرائی۔ اگوں جن دا ولدہ ڈھیا
 جیتھے اپنے کفن دی لیر دی نہیں۔ اوہدے نال مینوخوا کہیا

=====

دروازہ درد ناراض جن دا۔ جداں قاصد ونج کھڑکایا
 نویں لدھے ہوئے راج دی مستی توں۔ بوہا اس مغرور نہ لاہیا
 مجبوراً قاصد باہر کھلو کے۔ جداں رسنوا دا ذکر ہلایا
 اُس اندر کھلو کے نہ نہ دا۔ سٹ واری لفظ ڈھرایا

=====

قاصد نوں درد مزید اکھینے۔ تیرا بت کوئی آؤنتر جُداے؟
 تیتوں جس انسان سفارشی گھلیے۔ اوہدا ذکر حلاؤنتر جُداے؟
 کچھ سوچ کے پکھی واس دے گھر۔ بھلا شاہ نوں جلاؤنتر جُداے؟
 جندے جن تے سُر دیاں لیراں کوئی نہیں۔ اوہنوں نال ٹروونتر جُداے؟

=====

متھے لکن گُجا بوہا کھون دی۔ تکلیف دی کائی نہیں کرنی
 ہک مگتے کول کھلو کے اپنی۔ میں مول لہائی نہیں کرنی
 تیری درد سزا ہے محشر تائیں۔ اکا ختم جدائی نہیں کرنی
 بھادیں جھٹ دا مردا ہن مرد ونج۔ تیرے نال رسائی نہیں کرنی

=====

تواڑی ٹھکر اے کاوڑ لہہ گئی ہے۔ تسنیں ٹھکر اے بول تاں پے ہو
 بچتاں دے لوڈ توں ڈھیر دیہاڑے۔ رُٹھے نال غریب دے رہے ہو
 تواڑے مگر تاں درد جہان زسایاے۔ بھلا کداں کوئی ستے ڈھے ہو
 ٹنگی رکھدے ہوتاہنگ دی سولی تے۔ ایڈے پتھر مزاج ہو گئے ہو

=====

تیرا بت نہ آئز کے در کھڑکیندا۔ مینوں ساکھ سمجھ کے ڈر نہیں
 کئی غیرت مند مجبور دی ہونداں۔ ہوندا ہر کوئی پیشہ ور نہیں
 اللہ واسطے مگر نہ ساکھیاں توں۔ کائی مدد غریب دی کر نہیں
 کوئی بھردا درد خدا توں دکھرا۔ جھولی کہیں دی سکدا بھر نہیں

=====

تیرے آئیاں میں بدنام ہوناں۔ میرے شہر اچ آیا گھٹ کر
 رہیا میں تیریاں ہمدردیاں توں۔ میرا ذکر ہلایا گھٹ کر
 میرے حال اچ دخل اندازی کر کے۔ میرا وقت ونجایا گھٹ کر
 تیری وجہ توں میرے گدے رسدن۔ مینوں درد ہلایا گھٹ کر

=====

اللہ واسطے آخری موقع دے۔ لاه پچھلے بھار چھوڑیاں
 کپک موت سوا باقی ہر مجبوری۔ تیرے حکم توں وار چھوڑیاں
 تو نہیں بجز دے قداماں اچ پچھلی زندگی۔ اچ درد گزار چھوڑیاں
 تیرے بھرم دا بیڑا انشاء اللہ۔ خود بڈ کے تار چھوڑیاں

=====

تیری سنگت حلالیاں وانگ ٹھیاں۔ میرا وعدہ سمجھ قرآن اے
 پرواہ نہیں چھوڑتا پے جاوے۔ تیری ذات دے مگر جہان اے
 دکھ درد نہ دیویں پچھلے پاہرے۔ کریں اتنا صرف احسان اے
 میری نسل دی تیریاں جتیاں توں۔ ہوندی تسی جن قربان اے

=====

تینوں کو ہک جاتاے دھرتی تے۔ کرنیت میری تے شک نہیں
 تیری ذات دے ہوندیاں قسم خدا دی۔ کائنات تے پوندی تک نہیں
 تینوں درد نہ کائی تکلیف دیسی۔ تک غربت سنگت توں تھک نہیں
 مینوں باجھ قصور دے سٹ گھنٹواں۔ اکا اچ مجبور توں اک نہیں

=====

تیجھوں چنگا جے کہیں نوں سمجھئے ہا۔ تیرے دَر تے آدواں کوئی ناہ
 بھانویں روسیاں وچ مک زندگی ویندی۔ تینوں درد مناوڑاں کوئی ناہ
 تیری بہت ساجت کائی ناہی کرنی۔ تیرا ناز اٹھاوڑاں کوئی ناہ
 کائی ہوندی نیک تاں توں بندے نوں۔ مٹھے جیندیاں لاوڑاں کوئی ناہ

=====

میرے کانز جہاں تے ہو ہک توں ایں۔ کیوں نیت دا بھار ڈلاوے
 آگاں تیری مرضی درد دا دم۔ تینوں بھاوے یا نہ بھاوے
 سڑے یار زبان جے تیجھوں وکھرا۔ کے ہور دا ذکر ہلاوے
 کے ہور نوں کن تاں اکھیاں نوں۔ شمالا کجھ وی نظر نہ آوے

=====

اللہ پاک دی ذات جے فرق نہ گتھے۔ کر دشمن دو نہیں سکدا
 میری نیت تے صدق، یقین دا کوٹھا۔ کے موسم چو نہیں سکدا
 تیجھوں وکھرا کوئی بندہ دنیا دا۔ دل درد دا موہ نہیں سکدا
 تیرے آلی جاہ کے ہور نوں دیواں۔ توبہ توبہ ہو نہیں سکدا

=====

تینوں تھڈیوں دل دیاں ساریاں دسیاں۔ تیجھوں رکھیا راز وی کوئی نہیں
 کہے توں بھائیواں تے ڈھگ لی دتاں۔ کہیں ہور تے ناز وی کوئی نہیں
 تیری یاد تے تیری خدمت دی۔ چکی درد نماز وی کوئی نہیں
 تیرا نوکر ملکھ سدیندا وے۔ ایڈا ہور اعزاز وی کوئی نہیں

=====

قریب دی پننگھ جھوٹیندے دتھے۔ ٹرٹے درد پریت دی لانہہ نہیں
 ساڈی چند ہک بے دے قدماں اچ نکلے۔ اوڈھر دی موت مرانہہ نہیں
 اللہ معافیاں دیوے محشر تائیں۔ اوور دے سیک دیکھانہہ نہیں
 پووے مویاں فرق تاں منکھ وی کوئی نہیں۔ شمالا جیندیاں کھڑ وچانہہ نہیں

=====

توئیں کر لئی اے تیری اپنی مرضی۔ اساں بے تکیائی نہیں کرنی
 تیری جائز ناجائز تے کسدیاں دتائے۔ دل مرضی کائی نہیں کرنی
 چنگے نچے ہوئے وقت دے اوڈھر لاه کے۔ خوش درد خدائی نہیں کرنی
 ٹھٹ طاق دلا کے رو لیندائیں۔ تیرے نال لڑائی نہیں کرنی

=====

گسا جن دی اپنے ہتھ ایچ رکھیے۔ جے ڈھڈھوں درد نہ ہووے کھوٹا
چٹکائی دے سرتے دل نبھ ویندائے۔ انسان دی عمر دا ٹوٹا،
کزوراں نال ہمدردیاں دا۔ آپوں کوئی نہ چھوڑیے ہوتا
کے بھیو ایچ لازمی کم آندائے۔ بھانویں ہووے جھجھنو دا سوٹا

=====

اللہ راسیاں نال لڑائیاں دا۔ اُکا گرم میدان چا کیتائی
دشمن پچھے ساڈا زندگی دا۔ ٹھٹ ایچ قربان چا کیتائی
اُکا درد تے ساڈا ساڈا کوئی نہیں۔ سرعام اعلان چا کیتائی
لگھی نہیں دا شرم دجا سٹپائی۔ کیڈا کملیا ڈان چا کیتائی

=====

توہاں ضامن درد دے دکھ سکھ دا۔ بھکھ تَس دا گاہنڑاں توں این
جک چھانڑ کے ڈیٹھائے دل دے وچ۔ کو یار سامنڑاں توں این
اُکا ہور کسے تے تک نہیں پوندی۔ اکھیاں نوں بھانڑاں توں این
اللہ جائز دے ماڑ دے تخت دا مالک۔ توہاں ہیں تے راہنڑاں توں این

=====

ٹساں بندیاں نال تاں لڑ نہوں سکدا۔ کرو جتنے ظلم ستم اے
دل آدھائے رات حیاتی دی۔ ونجے توہاں دے قدماں ایچ دھم اے
سر جائز ناجائز تے درد نہ چھسی۔ رہے جے تاںیں دم ایچ دم اے
جناں دے بھارتوں تھک پوونڑاں۔ اھیہ تاں بچ انسان دا کم اے

=====

بھانویں توں مینوں کوڈیوں کھوٹا جاتائے۔ تینوں دیونز غم نہ آیا
بھلا راہاں توں پچھ جتھوں لگھدا دتیاں۔ تیرے پُمن قدم نہ آیا
کہڑے موڑ تے درد تعلق دا۔ اُچا کرن علم نہ آیا
کائی ہک مشکل تاں ثابت کر۔ جتنے میں تیرے کم نہ آیا

=====

سانوں سنگت دی لُج معذور چا کیتائے۔ مڈھوں ایچ متراڑے ناسے
پہچان دی گل اے کہیں کم دے۔ سرکار دے بھانڑے ناسے
تیری نسل دا ادب عبادت جاتا۔ بھانویں درد سیاڑے ناسے
رنگ میلا سہی پر قسم خدا دی۔ اسیں پتل دے گاہنڑے ناسے

=====

تیرا پیار سہارے زندگی دا۔ تینوں کائی نہیں گجھ اسیں تیرے آں
 تیرے دل دیاں بُجھیاں اج تائیں۔ توں بُجھ نہ بُجھ اسیں تیرے آں
 توں پیگ خبر نہ لے ساڈی۔ بختاں وچ رُجھ اسیں تیرے آں
 پرداہ نہیں درد زمانے دی۔ کوئی آکھے کجھ اسیں تیرے آں

=====

ہکا من لے بنت مینوڑ دی۔ اللہ نام چا کر احسان اے
 میں ساری عمر منیندا وتساں۔ توئیں محسن دے فرمان اے
 تیری کاوڑ فکر اداایاں دا۔ گھولی ودی اے یار طوفان اے
 کدیں ہس کے درد بلائیں ہا چا۔ تیری کائی تاہی گھٹھوی شان اے

=====

تسیں مجبوراً جے مٹھ گئے ہو۔ جیویں گذرے ڈنگ گذریاں
 بھانویں ہجر دی فوج دے ساری زندگی۔ سدھے حال اچ تیر جھلیساں
 تائیں دی قدم قدم تے انشا اللہ۔ نیجے وقت دی کنڈ سنجریاں
 ادھی راتیں درد جے صد مریوئی۔ تان لیک لیک کریاں

=====

اللہ پاک تے وس تیتھوں کجھ نہ منکدا۔ ہک فرض بھاوڑ آیاں
 میں اپنی موت دی خوشخبری۔ تینوں توڑ سناوڑ آیاں
 تیرے سر توں توہمتاں مہزیاں دا۔ ہر بھار لہاوڑ آیاں
 توڑے چند پیار دی سوکھی نکلے۔ تائیں درد مناوڑ آیاں

=====

گل کپڑا گھت شرمندگی توں۔ منہ بوڑ کے معانی سنگناں
 زندگی دیاں گل مجبوریاں دے۔ کڑ ترڈ کے معانی سنگناں
 تیرا جگ دے نال موازنہ کر کے۔ جگ چھوڑ کے معانی سنگناں
 ڈھڈھوں درد منہی ونج آخری واری۔ ہتھ جوڑ کے معانی سنگناں

=====

ہک واری رب دے ناں تے جھل لے۔ ہنواں دی پرہیں آئی نوں
 دے معانی حکم عدولیاں دی۔ نالے دیکھ میری پچھائی نوں
 اگاں ٹھکنڑ نہ دیاں بھرم تیرے دی۔ اُچے شملے دی اُچھائی نوں
 تیرے سد تے لکھ لیک اکھساں۔ پچھاں کر کے درد خدائی نوں

=====

تیرا بیمار سہارائے زندگی دا۔ تینوں کائی نہیں گجھ اسیں تیرے آں
 تیرے دل دیاں بھجیاں اج تائیں۔ توں بھجھ نہ بھجھ اسیں تیرے آں
 توں پیگ خبر نہ لئے ساڈی۔ بختاں وچ رُجھ اسیں تیرے آں
 پرواہ نہیں درد زمانے دی۔ کوئی آکھے کجھ اسیں تیرے آں

=====

ہکا من لئے جنت مینوڑ دی۔ اللہ نام چا کر احسان اے
 میں ساری عمر منیدا وتساں۔ توئیں محسن دے فرمان اے
 تیری کاوڑ فکر اُداسیاں دا۔ گھولی ودی اے یار طوفان اے
 کدیں ہس کے درد بلائیں ہا چا۔ تیری کائی ناہی گھٹوڑی شان اے

=====

تسیں مجبوراً جے بھٹ گئے ہو۔ جیویں گذرے ڈنگ گذریاں
 بھانویں جبر دی فوج دے ساری زندگی۔ سڈھے حال اچ تیر جھلیساں
 تائیں دی قدم قدم تے انشا اللہ۔ نیجے وقت دی کنڈ سبھڑیاں
 ادھی راتیں درد جے صد مروپئی۔ تان لیک لیک کریاں

=====

اللہ پاک تے وں تیتھوں کجھ نہ منکدا۔ ہک فرض بھاوڑ آیاں
 میں اپنی موت دی خوشخبری۔ تینوں توڑ سناوڑ آیاں
 تیرے سر توں توہمتاں مہنڑیاں دا۔ ہر بھار لہاوڑ آیاں
 توڑے جد بیمار دی سوکھی نکلے۔ تائیں درد مناوڑ آیاں

=====

گل کپڑا گھت شرمندگی توں۔ منہ بوڑ کے معافی سنگناں
 زندگی دیاں گل مجبوریاں دے۔ کڑ ترؤڑ کے معافی سنگناں
 تیرا جگ دے نال موازنہ کر کے۔ جگ چھوڑ کے معافی سنگناں
 ڈھڈھوں درد منی وچ آخری واری۔ ہتھ جوڑ کے معافی سنگناں

=====

ہک واری رب دے ناں تے تھل لئے۔ ہنجواں دی پرہیں آئی نوں
 دے معافی حکم عدولیاں دی۔ نالے دیکھ میری پچھائی نوں
 اگاں ٹھکنوڑ نہ دیاں بھرم تیرے دی۔ اُچے شلے دی اُچھائی نوں
 تیرے سد تے لکھ لیک اکیساں۔ پچھاں کر کے درد خدائی نوں

=====

مر سکنوں پر تینوں بھل نہ سکدا۔ تیرا پیار میرا ایمان اے
 سکھ بخت سکون تاں کائی شے نہیں۔ تیری ذات توں چند قربان اے
 دیاں نوکری تیری نسلاں دی۔ رہی جے تائیں بت اچ جان اے
 کسے ہور دا ناں میرے منہ چوں نکلے۔ شالا سڑ ونجے درد زبان اے

=====

چلو آپس وچ ساڈا کوئی نہ ساگا۔ نوکر سردار تاں ہاے
 توڑے دل اچ راہنڈ دے لائق تاں ناے۔ جوڑے بردار تاں ہاے
 ناے بیشک ٹیکاں دیونڈ جوگے۔ مخلص خُبار تاں ہاے
 بھانویں تاں نہیں درد قبول کیتا۔ توڑے نال پیار تاں ہاے

=====

میرے نوکر گزریاں نہیں مگدے۔ مینوں نوکراں دی کائی تھوڑ اے
 کوئی ہک ادھ لگھ چوں نکل دی جاوے۔ کہڑی وہم کرن دی لوڑ اے
 پرنبھ چھوڑ اس گل نوں۔ مالک تے نوکر دا کہوا جوڑ اے
 ہک درد نہ سہی۔ میریاں چھیاں وچ باہنڈ آلا ہور کروڑ اے

=====

توئیں شاہ نوں مانڑ ہا کے فرق اے۔ جے وگ گیا ہک درباری
 نہیں زکدا میرے وچ گج دا۔ راسی ہر دم سلسلہ جاری
 چلو من لیا دے تاں کجھ نہیں سکدی۔ سردار نوں رعیت بچاری
 لوٹا ماہل اچوں درد جے ہک نکلے۔ بُسی ماہل دیندی اے ساری

=====

بوہا تیرا چھوڑ کدائیں نہیں ونجناں۔ بھانویں بت جھڑکیندا توں رہیں
 گل گاہنڈے سمجھ کے پائی وٹناں۔ دکھ جتنے دیندا توں رہیں
 اھیہ دی ہے اعزاز جے نسلاں دا۔ نوکر کجھیندا توں رہیں
 وٹناں گسدا تیریاں لوڑاں تے۔ مینوں درد کوپیندا توں رہیں

=====

میرا بعد خُدا دے بس توں ہیں۔ لیندا تیاں دی آڑ جو ہویم
 دے یار سزائیں جویں دل آکھی۔ میں تاں ہری ہوئی دھاڑ جو ہویم
 پہلے دینھ توں تین کمزوریاں دس کے۔ بیٹھا کھیڈ دگاڑ جو ہویم
 لتاں حاں تے رکھ کے پدا وٹ۔ تیری درد لتاڑ جو ہویم

=====

سانوں کائی ناہی سک سرداریاں دی۔ نہ تخت تے باہنر دا شوق ہا
 نہ حرص شاہانہ ٹھاٹھ دی ہائی۔ نہ مانگوے مانز دا شوق ہا
 کائی بھکھ ناہ نام تے شہرت دی۔ نہ کوئی پیچانز دا شوق ہا
 جاہ دیو ہا درد تاں قسم خدا دی۔ توڈے قدماں اج راہنر دا شوق ہا

=====

جہڑے لُج پرور سردار ہوں۔ لئی رکھدن خبر رعائے دی
 توں تاں نت سزگنز کے سین ویناں۔ آواز میری ہائے ہائے دی
 تیری نفرت توں گل لہ گئی ہیہ۔ چھاں کائی نہیں درخت پرانے دی
 ہووے ایہو کجھ پیچ تاں درد دا جن۔ گل کرے اپنڑے وانے دی

=====

ساڈے خط لکھ لکھ کے کاغذ مک گئے۔ دتی توئیں سردار نہ ولدی
 اٹھے پہر ہمسز تے اور دی۔ اگ جگر تے راہندی اے بلدی
 کہڑا ساہاں دا درد بھروسہ ہیہ۔ لئے خبر بیمار دی جلدی
 تیری لاپرواہی تے لمز دیوچ۔ میری ویندی اے زندگی گلدی

=====

اگا ڈنگ گوسانویاں وانگ پئے بھدن۔ پھر دے سردار دے شہر اج
 بھلی پئے گیا قافلہ سدھراں دا۔ مخلص سالار دے شہر اج
 لگ گئے ہن درد زبان نوں جندے۔ پرہیار بلار دے شہر اج
 ہک جھلک دیدار نوں سکدے پئے ہائیں۔ آسیں اپنڑے یار دے شہر اج

=====

جہڑے آہن کج گوسانویاں دا۔ سردار کریم کھڑی گئے
 جہدی دید علاج بیمار دا ہا۔ ادہ درد حکیم کھڑی گئے
 تنہائی ارہن تے اوراں وچ۔ سانوں کر تقسیم کھڑی گئے
 جہدا جگ اج نعم البدل دی کوئی نہیں۔ ادہ جن عظیم کھڑی گئے

=====

جہدے سرتے ہاؤں سردار وطن دا۔ تیری ادہ دستار کھڑی گئی
 بختاں دی درد بغاوت وچ۔ تیری ٹھاٹھ ہنچار کھڑی گئی
 ہنجواں دے شہو دی لہڑ دیوچ۔ کچلے دی دھار کھڑی گئی
 آ اڈر غریب سالیا ہیئ۔ تیری جدز دنگار کھڑی گئی

=====

کدیں درد دے شہر موہیڑ بنزائیں ہا۔ میرا بودیاں لا دا بیللی
تیرے قدماں پٹھ غلام وچھائے ہا۔ سردار گلاب چنبیلی
دھردئی گھت کے جن سدیدی پئی ہیئی۔ سیک دی ویران حویلی
تیرے باجھ پئی ڈھلدی اے ماتم وچ۔ جو بن دی رت الیللی

=====

سردوں بھرم شرم دی پگ لاه کے۔ رکھی توئیں سردار دے سرتے
میں تاں بڑے ہوئے بھڑوی چھوڑی ورتاں۔ تیرے قول اقرار دے سرتے
چھاں خلق دی کریں ہا درد دا جن۔ اس ڈلے ہوئے بھار دے سرتے
تیرے ہتھوں پئی چھلدی اے روسیاں دی۔ تلوار بیمار دے سرتے

=====

بے وارث رعیت رعایا دا۔ بے حد مخلص سردار اے
توئیں ہک دے پاروں سنجیاں نوں۔ پئی دسدی سنج چودھار اے
جویں وطن توں دور بے وارث کوئی۔ ہوندا عید دے دینھ بے زار اے
انجیں وانگ اجکل تیرے بھر دے وچ۔ ہن درد دے تلخ گزار اے

=====

بھانویں توں بندہ سرتوں ہل گھت چھوڑیں۔ تیرے نال وچاؤنزی میں نہیں
میں لدھی اے ٹھوکران جھل جھل کے۔ تیری سنگت کھڑاؤنزی میں نہیں
توں پیٹک دیہڑے دکھرے کر لے۔ کدھ فرق دی پاؤنزی میں نہیں
زر مال تاں درد معمولی گل اے۔ تیتھوں چند سرفاؤنزی میں نہیں

=====

تینوں شروع توں عادت روسیاں دی۔ اسان صرف مناؤنزر سکھیائے
سنزیں، تن من ترکہ زندگی دا۔ سکناں تے لاؤنزر سکھیائے
ہر پل آزمائش دی چڑی ہوئی جج تے۔ سر ویل ہکاؤنزر سکھیائے
چھڑا توئیں تاں پیار دا ناں سنزیاے۔ اسان درد بھاؤنزر سکھیائے

=====

اللہ پاک جے دیوے جن حلالی۔ لھے اُبھرے شکر کریوں
لکھ لا کے چنگیاں نسلاں دے۔ بھائیوال سماں رکھیوں
بے دید انسان تاں زندگی ساری۔ متھے قطعاً نہ درد لیوں
جھڑے کرن سناپ نہ سائیاں دی۔ اوہ گئے ایی مار گھتیوں

=====

تیری ذات دے نال پیار جو ہويا۔ تیری کہڑی کہڑی گل پر توے
 توڑی جائز ناجائز تے دل آدھائے۔ آمین آمین کریوے
 اسان کملیاں کاز حدیث ہو دیندائے۔ جہڑا تیدھروں حکم ڈھہوے
 جس بشر بغیر نہ نھدی ہووے۔ اوہدے نال نہ درد لڑیوے

=====

میرے دل اچ جاہ کہیں ہو دی ہوندی۔ مکھ تیدھروں موڑ نہ ویندُم
 نیجے وقت دے درد لحاظ دیاں۔ زنجیراں تروڑ نہ ویندُم
 تیرے باجھ گزارہ ہو سکدا۔ پگی کر آتڑ جوڑ نہ ویندُم
 کہڑی لوڑ ہائی نت جھڑکیوڑ دی۔ بوہا تیرا چھوڑ نہ ویندُم

=====

میتوں کوئی نہیں تیریاں جتیاں درگا۔ میرا دین ایمان تاں ہو یوں
 نالے دل مجبور دی سکی دا۔ من بھادڑا خان تاں ہو یوں
 تیرا روسا موت برابر ہیہ۔ میری توں جند جان تاں ہو یوں
 جہڑا درد نوں پیارائے زندگی توں۔ اوہو توں انسان تاں ہو یوں

=====

میرے دل اچ توں بھائیوال دے بارے اکا میل کدورت کائی نہیں
 اکھیاں دے خانے کعبے وچ۔ ہکو توں ہیں صورت کائی نہیں
 تیتھوں نکھر کے منٹ گذارن دی۔ اللہ جائز دے صورت کائی نہیں
 توہاں پیچھا رہیں تاں ہووے کے دی۔ میتوں درد ضرورت کائی نہیں

=====

اللہ وارث اے توں پریشان نہ ہو۔ میرا مغل مزاج حبیب اے
 تیرے نال بھیاں فکر نہ کر۔ آیا جہو جیا وقت عجیب اے
 توں وی دعا کر ہو پوے ساری زندگی۔ سانوں رل کے بہنو نصیب اے
 تینوں جن کے راج کرائی رکھی۔ بھادریں جیڑای درد غریب اے

=====

جند رہی نہیں ہجر دے سفران جوگی۔ لاچار نوں ٹورے کھاندن
 پئے ہنڑ وی تھیاں ویلیاں دے۔ اوہدے ناز نہیورے کھاندن
 اوہدی قربت من توں نہیں لاہندی۔ اوہدی سنگت دے ٹورے کھاندن
 ٹوڑے کوئی تاں درد ملاؤ ہا چا۔ میری عمر نوں جھورے کھاندن

=====

اگے لگدا ہاؤں تے ہنڑ مگروں بچھنایں۔ ہنڑ کہڑی ویدن گی ہی
 کدے گئے نی جھندیاں ٹیکاں تے۔ اُکا تک اسمان تے رہی ہی
 میرے کول ہنڑ تیرا کے راہنڈے۔ جداں لئے تصویر وی لئی ہی
 اناں سٹ گھتیاں جہڑا وقت کوئیے۔ گلی درد دی ڈھوڈھنڑی پئی ہی

=====

کچے کوٹھے ای سو سو سال گھنیدن۔ کسے کم دا کاٹھ تاں ہووے
 ددھ ویدن حوصلے کیریاں دے۔ پچھوں ٹیک دی ہاٹھ تاں ہووے
 نزا کوئی نہیں جرم غریب ہووے۔ کجھ بھرم دی ٹھاٹھ تاں ہووے
 بندہ بھار توں درد کداہاں نہیں تھکدا۔ پر لگدا راٹھ تاں ہووے

=====

ساڈا دم جداں ترکائی بچناں داے۔ جیویں بچن وچینی وک دنج
 دینھ رات بھانویں لٹڑیدے دن۔ ہنڑ بچناں واسطے جھک دنج
 باقی کس نہ رہے قربانیاں دی۔ لاه رنج رنج سنگت دی سیک دنج
 توڑے مرگیاں یاد تاں کر بہن۔ ڈنگ درد مٹانی دھک دنج

=====

اللہ درد وسینڈے اُجڑیاں نوں۔ ہتھ ہت ہت تنگ نہیں راہنڈے
 کدیں رنگ لگ ویدن رگیور نوں۔ سدا وسدے جھنگ نہیں راہنڈے
 پڑ بچن تاں دم تہا رہ ویدن۔ رلے سٹھ سٹھ سنگ نہیں راہنڈے
 رس ویدن ویری قتاں دے۔ پر اگلے رنگ نہیں راہنڈے

=====

چنگے خون سیاپ توں نہیں ملدے۔ جیڈے زور زوال دے ہوون
 لکھاں لُوھے ہوئے پتن تے لگ ویدن۔ سنگ کہیں لچپال دے ہوون
 اوہے نہیں سبڑ بیدے غربت وچ۔ جہڑے غرضو مال دے ہوون
 بُرے وقت دی درد سواد دے بھدن۔ شالا بچن حلال دے ہوون

=====

اللہ مغلیہ ٹھاٹھ سلامت رکھی۔ اس دیس دا نورالدین اے
 تیرے عدل دی صفتاں نال پئے ہوون۔ تاریخ دے ورق رنگین اے
 فریاد رس مظلوم دی کرنی۔ تیری شاہی دا درد آئین اے
 ایڈا عادل حق حقدار دا کھاوے۔ چنگیائی نہیں اہیہ توپین اے

=====

نویں شاہی دے بلی گاہنریاں وانگنوں۔ وڈے شوق توں گل گھت لے نی
 پکھی واس دسار کے سانگیاں دے۔ اُدے تاج محل گھت لے نی
 ساڈے پیار دے دیس اچ نفرت دے۔ یکدم تھرتھل گھت لے نی
 انج دشمن ای درد سدھیندا کوئی نہیں۔ جویں سرتوں ہل گھت لے نی

=====

تیری نوکری کاٹو تاں ہر ویلے۔ میں درد دا حاضر دم ہا
 لٹھے اُجھے تیریاں حکماں تے۔ تیرے نوکر دا سر خم ہا
 کہڑی گل ہا رات غریبی دی۔ بلاخر ونجوا دھم ہا
 میرے جیندیاں باہنہ کہیں ہور دی پنہوی۔ توئیں جن دا اھیہ کوئی کم ہا

=====

تینوں منہ پائے گھین پُراڑے سنگتی۔ نویں سنگت دی لذت وی چکھ لے
 پیکھ ہنڈ دل دی بیشک وچ۔ کئی ہور کھڈاوڑے رکھ لے
 اللہ ہستیاں آلے لگدے دیوی۔ چا درد توں بہر دی اکھ لے
 میری جہ توں کیوں نقصان جھلینا نہیں۔ جدوں لہمدای فائدہ لکھ لے

=====

تیری جن سکندری قسمت دے۔ سدھے ہر دم ڈھوپے ڈھکن
 وئی دربار حیاتی ساری۔ تیرے سلسلے مول نہ ممکن
 پینک سرکار دے دادھیاں دے۔ کہیں وقت نہ حملے رکن
 میرا سینہ درد پروڈ ہو جاوے۔ شالا تیرے تیر نہ چکن

=====

ساڈے سرتے بخت دا تاج جو ناہ۔ کنڈ مگر کھلوونزا کہیں ہا
 مضبوط ارادہ سانگیاں دا۔ ساڈے واسطے ڈھونڈا کہیں ہا
 سانوں مرض ہا درد غریبی دی۔ دت نیڑے ہوونزا کہیں ہا
 کہیں ہسٹوا ہا ساڈیاں خوشیاں تے۔ ساڈے دکھ تے روونزا کہیں ہا

=====

تینوں نویں نویں سنگت دا مانو ضرور اے۔ فپ جن حیا دی حد نہیں
 نپ انگلیں جہڑے ٹرن سکھیندن۔ اناں نال چھیندے قد نہیں
 تیرے باجھ وی درد خدا لی وئی۔ اکا انج مجبور نوں لد نہیں
 کدیں کیریاں نال وی مطلب پوندے۔ نت بخت دی سزودے صد نہیں

=====

تینوں کہوا پتہ درد دی قیمت دا۔ تینوں مفت جوں سنگت ڈھیلی گئی
 توئیں نیک نصیب دی ہر منشاء۔ گھرے پٹھیاں پوری تھی گئی
 توں تاں مست رہیوں سرداریاں وچ۔ تیری جائز ناجائز مٹی گئی
 اسیہ تاں میدھروں پچھ تیری نوکری وچ۔ جہدی قیمتی عمر ونجی گئی

=====

تیری خیر منگیدی اے ہر ویلے۔ دعائیں دیندیاں جھٹ گذریندے
 ڈیٹھا کدیں نیں لہڑیاں گھائیاں داؤں۔ تیرا فائدہ صرف سوچیندے
 توں بجز اداس نہ ہويا کر۔ تینوں ہاڑیاں نال اکھیندے
 کسے امر دی تین پریشانی کہوی۔ تیرا درد جوں اجاں تائیں جیندے

=====

میری ذات دا جے الزام ہووی۔ پریشان نہ تھی میں مر ویناں
 توں فح وچ جگ دیاں طعنیاں توں۔ نہ بت جھڑکی میں مر ویناں
 میری عمر وی آپ ہڈھا سوہنڑا۔ رنج جگ تے جی میں مر ویناں
 تیری رنجگی درد گوارا نہیں۔ ہک وار منہی میں مر ویناں

=====

توہاں ترکہ ایں درد دی زندگی دا۔ تھیاں نال سلام دعائے
 جہاں بھدی نہیں وت موڈھے کہوے۔ تیری جائز ناجائز روئے
 تیری ذات بغیر انہر دیندے۔ لئے پیٹک قسم چوائے
 مینوں صرف زمین تے توں وسانیں۔ آسمان تے پاک خدائے

=====

اللہ پاک جے تخت نشین کرے۔ انصاف ضرور کریندے
 برا سیدھو دی چنگائی کائی نہیں۔ جند وکھ کے بھار دیویندے
 چنگے چنگیاں توں دی بت نہیں ہوندے۔ کجھ گذریا وقت دیکھیندے
 موڈھے درد دیویندن ترکڑیاں نوں۔ کسے جن دا بھار چویندے

=====

میں جوں تیرا بجز غریب هاموں۔ میرا رکھدا خیال تاں رہیں ہا
 باقی کائی امداد نہ دیویں ہا۔ چھڑا چھدا حال تاں رہیں ہا
 توڑے شکل دیکھا کے ختم کریندا۔ دیدار دا کال تاں رہیں ہا
 ساہ ہور جے درد کڈھا تائیں سکدا۔ دوا موڈھیاں نال تاں رہیں ہا

=====

دلا بھل نہیں میں تینوں ہٹکيا جا۔ ٹھگ سکتی ٹھگ نہوں گیا
 مطلب دا بیلے دشمنان وچ۔ لاه بھرم دی پگ نہوں گیا
 تہنی منیاں درد آگیرے ہو۔ پتہ پیار دا لگ نہوں گیا
 چندے مگر جہان دنجائی بیٹھائیں۔ اوہو چھوڑ کے دگ نہوں گیا

=====

دلا اپنے تائیں محدود ہو وئج۔ بے سود کھلار دی بس کر
 مل کوئی نہوں درد وفا دے پوڑے۔ لچ دے پرچار دی بس کر
 بیٹی جن وی اجکل لمھدیاں دے۔ بازاری پیار دی بس کر
 گل ویسا زندگی گھائیاں وچ۔ اس غلط وپار دی بس کر

=====

دلا باپے شوق بپ دے ہائی۔ لا بیلیاں رنگ نہوں سٹیا
 نقلی اخلاق دیاں رسیاں لئے کے۔ ہوشیاراں دنگ نہوں سٹیا
 جتھے آلتیا ہاؤں اتاں زندگی دا۔ کر گھیرا تنگ نہوں سٹیا
 غربت دی سانگ تے درد آپھیاں۔ اتاں لگدیاں تنگ نہوں سٹیا

=====

دلِ نال گل

دلا جسم دے ملک دا حاکم ہو کے۔ کیڈے فیصلے غلط کرینا نہیں
وہ پرکھیاں ہولیاں بندیاں نوں۔ اہمیت ڈھیر چا دینا نہیں
پاگل پتھریلیاں مورتاں نوں۔ رب وانگوں روز پوچھینا نہیں
جداں اگلے اصلی روپ دیکھینی۔ وت درد دوہتر پٹھینا نہیں

=====

دلا چھوڑ فضول دراگاں نوں۔ ولے ماہر کے تے رکھ نہیں
کیوں کہیں تے دعوے کر باہنیاں۔ جداں تینوں کوئی جائزدا لکھ نہیں
پھک اتزی رکھ جیڑی اگلے رکھنی۔ ارمان توں اندرے بھکھ نہیں
بھانویں سونیاں درد صرافاں آلی۔ تیرے کہیں بھائیوال دی آکھ نہیں

=====

دلا بس کر ہولیاں ہووڑ دی۔ لڑ کہیں خود غرض دے لگ نہیں
دوسوں ہوندی اے دم اپنے دی۔ انجے کہیں دی ٹیک تے تگ نہیں
کھا دین سیک۔ اولاہمیاں دی کہیں بُرنی آنز کے آگ نہیں
بانھ نیچے درد جے نیچاں دی۔ راہندی سر تے بھرم دی پگ نہیں

=====

دلا عارضی لطف محسبیاں دا۔ ساری عمر دا ساڑائی چھڈ دے
لکھ بخت وقار تے زر دولت۔ چھڑا عارضی بھاڑائی چھڈ دے
گل کر نہیں درد حیاتی اپنی۔ میرا وت وت باڑائی چھڈ دے
جھوا غرض توں ویچ ضمیر چھوڑے۔ اس بشر دا کھاڑائی چھڈ دے

=====

دلا جین تے دشمن رل گئے نی۔ توں اپنا آپ بچا لئے
باہلی بھاڑ ہولیاں کر سٹیاں۔ اجاں ویلای پیر اجھکا لئے
سٹ گھت ہتھیار دراگاں دے۔ اُدوں بالکل ذہن ہٹا لئے
بھلا کے تائیں درد دنگارو تکدن۔ نوں سنگت دے پیچ ازمائے

=====

دلا جیویں جیویں ہڈھی رنگ پئی کدھسی۔ کر حوصلہ سوڑیاں ڈھنگ نہیں
جیویں بچدای اپنا بھرم بچا۔ لڑ ہور کے دی جنگ نہیں
جداں شوق توں نال ٹرائے کوئی نہ۔ بچھوں بھدیاں بنز دے سنگ نہیں
جہناں درد کے پچھے تھن سٹیاے۔ راہنڑے اتاں دے ای اگلے رنگ نہیں

=====

دلا کچھ مجبوریاں دیکھیاں کر۔ انجیں رنج سرکار تے راہنائیں
کچھ دیکھ تاں سہی اوقات اپنی۔ کیوں ڈھاک تے چائیاں ڈھانائیں
مڈھ بنھ کے درد ناچائیاں دے۔ توں سر پر رُلنا چاہنائیں
ایہ دی گھٹ احسان ہئی مالک دا۔ جداں ہسڑیں دیکھ تاں باہنائیں

=====

دلا نہ گھری پریشائیاں توں۔ سدا ہکو جیئے دینھ نہیں راہندے
سدا سائل۔ سائل وی نہیں راہندے۔ سدا راج نہیں راہندے شاہاں دے
رب لازمی درد بہار دیسی۔ چا ہس کے بھار خزاں دے
ہوے امر تاں بارہویں سال پچھوں تر پوندن پور ملاحاں دے

=====

دیکھو ضد سرکار سٹیندے ہوں۔ دلا کر چا منت دوبارہ
تیری شان اچ کوئی نہیں فرق آندا۔ متاں من لئی ججن پیارا
ایہو ویلائے درد مناوڑ دا۔ اجو اچ کوئی کر لئے چارا
دیہاں توں پنڈوائیں۔ اس کوئی نہیں لہنڈا کیوں جیسیں بجر دا بھارا

چند جان سمیت جہان دے ترکے۔ تیری اکھ شمشیر دا مل نہیں
دل قیدی تیریاں زلفاں دا۔ نازک زنجیر دا مل نہیں
میں درد کجا گل یوسف ثانی۔ دکش تصویر دا مل نہیں
میرا سینہ جتروای قیمتی اے۔ توئیں ججن دے تیر دا مل نہیں

=====

جے ترٹ کے لگن تاں اکھیاں نوں۔ اوہ تاہنگ تے تس نہیں راہندی
پھکے لگدن بول محبتاں دے۔ گل بات اچ رس نہیں راہندی
دل نکھریاں درد چھکیندا نہیں۔ اودر دی کس نہیں راہندی
بیلی بلیاں نال منی ویندن۔ پر اگلی جس نہیں راہندی

=====

جہڑا راٹھ ہووے اوہدا ساتھ نہ چھڈیے۔ جتنے مجبور ہو دُچئے
سر چھکینے نہیں اودہی نوکری توں۔ بھانویں پورو پور ہو دُچئے
جہندے دل اچ اصل محبت ہووے۔ اودہی اکھ دا نور ہو دُچئے
جہوں ججن دی درد سیاپ نہ رہے۔ اُس بشر توں دور ہو دُچئے

=====

کار آمد ہائیں بے کار بیسے۔ ساڈی زندگی پیار دے کم آ گئی
 کائنات توں ماہنگی دل جئی شئے۔ ہس مکھ دلدار دے کم آ گئی
 ساڈی شاعری کہیں دی عظمت دے۔ پل پل پرچار دے کم آ گئی
 سر بھانویں تدمی درد رہیا۔ پر پگ سردار دے کم آ گئی

=====

دل جن دا جدز کھڈاؤزا ہوندائے۔ اودہی مرضی کھیڈے بھنے
 اودہی مرضی زخم تے لوڑ دگائے۔ اودہی مرضی پیٹیاں بنھے
 انجے جن دے لوڑ نوں وادھا گزودن۔ سے درد شعور دے انہے
 ادہ تاں پیار دے مذہب اچ منکر ہوندائے۔ جہوا جن دا حکم نہ سنے

=====

میری کائی ناہی یار اکھلیاں نمدی۔ تائیں سنگت دا بھل کر بیٹھاں
 انج کیوں پچھتاواں دل جئی شئے دا۔ جداں سودا کل کر بیٹھاں
 ادہ دی ہن گل سزودائے مرضی دی۔ جہندے مقصد حل کر بیٹھاں
 پچھاں بناں تاں درد ضمیر پڑو بندائے۔ میں جو توڑ دی گل کر بیٹھاں

=====

تیرے کوڑ وی میں بندہ سچ کھیناں۔ میرے دل اچ چور جو کوئی نہیں
 میرا ساٹگا، ساٹگا ای نہوں گزودا۔ لگا تیرا زور جو کوئی نہیں
 تیرے کچھ دے پاسے تائیں بھیناں۔ میرا سائیں بھنور جو کوئی نہیں
 اسے مانز تے درد انہیر کریناں۔ بوہا میرا ہور جو کوئی نہیں

=====

تیجھے دل مجبور کھلوت چا کیتی۔ تیجھے اکھ قربان جو ہو گئی
 باقی زندگی توئیں من بھاڈڑے دے۔ تالخ فرمان جو ہو گئی
 کہیا کرنائیں شرک محبت تیری۔ ساڈا دین ایمان جو ہو گئی
 ایس تیرے درد تے توں ساڈا۔ تیرے نال زبان جو ہو گئی

=====

ساڈا دل ہا درد نہ پھٹھے ہا۔ بلی بے اعتبارے نکلے
 ڈنگ ہردیاں ہر کہیں واپس لئے لے۔ سارے مانز ادھارے نکلے
 جھلی کہیں نہ جمال غریبی دی۔ کوڑے سنگت دے کارے نکلے
 جہوں بھل اچ سمجھ ملاح پیٹھم۔ ادہ خود متارے نکلے

=====

تیرا جھاکا دل کزور لہایاے۔ افسوس سہینڈر ہویم
 تیری ہسرتے ملکہ دی اوئے کرلیندائے۔ نت دا جھڑکینڈر ہویم
 دکھے دینائیں بخت دے جوین توں۔ افسوس دکھینڈر ہویم
 سہ دیناں مارتے چپ کر دیناں۔ میں جوں درد مرینڈر ہویم

=====

تیرے سنگ توں ملنڈو دی کدی نہیں سوچی۔ بھانویں اوکھا شم آجاوے
 گل گاہنڈرا سمجھ کے گھت لیئاں۔ جیڈا دل نوں غم آجاوے
 ہے کوشش درد بلندییاں دا۔ تیرے ہتھ پرچم آجاوے
 انجے دل آدھائے میرا ہک ہک ساہ۔ توئیں جن دے کم آجاوے

=====

تیرے ہتھ جو ہوئی کزوری دل دی۔ تائیں یار گھمنڈ کر دینائیں
 انصاف وفا نوں دیدھائی نہیں۔ مرضی دی ونڈ کر دینائیں
 جداں بھگنائیں درد دی جرات توں ودھ۔ ہسواں دی پنڈ دھر دینائیں
 مٹھے بھلڈیاں واری گدائی نہیں۔ وڈیائی توں کنڈ کر دینائیں

=====

جداں ساٹکا آپ سہیڑیا ہانیا۔ ولا ہن منکھیندا کیوں این
 چا ہس کے بھار بے تکیاں دے۔ بزدل گھبریندا کیوں این
 بچاں دے تیر دی پیڑ پچا۔ لگدا ولسیندا کیوں این
 گل کر کے درد بھادو دی۔ پچھاں ہنڈ پرتیندا کیوں این

=====

انجے دل آدھائے پکے جاہ تے دسیئے۔ انج نیک باراتاں ہودن
 دیدار دیاں اکھیاں دے تھل تے۔ پچھاں نت برساتاں ہودن
 ہووے حول نہ درد دچھوڑیاں دا۔ اُلقت دیاں باتاں ہودن
 شالا اوہ دتھ زندگی انج آوے نہیں۔ جداں بند ملاقاتاں ہودن

=====

اگے دل کزور اے اتوں بھر دا زور اے۔ ودی دیندی اے موت دکھالی
 مرے باغ دا مالی چیتر دچ۔ مڑ کون کرے رکھوالی
 انجے درد دے سر تے دتھ ہووے۔ چا مارے رات بھنوالی
 سے مک اچ سیکدے سنگ دیندن۔ گھاٹے دیندی اے انج لچپالی

=====

اکھیں نوٹ کے تیرے کچھے ٹردا دتیم۔ سارا بس کلتے دا زور ها
تیری فطرت دے تہہ خانے وچ۔ خود غرضیاں آلا چور ها
تیرے بھلیاں باغی کر سٹیاے۔ جیڈا درد دا دل کمزور ها
جداں نکھریاں موت دیندی ها۔ میرا چین اوہ ویلا ہور ها

=====

میری ٹھوکراں کھاندی غربت نوں۔ کے مخلص لگنوں نہ دتا
لجھے ابھرے پانی ہنجاواں دا۔ ہک حسرت سکونوں نہ دتا
ہا دل دی مرضی دل بل ویندے۔ ڈھو قسمت ڈھکنوں نہ دتا
ساری زندگی درد حالات دی اُچ جھک۔ پدھ ہجر دا مکونوں نہ دتا

=====

دل کدن کے دے آکھے لگداے۔ کداں کہیں دیاں درد منیدائے
ہتال کریندے من مرضی۔ نفعے گھاٹے کدن سوچیندائے
ہے عارضی چک تے ڈل ویندا۔ اصلیت ناں پرکھیندائے
بے قدریاں مگر شریفیاں نوں۔ سری عمر ذلیل کریندائے

=====

تیری وسدی شاہی چوں کچھ ناہیں منکدے۔ ہائیں درد خلوص دے بھکھے
پر توہیں سردار نوں نہیں بھودی۔ کریں روز ہمارے رکھے
اللہ پاک دا عرش دی ہل ویندائے۔ دل جدڑ کے دا ڈکھے
تینوں پیڑ پرائی دی کہی چتتاں۔ تیرے پھٹ جوں کدیں نہیں ڈکھے

=====

تیرا نہیں دل منگیا تے نہوں آیا۔ مینوں دل مجبور چا کیتائے
اودر دیاں ٹھوکراں صبراں دا۔ اکا شیشہ چور چا کیتائے
ونو جرموں سلسلہ سانگیاں دا۔ کیوں ختم حضور چا کیتائے
تینوں رب توں بعد ہے سب کچھ۔ جاتا ایہو درد قصور چا کیتائے

=====

جہاں نال سلام دی وارے اچ ناہ۔ بندے اوہ سر چاڑ دیکھائے نی
ولا کے کیتای کلتے کیتای۔ بلی وقت پرست بنزیاے نی
نوڑے کھٹے نی لہنڈیاں راہواں تے۔ بیڑی وچ پتھر وگائے نی
ہنر درد جہاں توں لگ لگ روتاہیں۔ رنگ انج بھائیوالاں لائے نی

=====

تیرا نوکر گڈریاں دیلیاں دی۔ تاریخ دُہراوڑ آندائے
نالے سِکدی اکھ دے موسیٰ نوں۔ کوہ طور ویکھاوڑ آندائے
تیرا میرا ساری عمر دا ساڳائے۔ تینوں یاد دیواوڑ آندائے
توں تاں خواب اج رُسنائیں۔ درد سویرے تینوں توڑ مناوڑ آندائے

=====

سردار تاں ہوندن مرضیاں آلے۔ سدا مرضیاں درد کریدن
چنگی نسل دے نوکر کھیں دسیائی۔ بر ماکاں نال مچیدن
سداں معزیاں کم ہے نوکراں دا۔ سر نوکر کدوڑ پھلکیندن
اوہ کتے ای جنتی ہو دیدن۔ جہڑے سائیاں نوں سنجویدن

=====

ہک توں بندہ این جہڑا دے لیناں۔ وڈیائی دی سخت سزا اے
ورنہ سرکار دے نوکر دا۔ کائنات تے ڈھیر حیا اے
میرے ذہن تے نقش ہے اج توڑی۔ جہڑا دے گئے سبق دانا اے
کسے ہک دا ہو کے مر دُجھڑاں۔ لہوں آدھن درد وفا اے

=====

نوکر، سردار

جہندے بہار بڑائے اُسے ہولیاں کیتا۔ سانوں قسمت اِنج واہ واہ ڈھینہ
 جھلے دل دی آس مضاوراں نوں۔ محرومیاں دی خنگاہ ڈھینہ
 پکاں نال بھیاں پوجھنڈ دی۔ اہیہ نوکر نوں تنخواہ ڈھینہ
 غربت دے لٹھے ہوئے چندرے وچ۔ اوہدے شہر نہ درد پناہ ڈھینہ

=====

نینوں قسم اے سنگت دے پہلے دمنہ دی۔ اُنجے وانگو اِنج دی پیار اے
 سدھراں دے باغ اِنج اِنج تائیں۔ توڈے دم دے نال بہار اے
 مثالا رب سائیں مونیان بخشے نہیں۔ منوں لہوون جے قول اقرار اے
 توڈا نوکر درد تال ہر ویلے۔ قربانیاں کانز تیار اے

=====

تینوں ڈھکدے یار اسیں ہاے۔ تیری سنگت دے جوڑ دے ہاے
 سٹ گھتیائی مگر بے لوزیاں دے۔ تیری سئے جی لوڑ دے ہاے
 ادھ راہوں چا جھڑکاں نال ہٹایاں۔ تیرے نوکر توڑ دے ہاے
 توئیں پرکھ نہ کیتی نہیں تال سہوں رب دی بندے درد کروڑ دے ہاے

=====

میری نوکری دا اندازہ کر۔ نالے عرصہ وکھ حیا دا
 تیرے اجز پٹوک سماں وداے۔ تیرا نوکر نکیاں لا دا
 پیا اجاں تائیں جہیاں دا ہو کے جینداے۔ پابند اقرار وفا دا
 تیتھوں وکھریاں درد نوں علم دی کوئی نہیں۔ کدے سدھے ملکھ خدا دا

=====

صلہ پیار اِنج منگو گناہ ہونداے۔ کیتی کرتی درد و نجا نہیں
 چنگے کرنے شیوائے چنگیاں دا۔ ہتھوں اہیہ اعزاز کھڑا نہیں
 وپی جتڑی نوکری دیندا وت۔ اُکا گینڈ دے پاسے آ نہیں
 ڈنگ جھل کے سب دی خیر منکیندن۔ کدیں گھاہرے صاحب وفا نہیں

=====

جہاں نوں وچ کے کوئی نہیں بڑیا۔ زر دار مثل قارون اے
 کدیں ٹھگاں دی پوری نہیں پونڈی۔ اہیہ قدرت دا قانون اے
 ہے بیلیاں دا احساس کریندا۔ سدا دردِ حلالی خون اے
 نیجے عمر جے سنگت دی نوکری وچ۔ ایڈا کوئی نہیں ہور سکون اے

=====

دھلے بخت تاں بچ توں در کھڑکائیم۔ متاں لگدے جمال چا جھلن
 نحل مد دا کرن چا ٹیکاں دے کے۔ میرا بھار ڈلانا ٹھلن
 اتاں ملو کجا ہتھ نوکر دے۔ اھیہ درد سنبے دے گھلن
 ساڈی ذات تے اپڑا وزن تاں کر۔ کدیں شاہ تے مگلتے ای رلن

=====

ساڈا درد تے اسیں ہائیں درد دے لگدے۔ دوا پیشک کر اعلان اے
 تیرے ماٹو دا لازمی مل پیسی۔ اھیہ قول پرست انسان اے
 پرواہ نہیں جگ دیاں سازشاں دے۔ جیڈے گھلدے دن طوفان اے
 توڈا نوکر مول نہ ہووڑ دسی۔ توڈی ذات دا کوئی نقصان اے

=====

توں تاں جیہاں بخت ہڈھادو کائز ایں۔ مثالا بخت ہڈھیدا دتیں
 ساری عمر عروج تے سکھ دیاں پننگاں۔ دہنہاں رات جھوٹیدا دتیں
 باقی لکھ منوائیں پر نوکراں تے۔ ہک کرم کمیدا دتیں
 تیرا اتھڑای کافی اے خوش ہو کے۔ سانوں درد بولیدا دتیں

=====

مثالا ساہ ساہ نال سلامت رہے۔ ساڈی درد پریت مثالی
 ساری عمر اقرار دی مسجد وچ۔ دیندا دتساں بانگ بلالی
 بالفرض کدیں ازماوڑی ہووی۔ نوکر دی نمک حلائی
 سر دے کے ای ملکھ نوں دس ویساں۔ انج ہوندی ہیہ لچالی

=====

جیویں سدیاں درد توں جھٹ ناہوں وسدا۔ انجے اوکھ دا بھارا چالے
 لچالاں دی تاریخ دیوچ۔ ناں اپڑا درج کرا لے
 رسوائی دے داغ توں ساجھ دی چادر۔ اللہ واسطے جتو بچا لے
 میتھوں چچھلی زندگی نوکری دا۔ پیشک اشھام لکھا لے

=====

کدی جن غریب سنبھالے کر۔ اکا انج بختاں وچ رُجھ نہیں
 دیدار توں دکھیاں مردے ہائیں۔ تینوں ساڈے پیچ دی گجھ نہیں
 تیری نسل دے نوکراں منت سوا۔ کر درد جو سکڑواں کجھ نہیں
 ڈر لگدائے تاہنگ دے جھکھڑواں وچ۔ ونجے ساجھ دا ڈیوا بچھ نہیں

=====

تواڈی ہو گئی گذر تاں اوکھا سوکھا۔ اللہ میرا وی وقت نبھسی
ایڈا پھٹ دا فیصلہ درد دا چن۔ تواڈے ہک دینھ کم آویسی
نویں سنگت جناب توں مطلب کڈھ کے۔ تواڈا جدوڑ سلام نہ لیسے
اڈاں ہک ہک جھٹ میری نوکری دا۔ توانوں پیڑ ضرور جھڑیسی

=====

میں توئیں بندے نال دجاوڑی نہیں۔ بھانویں آ ونجے گھانا لکھ دا
تیرے چساں بھار حیاتی ساری۔ تیتھے بھار نہ دیاں لکھ دا
رکھیں نالے نسل دے نوکر نوں۔ کریں فیصلہ نہیں ونڈ وکھ دا
ہوویں دور تاں نظر وی کجھ نہیں آندا۔ توں جوں نور ایں درد دی اکھ دا

=====

بھانویں کہیں دے ماڑتے تک ہے پوندی۔ مینوں وت وی توہاں دا ماڑاے
ساری زندگی نسلی نوکر نوں۔ راہندی مالک دی پچھاڑاے
مینوں قسم اے چنگیاں بھیاں دی۔ ہن جے تاںیں نین پراڑاے
اتڑے تاںیں درد تراڑاے مریاں۔ تواڈے کم آوڑ دے کاڑاے

=====

میتھے فرض اے نوکری جتاں۔ دی ساہ ساہ قربان کریاں
ڈکھ دے کے لہڑی زندگی نوں۔ سکھ بجن توں وار چھوڑیاں
بھانویں غربت درد لتاڑ چھوڑیسی۔ محسوس نہ ہووڑ دیاں
جے وت دی سبزو شریک دے بنڑن۔ مار آپ توں آپ گھنسیاں

=====

من ونجیں ہا میلہ نوکر دا۔ کجھ رسنزا دا منہ بنڑ پوندا
بہوں عرصہ روندیاں گذر گیا۔ جھٹ ہسنزا دا منہ بنڑ پوندا
رلے باہنڑ دا صدقہ ہک بے نوں۔ ڈکھ دسنزا دا منہ بنڑ پوندا
چند پھلدی درد وچھوڑیاں توں۔ توڑے دسنزا دا منہ بنڑ پوندا

=====

چلو تیرے نویاں لگدیاں جتواں۔ تیرا نوکر دولت مند نہیں
پر قسم خدا دی تیتھوں دکھرا۔ کسے پھر دے دا پابند نہیں
بھانویں درد عروج دی مستی توں۔ تیتوں بجن غریب پسند نہیں
تیرے کاڑتاں وت وی سکدے گھر دے۔ کیتے کدیں دروازے بند نہیں

=====

میںوں پیار اے تیرا کوئی پتہ نہیں۔ تینوں ہوئی یا نہ ہوئی
تیرا نوکر آخری ساہ توڑی۔ تیری کنڈ دے مگر کھلوسی
میرے دکھ تے تیری اکھ سُرمی۔ بھانویں روسی یا نہ روسی
پر درد جناب دے سانگے دے۔ ساری عمراں دھوونڑے دھوسی

=====

اللہ واسطے وانگ پچھادیاں دے۔ میرے لگدیوں ڈھل ونجیائے نہیں
ساوڑ دی جاہ تے اکھیاں نوں۔ دے ہجر دا تھل ونجیائے نہیں
سدا درد جناب دی نوکری دسی۔ غربت توں چل ونجیائے نہیں
دشن دی ہانڈ اچ پچھلے پاہرے۔ لگا چھوڑ کے مل ونجیائے نہیں

=====

ایں توئیں سردار دے نوکر ہائیں۔ نوکر وی قدر شناس ہائیں
ہر قدم تے لہڑیاں وانگ کریندے۔ تیرے دکھ سکھ دا احساس ہائیں
تیری درد قصیدہ خوانی وچ۔ ددے وقت کریندے پاس ہائیں
باتی کائی نہیں موبھ کے گل دی۔ بس زیارت کانڑ اداس ہائیں

=====

توئیں ناں دے حاتم طائی دے در توں۔ سائل خیرات نہ منکسی
بھانویں رو رو کے بے نور ہو گئی۔ اکا اکھ ملاقات نہ منکسی
کے موڑ تے مدد منیویاں دی۔ تیئھوں درد دی ذات نہ منکسی
میری آس دا تھل توئیں ساوڑ توں۔ بالکل برسات نہ منکسی

=====

میرے پچھلے پاہر دا بھارا چا۔ تینوں تاں ہمدرد مینساں
رہیا وعدہ تیری نسلاں دی لوکوں وکھری نوکری دیاں
بھادیں جتڑا درد گزارہ اوکھائے۔ تیری ہر ہک جھال جھلیساں
زندگی جیا قیمتی گاہنڑاں دی۔ تیری لوڑ توں وار چھوڑیاں

=====

ہائیں صرف عروج دا بانجھ نیلی۔ میرا جن زوال ڈھٹھوئی نہیں
میری سدھراں دے کھان دے وچ۔ سکتاں دا کال ڈھٹھوئی نہیں
تنگدستیاں تے تنہائیاں وچ۔ مفلس دا حال ڈھٹھوئی نہیں
جھوں خود ہائیں عزت آمب سدیندا۔ اوہو درد کنکال ڈھٹھوئی نہیں

=====

تسین ہنر کہیں ہو دے بزر گئے ہو۔ تو اڈے بدل رویے گے ہن
تو اڈے اچکل نال غریباں دے۔ پہلے وانگ وراگ نہ رہے ہن
شالا لچ رکھنے جناں بندیاں دے۔ تساں درد سہارے لینے ہن
ایہاں کدی نہ سوچیا مڈھ لاء دے نوکر۔ جیندے پئے نہے یا مر گئے ہن

=====

کدی آسنی یاد پرانے سنگتی۔ نواں ساٹکا مانگوی دھاڑ ہیئی
سرداری چھوڑ کے نوکر بنزیاں۔ کہوا پٹیا ججن پہاڑ ہیئی
تیوں اوکھ اچ صرف اسماں مھلنواں۔ باہنرا جو بن جدنر اُجاڑ ہیئی
جہندے قداماں اچ لدھی ہیئی باہنر دی جاہ۔ اتاں سٹرواں درد لٹاڑ ہیئی

=====

تیوں پتہ نہیں مانز کہناں دا ہوسی۔ میرا مانز جہان تے توں ایں
نوکر گم نام دی قسم خدا دی۔ پچپانز جہان تے توں ایں
کیوں کہیں دے موڈھیماں نال کھلوواں۔ جدان ہانز جہان تے توں ایں
تیرے گلدے درد ہزاراں ہوسن۔ میرے کانز جہان تے توں ایں

=====

میرے درگا ججن دے روپ اچ نوکر۔ کوئی جدنر لدھوئی تاں دسیں
کے میتھوں ودھ مجبوریاں دا۔ احساس کیتوئی تاں دسیں
میں درد دے وانگ مصیحاں وچ۔ کہیں ساتھ دیتوئی تاں دسیں
کہیں ججن امیر وی زندگی بھر۔ میری جاہ رکھیوئی تاں دسیں

=====

میتھوں ودھ کوئی تیرے حکماں دی۔ تعمیل کرئی تاں دسیں
دوڑ لالچوں بت بھائیوالیاں دے۔ کوئی آنز پوچھی تاں دسیں
کے بھیڑ دے وچ جدان کوئی لگدا۔ کنڈ آنز کجھی تاں دسیں
میرے درگا نوکر دنیا تے۔ جدان درد مھلئی تاں دسیں

=====

ہا بخت جوان تاں روز کریندے۔ تسین ججن وراگ ولول ہائے
میری ذات توں لحظہ ناہے ودے۔ لوکوں دکھرا جوڑ تے تول ہائے
اچ چانڈ ہوئے غرضان تاں۔ راہندے اکثر مہیاں دے کول ہائے
نساں توں درد وساہ دے کے۔ ججنواں نوں لٹنر دی اول ہائے

=====

جب ہٹ لقمان حیاتی دا۔ بیمار عذاباں وات ہیئی
 ہتھ بٹھ کے نسل دا نوکر منگدا دیدار دی بس خیرات ہیئی
 جنیں درد جناب دے آسرے تے۔ کر چھوڑی رنج کائنات ہیئی
 اذہنوں مل سکناں تاں اجکل مل۔ نہیں تاں سبزو نصیب دی بات ہیئی

=====

جہوا بھار چوائیں بسم اللہ کر کے۔ تیرے نوکر چا نہیں لیزواں
 تیرا دکھ وی سمجھ کے قیمتی گاہنزا۔ گل ہس کے پا نہیں لیزواں
 تیری خاطر چھوڑ کے جگ سارا۔ تیرا بھرم بچا نہیں لیزواں
 ہویں توں ناراض تاں قدمی ڈھائے کے۔ تینوں درد منائیں لیزواں

=====

میں لہزیاں خوشیاں تہن دے کے۔ تیرا دامن بھر نہیں دیزواں
 تیری لوڑ دا شہو متارا ہو کے۔ تیری خاطر تر نہیں دیزواں
 دے نوکری درد حلایاں واگوں۔ کر دل اچ گھر نہیں دیزواں
 بھانویں آپ نوں گھائے لکھ آگئے۔ تینوں سرخرو کر نہیں دیزواں

=====

تساں بچناں کول جہان دے تر کے۔ ساتھ رنج سنگ دستیاں ہویاں
 توڑے بخت دیاں پروازاں اُچیاں۔ میرے لیکھ اچ پستیاں ہویاں
 توڑی نظر اچ ساڈیاں درد وفا نہیں۔ آئیاں توں سستیاں ہویاں
 لیزوی خبر نہ چھیدیاں مویاں دی۔ ہستی دیاں مستیاں ہویاں

=====

چلو نہ سہی باہلیاں ترکیاں آلے۔ خود غرض تے سنگت دے چور تاں نہ
 دے نوکراں وانگ ہائیں نوکری دیندے۔ تیرے نال ازیمندے زور تاں نہ
 ہویں درد حالات دی لکھ کمزوری۔ پر نیوے چن کمزور تاں نہ
 ساڈا باطن دی ہے ظاہر درگا۔ اتوں ہور تے اندروں ہور تاں نہ

=====

تیری نوکری کیتی ہے زندگی بھر۔ کر جتوی سکدے ہاے
 ہائی اتوی طلب دیدار دی راہندی۔ اٹھ پاہر نہ سکدے ہاے
 ادھی راتیں تیرا صد سوز کے۔ بچ عیدم وگدے ہاے
 اچ درد سجاؤ کے نہوں راضی۔ تیرے کدی تاں لگدے ہاے

=====

ہتھ بٹھ کے درد سوال کریناں۔ مینوں دے خیرات رسائی دی
رج میں مجبور نوں سیدھ لیائی۔ بٹھ بس کر یار لڑائی دی
من میلہ ماتمی اکھیاں دا۔ سُنو زاری دل سودائی دی
پدھ ویدھیاں ویدھیاں نوکر نوں۔ کیوں ماروں ایں موت جدائی دی

=====

میری سنگت دا مل جے پانا ہے سکدے۔ مینوں کر بے مل ناہے وُجھواں
دیکھو سونے پتل دا فرق تاں ہا۔ انجے چمک تے ڈل ناہے وُجھواں
لاچ توں نسل دے نوکر نوں۔ سٹ گھتھو تے تل ناہے وُجھواں
جہندے موڈھیاں نال ہائے درد ددپہریں اوہوں دیگر بھل ناہے وُجھواں

=====

ساڈی ساری عمر دے پاہرے دی۔ ہر رات جناب نوں بھل گئی
لگے بھاگ تاں مُدھ دے نوکراں دی۔ خدمات جناب نوں بھل گئی
تسیں رُجھ گئے پھر دیاں بہتیاں وچ۔ ساڈی ذات جناب نوں بھل گئی
جی گل اے درد عروج دیوچ۔ اوقات جناب نوں بھل گئی

=====

تسیں واقعی بخت دے بیلی ہائے۔ بندیاں دا ٹھیک قیاس ہا
توانوں شک دی نظر دے نال نہ ڈٹھم۔ کیوں جوں اپنی نیت دا پاس ہا
چلو وِس گئیائے درد تعلق دا۔ توانوں جتنا حک احساس ہا
توانوں آکھسیں ملکہ تہاڈے نالوں۔ توڈا نوکر قدر شناس ہا

=====

بھانویں توئیں بندے میٹھے بل واہ چھوڑن۔ کدیں ہسرد کے سی نہیں کیتی
تیرے حکم نوں درد مقدم رکھیاے۔ کدیں لاغرضی نہیں کیتی
کدی پیڑ جنوائی نہیں وادھیاں دی۔ کدی من مرضی نہیں کیتی
کوئی دینھ دس جدو جناب دے نوکر۔ تیرے سد تے جی نہیں کیتی

=====

کوئی لھے ہا توڑ دا بانہہ بیلی۔ ساری زندگی سکدے رہے آں
اسے شوق توں بے تنخواہے نوکر۔ ہر حک گلدے دے رہے آں
ساڈی طرفوں درد نہ سنگت پڑوے۔ ڈردے تریہکدے رہے آں
سانوں لے بندے لٹ کے سٹو دی سوچی۔ جہندے مل تو وکدے رہے آں

=====

میں کھٹیا ساری زندگی دا۔ بھڑواں توں واری بیٹھاں
 توڑے سچ پوے بھرم کسے چیلے۔ سے ترلے ماری بیٹھاں
 پُپ چاپ جہاندی نوکری وچ۔ ساری عمر گذاری بیٹھاں
 اج درد اتاں توں ہاسیاں بدلے۔ لئی ماتم داری بیٹھاں

=====

وڈے دعوے کر کے سانگیاں دا۔ نہوں لکھ رکھیا مانزا اے
 توں بھڑو صراف نہ کر گئیوں۔ کھرے کھوٹے دی پچانزا اے
 میرے دم تاں درد ہمیشہ سوچن۔ چنگے تیری ذات دے کاٹزا اے
 توئیں ہاسیاں بدلے لا چھوڑی۔ میرے ناویں صرف مُکاٹزا اے

=====

بھانویں بھٹ توں یا مجبوری توں۔ میری سنگت دی لُج نیسے پالی
 توڑی نسل دے وت دی کم آسی۔ میں درد دا خون حلالی
 میرے پیار نوں جاہ نہیں دے سکیا۔ توڑا دل احساس توں خالی
 کائی تختی سنگت چھوڑا نہیں سکدی۔ جے ہووے صدق بلالی

=====

ساڈا اجزہ ضمیر تاں مویائی نہیں۔ بھانویں جتوے دی مجبور آں
 چنگیاں تے ماڑیاں بچاں دی۔ رکھدے پچان حضور آں
 بڑے جہوای لوڑ توں ڈھیر سیاٹزا۔ اوہدے سائے توں سوکوه دور آں
 نسلی دی نسل دے نوکر ہائیں۔ امیں کلمے درد ضرور آں

=====

کئی لگدے ہستیوں باہلے ہوندن۔ کئی امری جوڑ دے ہوندن
 کئی درد سنگت تے جند دیندن۔ کئی لہڑی لوڑ دے ہوندن
 کردار اج کئی انمول ہوندن۔ کئی صرف کروڑ دے ہوندن
 اوہے زندگی دا سرمایہ ہوندن۔ جہڑے سنگتی توڑ دے ہوندن

=====

شالا سنگت دی نوکری دیندیاں گذرے۔ جہڑے چار دیہاڑے جیواں
 مینوں دیوے داد ضمیر لہڑا۔ اج لگدیاں مگر تلیواں
 بھانویں میں بچاں دے وادھیاں دی۔ سولی تے روز نکلواں
 سارے ترکے پینک لگ جاوان۔ پر بچ نہ درد سدیاواں

=====

ساڈے بخت دی ٹرٹی ہوئی تسبیح دے۔ جداں منڑ کے خاک تے کر گئے
 وت سنگت دے رنگ تبدیل ہو گئے۔ آسیں ہر دی نظروں گز گئے
 جداں تنگ حالات دے گھیرے وچ۔ آسیں درد چودھاروں گھر گئے
 جہاں چائی آہی قسم حیاتی دی۔ اوہے سبزو زبان توں بھر گئے

=====

شاہ ہو کے نوکری رعیت دی کرنی۔ ہائی لیکھ اج درد لیکھی گئی
 تائیں کم عقلی دے جھکھواں وچ۔ ہر بہتر سوچ کھڑی گئی
 نویں سنگت دی اس تَس نو دینھ بعدوں۔ جداں نفرت وچ بدلی گئی
 ہے وت رسوائی دی سولی تے۔ میری جان بے داغ ٹنگی گئی

=====

پچھاں کر کے سبزو غریب پڑاڑے۔ نہ نویاں دی اس تَس کر
 لتیں دھک کے بے تنخواہ نوکر۔ نہ بخت پرانے دی پس کر
 زر مال دے وقتی لالچ توں۔ نبھے وقت دی ختم نہ چس کر
 رنج درد شریک ہسائے نی۔ توڑے ہنڑ کلتے دی بس کر

=====

ساری زندگی اپڑوی مرضی دے۔ بچاہہ بیتک دیندا رہیں ہا
 جے لگدا سمجھ کے ناہوں راضی۔ نوکر کجھیندا رہیں ہا
 نفرت دیاں کھڈھیاں چھریاں لئے کے۔ بھانویں درد کو پیندا رہیں ہا
 حکو بھاء نہیں پتل تے سونے دا۔ توڑے اھیہ سبزو پیندا رہیں ہا

=====

لتھے ابھرے درد زبان چوں جاری۔ بس ذکر جناب دے ناں دا
 شالا حاسد نظر نکھیو نہ چھوڑے۔ ڈاڈھا اج کل جوڑ دوہاں دا
 توڈا نوکر نوکری دیندا تسی۔ جتھوں تائیں ایہ سلسلہ ساہاں دا
 زر مال گجا ساڈا تن من دھن۔ سارا ترکہ درد توہاں دا

=====

توں سیں وچ سر تلے بانھ رکھ کے۔ اکا سبزو دلیلاں کر نہیں
 رہیا وعدہ قول تے فعل دے وچ۔ آسیں فرق حیاتی بھر نہیں
 تیرے ماڑ ہمیشہ زندہ رکھی۔ تیرا نوکر عام بشر نہیں
 توکس سبزو نوں کائی تکلیف ہووے۔ دنجے درد تلی کے مر نہیں

=====

میں جوں نوکر ہاں نالے ہاں اتر پھردا۔ تینوں جودی یار لڑائی نہیں
میرے دل دے ملک تے شاہیاں کر۔ گھت زندگی کاغذ جدائی نہیں
دس نال ایمان دے توئیں پاروں۔ کیتی میں ناراض خدائی نہیں
ابدا مطلب اے تیری ٹیک ہوا۔ کدھی درد غریب نوں کائی نہیں

=====

کدیں رب دے نال تے مار بھنوالی۔ نبھے ویلیاں دی جاگیر اچ
تیری نسل دا نوکر بہوں اوکھائے۔ تیری اودر دے کشمیر اچ
مندا کدیں ناہ سوچیا توئیں بارے۔ ہونی عزتاں سنگت امیر اچ
کہوے جرم توں درد نوں کڑ سٹیاں۔ پابندیاں دی زنجیر اچ

=====

تیتھوں چھٹ گئے درد دے مرنے پرنے۔ دولت جاگیر دی خاطر
سہوں بھل گئیوں غرض دے خواہاں دی روشن تعبیر دی خاطر
جس بشر جہان ناراض چا کھائے۔ تیری وقتی دھیر دی خاطر
اسے بھڑ غریب نوں سٹ گھتیاں۔ کسے بھڑ امیر دی خاطر

=====

توں دی لہڑے قول تے پہرا دے۔ میں دی سنگت دی لاج پلیساں
دینھ پچھلے درد حیاتی دے۔ تیری نوکری وچ گذریاں
مخرومیاں تیریاں مدت دیاں۔ کر بالکل ختم چھوڑیاں
کے مشکل وچ کسے لوڑ دے ویلے۔ کسے پاسیوں تگنہ نہ دیاں

=====

سداں خوشیاں نال بھوگ ہووی۔ رہوی سو کوہ دور اداسی
ساہ جے تائیں راسن کھلے دے۔ تیری نوکری دیندا راسی
تیرے مخلص ذہن دی شکر گذاری۔ ساری عمر نہ حاں توں لاسی
بھانویں درد تے رنج کائنات ہو گئی۔ تیری سنگت اچ فرق نہ آسی

=====

میں جیڈای ہاں تیرا نوکر ہاں۔ تیری سنگت مینوں بھڑایاے
میرا محسن ساری دھرتی تے۔ توئیں لُج پرور سدوایاے
میری جرات اے تیرے دائین و ساراں۔ توئیں درد نوں اوہ رنگ لایاے
تیرا نوکر ہو کے ملکہ خدا دا۔ میں اپنے مگر ٹرایاے

=====

تیرے پتھر دی پھلاں توں ہولے ہن۔ ودا بیٹک کر سنگ باری
میرے منہ چوں ہائے دا لفظ نہ سنوسیں۔ میرا محسن زندگی ساری
ہک بھلا کریں سکدیاں اکھیاں توں۔ اڈھرائیں نہیں شکل پیاری
اُنچ پتھر جھلیندیاں نہیں مردا۔ ہے جیڈای درد ازاری

=====

تینوں مل گئے آمرے زندگی دے۔ تیری درد تے پوندی تک نہیں
رکھ یاد پرائزیاں نوکراں نوں۔ اکا منہ متھے لگنہ توں جھک نہیں
لچال مھیندن مردیاں تائیں۔ تینوں شاید اس گل دا پک نہیں
چنگے لہمن تاں ماڈیاں بجاں توں۔ میرا یار پویندا تھک نہیں

=====

ساری زندگی جتیاں کول بہا۔ نہ آدھا دل اچ جاہ دے
پر طلب مطابق نوکر نوں۔ دیدار دی کجھ تنخواہ دے
نت بھار چوا بے تکیاں دے۔ پیا من مرضی دے پھاہ دے
ساتھے کافی اے درد جہان نوں دسیئے۔ درباری ہائیں لہنڑے شاہ دے

=====

تیرے بوہے دے صرف سوالی ہائیں۔ دوئے درتے تائیں نہیں ونبڑواں
ہتھ رکھ نہ رکھ کے پھر دے توں۔ کدیں مگنہ پنائیں نہیں ونبڑواں
دوئے کئیں سلطان دا منہ ویکھنہ۔ خود دار نگائیں نہیں ونبڑواں
ساری عمر تیرے دربار سوا۔ اسماں درد کدائیں نہیں ونبڑواں

=====

تیتھے واقعی بخت جہان توں وکھرائے۔ تیرے سرتے تاج شاہانہڑاے
میرے گل اچ طوق بے ویاں دا۔ تیرے گل اچ ٹھاٹھ دا گاہنڑاے
تیرے بعد دی تیریاں کئی نسلاں۔ ساتھ راج کریندیاں راہنڑاے
توڑے آکھ چا لہنڑی زندگی وچ۔ ساڈا نوکر درد پرائزے

=====

تیری ذات توں تیری نسلاں تائیں۔ نوکر بے دام صدیواں
مناں تیرے حکم ایاز دے وانگوں۔ تیری طلب دا جام صدیواں
بھانویں کجھ دا کجھ درباری آکھن۔ کیوں نمک حرام صدیواں
میں تاں چاہناں آخری ساہ توڑی۔ تیرا درد غلام صدیواں

=====

میرا کوڑ دے دور اچ سچ دیکھیں۔ بہرپ دے کاٹو اکسائیں نہیں
دیکھیں گسز دے جذبے نوکر دے۔ اوقات دی درد ہلائیں نہیں
میری باطنی ٹھاٹھ تے نظر رکھیں۔ میرے ظاہر توں گھبرائیں نہیں
تیرے سردے بھارتوں کچ دیاں ہن۔ تائیں وی بھجڈیاں میریاں باہیں نہیں

=====

پہلے دستھ دے وانگ لتاڑ ودا۔ کراں اُف، بھائیوال نہ آکھیں
بجھاں نہیں جے تیرے اندر دیاں۔ وت محرم حال نہ آکھیں
کساں درد نہ تیریاں حکماں تے۔ مینوں سنگت سماں نہ آکھیں
آدے فرق جے نیت تے نوکری وچ۔ بیشک لچپال نہ آکھیں

=====

سداں تہیاں دی نوکری دیندے دتینے۔ مڈھوں ہور کریوے کجھ نہیں
بس لوڑ دا رب سائیں دیندا رہے۔ باہلا رزق جڑیوے کجھ نہیں
مینوں بیشک لکھ تکلیفاں آدن۔ تیری ذات نوں تھیوے کجھ نہیں
میں جانز کے ہور کداہوں دیکھاں۔ شالا درد دسیوے کجھ نہیں

=====

دیواں بوکراں تیرے کچ دے وچ۔ بھنور نوں دیکھنوا کیوں اے
توہاں ٹل ہیں میں اتز پھر دے دا۔ بر زور نوں دیکھنوا کیوں اے
کے سادھ دی بجز ضرورت کہدی۔ کہیں چور نوں دیکھنوا کیوں اے
تیرا قرب جے درد ہمیشہ رہے۔ تاں کسے ہور نوں دیکھنوا کیوں اے

=====

متھے لکنو دی سوچ خدا دے ناں تے۔ میرا مسیں پیا وقت گذردای
باقی ملکہ نوں دسائیں ہر ویلے۔ ہکے مہیاں مجبور توں پردای
تیری اودر انج بزدل کر سٹیاے۔ ودا درد پچھاویوں ڈردای
سائیں بنز نہیں تاں تاہنگ دی سولی تے۔ پیا نسل دا نوکر مردای

=====

ساری خلقت چھوڑ کے زندگی وچ۔ کجے تہیاں نوں جن بنزایاے
خود رہیم اوقات دے فرشاں تے۔ تینوں راج دا عرش دیکھایاے
جے کدی خواب دیوچ وی سدیا ہئی۔ تیرا نوکر بھجدا آیاے
بُرے وقت اچ حسن رضا وانگوں۔ تہیاں درد توں وطن چھوڑایاے

=====

چلو درد تاں ناہ تیرے کہیں کم دا۔ دل مندی سنگت بنزائی وت
 لہے گئی ہئی لیک غریب دے سنگ دی۔ موڈھے نال امیر رلائی وت
 دولت فرعون دے حکماں تے۔ سر نوکراں وانگ جھکائی وت
 ساڈا جتیاں چمنو تاں نہوں چجیا۔ ہنر کہیں دیاں جتیاں چائی وت

=====

جھٹ بھن کے ہک گو ساویں نوں۔ چھڑا عارضی ماخ تاں دے ونج
 بے گھر نوں قدم مبارک دا۔ پُر کشش نشانو تاں دے ونج
 پیا بھلدائے لہزے چہرے دی۔ تازہ پہچانو تاں دے ونج
 رلے درد دے بھ گئے ویلیاں دی۔ توڑے جن مکانو تاں دے ونج

=====

چنگا رکھائی پاس قدیم بلیپ دا۔ بھائیوالی چوڑ بھائی ہیئی
 چنگی لہزوی نسل دے نوکر ہی۔ غربت دی گڈھڑی چائی ہیئی
 تیجے کوئی نہیں شکوہ اس گل دا۔ بھوایں غلط یا ٹھیک مکائی ہیئی
 پُر ہک ارمان ہمیشہ راس۔ میری دیگر درد ونجائی ہیئی

=====

تو اتھوں پھٹ کے درد دا قسم خدا دی۔ ڈاڈھا اوکھا وقت گزرائیں
 اور دے شہو اچ پھسیا بیڑا۔ کداں باجھ سہاریوں ترنائیں
 سرکار دی عدم موجودگی وچ۔ کہیں سنگت دا میلہ بھرائیں
 ٹھہو سائیں بنزیا ہے توڈے نوکر نوں۔ نہیں تاں اوراں ختم چا کرنائیں

=====

ساری عمر جہاندی چوکھت توں۔ سر ادب توں درد نہ چایائے
 جہندی بے تکیائی دے نیزے تے۔ لُج دا قرآن سزایائے
 اناں بندیاں ڈھلے ہوئے بنجناں وچ۔ میتھوں دیگر وطن چھوڑایائے
 ودا وت دی خیر اناں دی منکداں۔ جہناں ماتم دار بنزایائے

=====

میتوں چھوڑ کے چھانز لئے جگ سارا۔ کوئی توڑ دا سنگ نہوں لہنواں
 نہوں لہنواں لوڈ وراگ مثالی۔ احساس دا رنگ نہوں لہنواں
 ہتھوں وقت کھڑا کے بہوں پچھو تائیں۔ ہک سکھ دا ڈنگ نہوں لہنواں
 جہوا تیری نسل دا نوکر رہے۔ اوہ درد ملنگ نہوں لہنواں

=====

میں تان توئیں بھائیوال دے ذکر سوا۔ کیتا کدی نہیں ہور خیال اے
کے ہور خیال دی فرصت ای نہیں۔ تیری یاد جو ساہ ساہ نال اے
توں وی کدی کدی اپڑے نوکر دا۔ رہویں کچھدا حال حوال اے
تیرے کانز جے درد ملوئا ہواں۔ لوے پیشک موت سال اے

=====

جیویں گوہ پیا پھڑکنا میں کوئی نہیں۔ نہیں پھڑکن جائز پیار اچ
تیری یار رضا تے راضی ہاں۔ سر بکسی نہیں انکار اچ
ساری عمر نہ کائی تبدیلی آسی۔ تیرے نوکر دے اقرار اچ
میںوں پیشک روز دیکھیدا وت۔ غرضاں دے درد بازار اچ

=====

کدیں ناں سُنو کے سِک ملز دی رکھنوی۔ نت کھوج ڈھوڈھیدیاں وتزاواں
ہر ممکن ساجھ بنزادو تے۔ مجبور کریندیاں وتزاواں
بنزی سنگت تان درد اقرار مطابق۔ اسان نوکری دیندیاں وتزاواں
انہاں حال تے رکھ کے ملکھ دیاں۔ وڈے فرق گھتیندیاں وتزاواں

ساڈی جرات توں ودھ زردار وپاری۔ لا جدز توآڈا مل گئے
تسین لوگ معیار دے چکراں وچ۔ لاچ دی ترکزی مل گئے
بختاں دے بے اعتبار نُمار اچ۔ توانوں نسل دے نوکر مُھل گئے
اسیں بھادیں درد نہ ٹرن دے رہے۔ توآڈی غرض دے زخم تان گھل گئے

=====

شالا جن نصیب دے گلشن وچ۔ ساری عمر بہاراں راہی
ہکاپ نہ دیکھیں، سنگت دیاں۔ کنڈ مگر قطاراں راہی
جیویں چر تائیں، بخت دے شتر دیاں۔ ہتھیں روز مہاراں راہی
میری جاگھ نہ دیویں، میں جے نوکر۔ بھادیں درد ہزاراں راہی

=====

مہیاں گُوڑا ہاں مہیاں مجرم ہاں۔ جو دل ہئی جن سزا دے
میںوں سانگ تے تنگ یا سولی تے۔ پیشک پٹھیاں لکا دے
پر صدقہ چنگیاں نبھیاں دا۔ بس اتڑی درد جزا دے
چھڑا نوکر سمجھ کے لئی وت میںوں۔ دکھ ہو نہیں نام خدا دے

=====

وَس لگدیاں سنگت دی نوکری دے۔ کیجئے کدی وی فرض قضا نہن
لوہاں قدم قدم تے لیندا وتیم۔ کیوں جو بھدے ڈنگ تنہا نہن
پیا بخت دا کال تاں دِسزود رہ گئے۔ جہڑے ہوندے منٹ جدا نہن
رب جائزے درد نصیب آہن بھیڑے۔ یا سنگتی اہل وفا نہن

=====

کوئی پتہ نہیں پھس پواں کس ویلے۔ انج وتناں بھریا پیتا
بے مومنا ہویائے قسم خدا دی۔ ہک قیمتی ججن کنڈیتا
جہندی نسل دی نوکری دیندا دتیم۔ میں کملا تے سدھ نیتا
اسے لگدے چنگیاں نبھیاں دا۔ اُکا درد حیا نہیں کیتا

=====

اللہ پاک رَلایائے تے رَل گئے ہاں۔ ہنر کھرن دی سوچیاے نہیں
دیاں نوکری تیریاں نسلاں دی۔ نوکر توں ہتھ چویائے نہیں
باقی ساریاں درد توہاں دیاں منسی۔ پر ہک اڈک کریائے نہیں
میتھوں سنگت دی سجز کھوڑی کھس کے۔ مینوں لوہیاں کر سٹیاے نہیں

=====

اُکا آہیں دیاں نیندراں اُگھڑ گئیاں۔ تیں جدڑ دے دِسزود رہے ہو
دی کائی نے غلطی نوکر دی۔ رَس و سجز دی حد کر گئے ہو
چنگے سجز کھڑاتے دت نے لھدے۔ اللہ جائز دے چکدے پئے ہو
نہجے وقت دی پھول کتاب تاں دیکھو۔ ڈاڈھے درد نوں اوکھے ڈھے ہو

=====

توانوں ججن غریب مبارک دیندائے۔ سقیاں وچ ہک ہک ہوئے دی
کزور نصیب توں بچ گئے ہو۔ ماژو چڑتل بخت نزوئے دی
کچی فصل تاں گل توڑے دھن توں لہے گی۔ میری نوکری دے کھوہ جوئے دی
جیویں حیدیاں درد بہائی نے پڑی۔ انجے قبر بنزیو مومے دی

=====

سردار دا بھرم رعایا نال اے۔ بھانویں لکھ پئی ہووے ماڑی
کہلا ہک ہتھ جیڈای ترکڑا ہووے۔ بھلا کدڑ مریندے تاڑی
بختاں دی موج توں ٹھیک تاں نہیں۔ ہر کہیں دے نال دگاڑی
چنگا راسیں لہنڑیاں پیراں تے انجے درد نہ مار کوہاڑی

=====

جیویں راٹھ انسان حیاتی ساری۔ میدان دی ہار توں ڈردائے
 جیویں مصر دا مُٹھا ہویا کوئی یوسف۔ ہر پل بازار توں ڈردائے
 جیویں رعیت غریب دا ہر انڑ پھردا۔ جابر سردار توں ڈردائے
 انجے جھل کے ہتھ بھائیوالاں دے۔ دوا درد پیار توں ڈردائے

=====

تینوں رب جوں خود مختاریاں دتیاں۔ دل آئیاں کر سردار اے
 پر بخت دی ٹیک تے دادھے کر کے۔ اُکا کیری رعیت نہ مار اے
 چلو درد تاں روز تھلیندا تسی۔ تیری بے تکیائی دے وار اے
 پر آیا حک دینھ پیراں تے۔ میرا محسن سر دا بھار اے

=====

جویں مہدی رہی ناراض اج تائیں۔ کیتا توئیں سردار دا دم نہیں
 توں آپ چا دس احسان سمجھ کے۔ لائے گاٹے ظلم ستم نہیں
 تیرا جھتے سد سزایے زک گئے آں۔ اگاں چایا مول قدم نہیں
 انج وولے درد پریت پلیندن۔ اھیہ ہر انسان دا کم نہیں

ہئی فخر نشانی اُجڑن دی۔ سٹ گھتیں ہا لا پراہیاں
 ہئی گیندوے دینھ سرداریاں دے۔ پاہرے کوئی نہیں دیوے شاہیاں
 سکھ سبق خلوص دا درد دا چن۔ نہ کیتیاں کر دل آئیاں
 جدوں بخت دا میلہ بھج ویندائے۔ کچھ کوڑ کڈھیندائے ساہیاں

=====

اُکا میدھروں وال دا فرق نہ آسی۔ ہا توئیں سردار دا قول اے
 دینھ نو (9) نہیں گزرے ولز وڈھلنو دا۔ لیاہی کر تبدیل ماحول اے
 کئی واری فخر توں بھن سٹیاہی۔ میرے ہاڑیاں دا کنگول اے
 ایہا ضد رکھیوئی تاں درد دا چن۔ مینوں تیراں پھٹنو دا ہول اے

=====

تسیں واقعی ججن امیر انسان ہو۔ اسیں نہ سرکار دے وائے دے
 پر بنزدائے حق سرداراں دا۔ ڈکھ وڈھلنوے درد رعائے دے
 جیویں لازمی یار پھچھوینوے ہن۔ دینہہ محشر حق ہمسائے دے
 انجیں تسیں وی بھوگ بھوگیسو پئے۔ اسان کیریاں توں ہتھ چائے دے

=====

صاحب سردار بیمار نوں دے۔ اودر دیاں سخت سزائیں نہیں
 مجھے دا سائیں تنہائیاں نوں۔ اُکا سوپ اساڈیاں بائیں نہیں
 دے حوصلے درد نوں قربت دے۔ کر جھب تبدیل صلاہیں نہیں
 ہنی رکھڑے ککھ تاں پہل چا آڈوں۔ ساڈی جوہ اچ پکھیاں لائیں نہیں

=====

بھلی پے گہیوں بخت دی چڑتل وچ۔ انجام تے تک رکھیویں نہیں
 سداں فخر دے بول بلند کیتیوں۔ کدیں لہجہ نرم کیتیویں نہیں
 جیڈے لاپرداہ سردار ہوں۔ بھگھی رعیت کسے دی موئی نہیں
 بھارے ہر دے درد خدا چیندائے۔ بندہ کہیں دا رازق کوئی نہیں

=====

اللہ پاک ضمیر امیر بڑایاے۔ بھادیں درد غریب نجات ہاں
 بچاں دی نسل دے نوکر ہاں۔ اقرار دے پاہرے دار ہاں
 سالار وفا دے قافلے دے۔ لچپالیاں دے پرچار ہاں
 بچے بھڑ دی جان تاں ہر ویلے۔ اسماں گسنو دے کانڑ تیار ہاں

=====

گیت

گیت

منائیو میرا ڈھولا۔ مکائیو میرا رولا

سوچنیدا کائی نہیں۔ منیدا کائی نہیں
 ادہ کلا بھولا۔ منائیو میرا ڈھولا
 اُجاڑی ویندائے۔ تے ساڑی ویندائے
 ڈکھاں دا جھولا۔ منائیو میرا ڈھولا
 ادہے دل جاؤ۔ تے اھیہ سمجھاؤ
 نہ لاہے میرا ادہلا۔ منائیو میرا ڈھولا
 وچھوڑے بھٹنی آں۔ تے اتنا رُنی آں
 ہے سچ گیا چولا۔ منائیو میرا ڈھولا
 ادہ درد منیوے۔ تے راضی تھیوے
 میں چند کراں گھولا۔ منائیو میرا ڈھولا

گیت

مینوں کیوں چھوڑیناں۔ میرا کی قصور اے
 ودا موڈھے دیناں۔ میرا کی قصور اے
 میرا دل صفا ہے۔ بے ایمانی کائی نہیں
 تیری کیتی کدیں نافرمانی کائی نہیں
 مکھ کیوں مُرتیاں۔ میرا کی قصور اے
 مینوں کیوں چھوڑیناں۔ میرا کی قصور اے
 ہک تیتھوں دکھرا گل لایا کوئی نہیں
 کسے بندے نوں میں نال ٹرایا کوئی نہیں
 وادھے کیوں کریناں۔ میرا کی قصور اے
 مینوں کیوں چھوڑیناں۔ میرا کی قصور اے
 مینوں ٹیک دیندوں۔ میرے نال رہیں ہا
 کچھ میری مجبوری داؤں وی دیکھ لئیں ہا
 وسوں کیوں بھننیاں۔ میرا کی قصور اے
 مینوں کیوں چھوڑیناں۔ میرا کی قصور اے
 توں مرضی آلاں میرا زور کوئی نہیں
 تیرے درد ہزاراں میرا ہور کوئی نہیں
 دکھے کیوں مریناں۔ میرا کی قصور اے
 مینوں کیوں چھوڑیناں۔ میرا کی قصور اے

گیت

اساں چنا تیرے نال وعدے کیجے توڑ دے
 اگاں تیری مرضی اے بھانویں سانوں چھوڑ دے
 سکھاں دیاں گھڑیاں چا تیرے اُتوں واریاں
 کرنیاں نہیں تیرے نال بے وپاریاں
 تیرے کچھے گھاٹے آ وِجھن کروڑ دے
 اگاں تیری مرضی اے بھانویں سانوں چھوڑ دے
 ججاں دی نوکری ساڈا منشور اے
 لاوڑا کنارے بھائیوالیاں دا پور اے
 سمجھیں نہ سمجھیں جوں ہائیں تیری لوڑ دے
 اگاں تیری مرضی اے بھانویں سانوں چھوڑ دے
 ساڈے کولوں ہوسن نہ نافرمانیاں
 قدم قدم تے دیسائیں قربانیاں
 ضامن ہائیں اسیں تیرے ہر اوکھے موڑ دے
 اگاں تیری مرضی اے بھانویں سانوں چھوڑ دے
 ساڈے داؤں درد نہ آسی تینوں ہار اے
 سچے دلوں سانوں تیرے نال پیار اے
 اسیں پاہرے دار ہائیں بنڑے ہوے جوڑ دے
 اگاں تیری مرضی اے بھانویں سانوں چھوڑ دے

گیت

نہیں ججن منیدے کی کرینے - اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں
 نہیں راضی تھیدے کی کرینے - اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں
 پئی اودر جگر چیرندی اے
 اُتوں خلقت مہزے دیندی اے
 مر گئے ہائیں جیدے کی کرینے
 اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں
 بن گھٹ امکان رسائیاں دے
 ساتھوں پچھلے پاہر جدائیاں دے
 نہیں بھار چویندے کی کرینے
 اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں
 منہ منہ دیاں بولیاں ٹوکاں توں
 لگوسا دینیاں داگوں لوکاں توں
 ددے ہائیں جھڑکیندے کی کرینے
 اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں
 اللہ جانو دا اے انج تنہا ہو کے
 ججاں توں درد جدا ہو کے
 نہیں سال دھکیندے کی کرینے
 اسیں ہاڑے کر کر تھک گئے ہاں

گیت

تیرے ہو کے مریندے پئے ہاں
 ایں مَر مَر کے جیندے پئے ہاں
 ساڈی زندگی دا توں ایں سہارا
 توئیں وی دیگر چا کیتائے کنارہ
 لتیں اچکل دھلکیندے پئے ہاں
 ایں مَر مَر کے جیندے پئے ہاں
 تیری اوور توں دل بیقرار اے
 تیری دوری ونجائے ساڈے بھار اے
 تیری خاطر تلیندے پئے ہاں
 ایں مَر مَر کے جیندے پئے ہاں
 چھڈ روسے ہسا نہیں شریک اے
 سانوں دینھ رات تیری اڈیک اے
 گوساویں سدیندے پئے ہاں
 ایں مَر مَر کے جیندے پئے ہاں
 ہنڑ وِس درد اکھیاں دے نیڑے
 متاں کاوڑ چا قبریں نکھیڑے
 اسے گل توں ہولیندے پئے ہاں
 ایں مَر مَر کے جیندے پئے ہاں

گیت

شالا چینی بھارے توڑ دے۔ جدے نویاں نویاں لائیاں نی
 سائیں بنڑنی اوکھے موڑ دے۔ جدے نویاں نویاں لائیاں نی
 ایں تاں یار غریب جو ہاے
 بالکل تیرے لائق دے ناسے
 اوہ ہن سرکار دے جوڑ دے
 جدے نویاں نویاں لائیاں نی
 مگروں لہے بد قسمت گئے نی
 من دے مقصد پورے تھے نی
 لہے گئے نی لوگ کروڑ دے
 جدے نویاں نویاں لائیاں نی
 ایہ نہ آدھا توئیں کے کیتائے
 توئیں خوش بخت دا لہڑ کے پیتائے
 سچ پمئی گلدے لوڑ دے
 جدے نویاں نویاں لائیاں نی
 ساڈی ککھ پچان نہ ہووے
 درد تیرا نقصان نہ ہووے
 اناں مگر اسانوں چھوڑ دے
 جدے نویاں نویاں لائیاں نی

گیت

دل ڈاڈھا ہے مجبورِ جنِ پردیسیا
 سانوں ملِ ہک وار ضرورِ جنِ پردیسیا
 ساچھ بنڑا کے سنگیاں نوں چھڈ جاوڑا
 سِکدیاں نوں دیدار دے لئی ترساوڑا
 نہیں راٹھاں دا دستورِ جنِ پردیسیا
 سانوں ملِ ہک وار ضرورِ جنِ پردیسیا
 تیری خاطر پتن تے آئز بہیدائے
 تیرے بارے ہر توں روز پوچھیدائے
 بٹے جہڑا پاروں پورِ جنِ پردیسیا
 سانوں ملِ ہک وار ضرورِ جنِ پردیسیا
 تارے گزردیاں ہر ہک رات کٹیدی ہے
 تیرے باجھوں کالی رات دیندی ہے
 ہیں توں اکھیاں دا نورِ جنِ پردیسیا
 سانوں ملِ ہک وار ضرورِ جنِ پردیسیا
 کہڑی گل توں خبر اساڈی لیندا نہیں
 کیوں تہائی توں ساڈی چوک چھوڑیندا نہیں
 کہڑا کیتا اے دردِ قصورِ جنِ پردیسیا
 سانوں ملِ ہک وار ضرورِ جنِ پردیسیا

گیت

مینوں دھکا جوں سٹیاں دے ماہیا
 کوئی کچھے کچھے تاں آکھساں کے ماہیا
 مینوں توڑ دا لالچ لائی رکھیا
 دتی اعتبارِ جمائی رکھیا
 دے کوڑے خلق دے لے ماہیا
 کوئی کچھے کچھے تاں آکھساں کے ماہیا
 مینوں دا کین دتای بدنامی دا
 نہوں کیتا قدرِ غلامی دا
 اسے گل دا منٹھ تاں ہے ماہیا
 کوئی کچھے کچھے تاں آکھساں کے ماہیا
 بھادیں توئیں من مانیاں کیتیاں ہن
 اسوں صرف غلامیاں کیتیاں ہن
 نہیں آکھیاں الفوں بے ماہیا
 کوئی کچھے کچھے تاں آکھساں کے ماہیا
 کنڈ کیتی ہینئی ماہی بیگانے تے
 میتھوں دکھرا دردِ زمانے تے
 نہوں رکھنوا ماہی کسے ماہیا
 کوئی کچھے کچھے تاں آکھساں کے ماہیا

گیت

ناہیا جے ساتھ نبھاوڑا
 لارا فضول ناہیا لاوڑا
 وقت نبھا کے توڑ دے
 خواب دیکھا کے توڑ دے
 حانیا جے راہے چھڈ جاوڑا
 لارا فضول ناہیا لاوڑا
 بڑ کے راکھا ریت دا
 ساڈی اصل پریت دا
 مل جے ناہیا پاوڑا
 لارا فضول ناہیا لاوڑا
 وادھا اے توئیں بھائیوال دا
 ساڈے مندڑے حال دا
 ناہیا جے بھارا چاوڑا
 لارا فضول ناہیا لاوڑا
 وسدا ریں دل جانیاں
 کر کر کے من مانیاں
 حانیا جے درد رولاوڑا
 لارا فضول ناہیا لاوڑا

گیت

ماڑے دینھ جوں آگے۔ بلی منہ وٹا گئے
 چنگے جھٹ وھا گئے۔ بلی منہ وٹا گئے
 سانوں مار دے گئی۔ ساڈی بد نصیبی
 ساتھ تک غریبی۔ ساڈے بہوں قریبی
 ساتھوں لڑ بھڑا گئے۔ بلی منہ وٹا گئے
 ماڑے دینھ جوں آگے۔ بلی منہ وٹا گئے
 مئے جاں دیہاڑے۔ منے کہیں نہ ہاڑے
 سماجھاں دے درتے۔ جھاں چا پاڑے
 ساڈی پخس و نجا گئے۔ بلی منہ وٹا گئے
 ماڑے دینھ جوں آگے۔ بلی منہ وٹا گئے
 سارے جگ توں باہلے جہدے مانڑا ہاے
 چنگیاں سوچیندے جہدے کاڑا ہاے
 ساتھوں کنڈ ولا گئے۔ بلی منہ وٹا گئے
 ماڑے دینھ جوں آگے۔ بلی منہ وٹا گئے
 ویلا دی ا دکھاے۔ ہمدرد کوئی نہیں
 ناں جوگا لگدا۔ رہیا درد کوئی نہیں
 اکا ہائیں ڈلا گئے۔ بلی منہ وٹا گئے
 ماڑے دینھ جوں آگے۔ بلی منہ وٹا گئے

گیت

وسدے علاقے دے نواب کدیں ملو ہا
 ڈاڈھے پئے ہائیں اودرے جناب کدیں ملو ہا
 سکیاں دے نال ایڈے جڑوے عناد نہیں
 اللہ دی سہوں تیرے پتا جینز دا سواد نہیں
 کھاندا ہے وچھوڑے دا عذاب کدیں ملو ہا
 ڈاڈھے پئے ہاں اودرے جناب کدیں ملو ہا
 یاداں سرکار دیاں من توں نہیں لاہندیاں
 سوچاں وچ پوہ دیاں راتاں لگھ جاندیاں
 ہوندی پئی اے زندگی خراب کدیں ملو ہا
 ڈاڈھے پئے ہاں اودرے جناب کدیں ملو ہا
 کداں تک راہنریاں نے ساڈیاں بے قسیاں
 تھل واگنوں اکھیاں نمازیاں نے تسیاں
 اکھاں وچوں پینزی اے شراب کدیں ملو ہا
 ڈاڈھے پئے ہاں اودرے جناب کدیں ملو ہا
 اتنائے ہاڈا دکھی دل دی پکار دا
 کیویں ہے گذارا تیرے درد پیار دا
 پڑھو ہا دکھاں دی کتاب کدیں ملو ہا
 ڈاڈھے پئے ہاں اودرے جناب کدیں ملو ہا

گیت

چھوڑ نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 ٹھوکر مار کے دل دا شیشہ تر د نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 جیندے تاں ودے ہائیں تہیاں دے سہارے
 کہیں کدھی لائیں اسیں ہائیں متارے
 بوڑ نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 ٹھوکر مار کے دل دا شیشہ تر د نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 جیویں دل آکھی ودا بیلیا کر توں
 وانگ پرائیاں سانوں لہڑے در توں
 ہوڑ نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 ٹھوکر مار کے دل دا شیشہ تر د نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 کھس تاں نہیں سوہنرا سکھ سنجیاں توں
 وکھ غریبی ڈھولا مکھ سنجیاں توں
 موڑ نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 ٹھوکر مار کے دل دا شیشہ تر د نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 درد وچھوڑے دیاں تہن کے خبراں
 سوچ کے پچھے جیندیاں قبریں
 پھوڑ نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی
 ٹھوکر مار کے دل دا شیشہ تر د نہیں او جانی اللہ دا ناں ہئی

گیت

ساڈے نال دگاڑ کے ارمانی ہوئیں
 نواں سکتاں تاز کے ارمانی ہوئیں
 کہیں دے مگر شہیں جے بھائیوال پڑاڑے
 سکھ دا سوڑ نہ دین تینوں خیال پڑاڑے
 پھٹ دی سولی چاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے نال دگاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے خالص جذبیاں چچیاں نیتاں آلی
 سکاں۔ سوڑاں۔ چاہواں۔ پیار۔ پریتاں آلی
 وسدی جھوک اجاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے نال دگاڑ کے ارمانی ہوئیں
 کہیں خوش بخت انسان دے دیکھ کے چوڑ دیہاڑے
 ساڈے جے مجبور۔ غریب۔ نصیب دے ماڑے
 پیراں ہیٹھ لتاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے نال دگاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے درگا تینوں عمر تمام نہ لھسیں
 ساتھوں ودھ کوئی نسل درد غلام نہ لھسیں
 ساجھ دا ورقا پاڑ کے ارمانی ہوئیں
 ساڈے نال دگاڑ کے ارمانی ہوئیں

گیت

بیلی ہوندے جدا کوئی نہ دیکھے
 شالا سجڑاں دا تاء کوئی نہ دیکھے
 جہڑے ڈکھ سکھ دے بھائیوال ہون
 مردیاں تائیں اوہے نال ہون
 دوریاں دی سزا کوئی نہ دیکھے
 بیلی ہوندے جدا کوئی نہ دیکھے
 چنگے لگدے جناہندے کھڑیندن
 جیدیاں جی دی ادہ کہڑے جیدن
 نکھڑیاں دے نبھا کوئی نہ دیکھے
 بیلی ہوندے جدا کوئی نہ دیکھے
 لگدیاں باجھوں جیوڑ بیکار اے
 نال یاراں دے ہوندی بہار اے
 سانجھ کر بلا کوئی نہ دیکھے
 بیلی ہوندے جدا کوئی نہ دیکھے
 درد جانی جے جاوَن کھڑی اے
 نور اکھیاں دے دیدن مرئی اے
 ایہ قیامت پیا کوئی نہ دیکھے
 بیلی ہوندے جدا کوئی نہ دیکھے

گیت

ڈھولا وی نہیں منیندا۔ کہلیاں وی نہیں رہیندا
 لُٹھ وی نہیں تکلیندا۔ ڈھولا وی نہیں منیندا
 ضد پال بہوں ناراض اے
 بھائیوال بہوں ناراض اے
 ٹوکاں توں ہے ڈریندا
 لُٹھ وی نہیں تکلیندا۔ ڈھولا وی نہیں منیندا
 جیونز دا نہیں سرور اے
 ہویا جدوگا دور اے
 ہر ویلے ہے رویندا
 لُٹھ وی نہیں تکلیندا۔ ڈھولا وی نہیں منیندا
 کوئی اوہدے کول جاوے
 اوہنوں اہیہ جا دساوے
 مونییاں نوں نہیں مریندا
 لُٹھ وی نہیں تکلیندا۔ ڈھولا وی نہیں منیندا
 ساڈی تاں اوہ کائنات اے
 اوہدے باجھوں کالی رات اے
 نہیں درد کچھ دیندا
 لُٹھ وی نہیں تکلیندا۔ ڈھولا وی نہیں منیندا

گیت

کے پچھے سگی نترانڑے ناہنی چھوڑنے
 نویاں دی ٹیک تے پُرائزے ناہنی چھوڑنے
 ساڈیاں پیٹک اُکا خبراں نہ لیں ہا
 بھانویں نہ بولیندوں ودا آکھیں اگول رہیں ہا
 ضداں وچ اپنڑے نکانڑے ناہنی چھوڑنے
 نویاں دی ٹیک تے پُرائزے ناہنی چھوڑنے
 میلہ کوئی کرے تاں بھویندے لچپال نہیں
 خالی بوہے آئیاں نوں ولیندے لچپال نہیں
 وھک ساڈے ترلے جھکھانڑے ناہنی چھوڑنے
 نویاں دی ٹیک تے پُرائزے ناہنی چھوڑنے
 راسی ارمان ساری زندگی حضور تے
 کے زر دار دیاں سبیاں دے غرور تے
 نند ساڈی باہیں دے سرائزے ناہنی چھوڑنے
 نویاں دی ٹیک تے پُرائزے ناہنی چھوڑنے
 درد جہان سارا تیرے پچھے چھوڑ کے
 سانگا ہر اپنڑے پرانے نالوں تروڑ کے
 جہڑے ہانی ناں توں دکانڑے ناہنی چھوڑنے
 نویاں دی ٹیک تے پُرائزے ناہنی چھوڑنے

گیت

جے وطن توں تیری تیاری نہ ہوندی
 میرے دل نوں انج بے قراری نہ ہوندی
 نہ خوشیاں توں طارق نہ ٹیاں تے سوئد
 دیداراں دا بھکھا نہ گلیاں اج بھونڈ
 میرے لیکھ دے دج جے ہاری نہ ہوندی
 میرے دل نوں انج بے قراری نہ ہوندی
 میکوں لوگ بھک کے سلامی کریندے
 میری رت دے تے غلامی کریندے
 جے غربت دی مینوں بیماری نہ ہوندی
 میرے دل نوں انج بے قراری نہ ہوندی
 جے لکیاں دی ظالم توں لچ چا رکھیندوں
 میری بے کسی نوں سہارا چا دیندوں
 میں روندیاں حیاتی گذاری نہ ہوندی
 میرے دل نوں انج بے قراری نہ ہوندی
 میں رنج رنج کے جینڈم تے خوشیاں کرینڈم
 ہوندی سٹھ سہیلی تے سچاں منڈینڈم
 میری درد زندگی ادھاری نہ ہوندی
 میرے دل نوں انج بے قراری نہ ہوندی

گیت

اسیں تاں ایہ کجھیندے ہاسے۔ کدی جدا نہیں ہوونزا
 کوئی نہ علم جوں گل پئے ویسی۔ ساری عمر دا روونزا
 انج دا چکر نصیب کیتوسے
 ہک دو جھے توں نکھر گیوسے
 نہیں پیا بھلدا۔ ہک دو جھے دے موڈھے نال کھلوونزا
 اسیں تاں ایہ کجھیندے ہاسے کدی جدا نہیں ہوونزا
 ڈاڈھیاں بنو مجبوریاں گھیاں
 جتاں توں ہو دوریاں گھیاں
 اھیہ وی پک نہیں کتے تاںیں ہسے شکلاں واسطے لوہونزا
 اسیں تاں اھیہ کجھیندے ہاسے کدی جدا نہیں ہوونزا
 بُت دے دج چند جان نہ راسی
 سملنزا دا امکان نہ راسی
 ظالم ڈاکو اودراں دے ہے سکھ دا ترکہ کھوونزا
 اسیں تاں ایہ کجھیندے ہاسے کدی جدا نہیں ہوونزا
 درد جہاں مذاق کریسی
 ہر کوئی طنز دے تیر مریسی
 تلخی توں گھبری کے پوی زندگی توں ہتھ دھوونزا
 اسیں تاں اھیہ کجھیندے ہاسے کدی جدا نہیں ہوونزا

گیت

رُٹھے ہوئے ڈھولے نوں مناوڑا ضرور اے
 ہنجواں دا میلا لئے جاوڑا ضرور اے
 چیندیاں نہ اُدھے کولوں نکھر کے رہوڑاے
 چبویں راضی ہووے اوہوں اُنجے راضی کرڑاے
 روسا ہتھ بٹھ کے مُکاوڑا ضرور اے
 ہنجواں دا میلا لئے جاوڑا ضرور اے
 ہاڑے نال جتوڑاے اُدھی وڈیائی نوں
 تازیان دا موقع نہیں دیوڑا خدائی نوں
 بزیائے ساٹگا . تاں نبھاوڑا ضرور اے
 ہنجواں دا میلا لئے جاوڑا ضرور اے
 اُدھیاں انوکھیاں اداواں لیا موہ ہے
 اُدھا بھادیں لکھ ہوئی ساڈا ہکو اوہ ہے
 سِکدیاں پائیں گل لاوڑا ضرور اے
 ہنجواں دا میلا لئے جاوڑا ضرور اے
 درد نہ بائیں دے سرائے باجھوں سووڑاے
 اُنجے نہ نیا تاں بیریں ڈھبے پووڑاے
 اہیہ دی رنگ جگ نوں وکھاوڑا ضرور اے
 ہنجواں دا میلا لئے جاوڑا ضرور اے

منٹی ونج خدا واسطے

دوستی دی بقا واسطے
 ہنڑ منٹی ونج خدا واسطے
 ہک وچھوڑا نہ پا سوہنڑیا
 جہڑی دل ھئی منا سوہنڑیا
 دم ہے حاضر سزا واسطے
 ہنڑ منٹی ونج خدا واسطے
 داء حیاتی دا لا چھوڑیائے
 سارے جگ نوں رسا چھوڑیائے
 صرف تیری رضا واسطے
 ہنڑ منٹی ونج خدا واسطے
 جہیں دیہاڑے توں دیداں گنیاں
 ساتھوں خوشیاں تے عیداں گنیاں
 ہتھ ترسدن حنا واسطے
 ہنڑ منٹی ونج خدا واسطے
 درد منتاں منیندا وداں
 تیتوں رب توں پنیندا وداں
 ہتھ اٹھا کے دعا واسطے
 ہنڑ منٹی ونج خدا واسطے

بولیاں

مینوں اللہ دے ناں تے چھوڑ نہیں
 میری دکھاں دی گئی ہوئی تروڑ نہیں
 مینوں ہر دم لوڑاں تیریاں
 توں نپ لے باہواں میریاں
 تیرے نال میں سانگا جوڑیا
 تیرے چچھے قبیلہ چھوڑیا
 میں نوکر تیرے دم دی
 تیرے باجھوں میں کہڑے کم دی
 تیرے بنگلے میریاں پکھیاں
 توں دسیں تاں ٹھردیاں اکھیاں
 توں مالک میں تیری بردی
 توں رُسیں تاں میں ہاں مردی
 ہنجوں نال بھریسن جھولیاں
 مینوں سنیاں مرلیسن بولیاں

میں تہیاں دی ہاں کر شک نہیں
 میری کسے تے پوندی تک نہیں
 تیری سوہنڑی شکل تے موئی ہاں
 تینوں ڈیٹھا تاں کملی ہوئی ہاں
 تینوں درد میں ہاڑے پیئی ہاں
 تیرے قدماں تے ہتھ لینی ہاں

جنگِ محبتِ دی

جنگِ محبتِ دی ہار بیٹھے ہاں
 موت کیتے تیار بیٹھے ہاں
 اوہ دی غیراں دا بنڑ گئیے یارو
 اپنا دل چیتھوں وار بیٹھے ہاں
 غلطی ہوئی اے جوں لہزی چادر توں
 پیر باہلے کھلار بیٹھے ہاں
 کاسہ ڈٹھیاں اوقات یاد آگئی اے
 روندے تاہیں زارو زار بیٹھے ہاں
 عید آئی اے بغیر بجاں دے
 وڈے دینھ سوگوار بیٹھے ہاں
 جس حیاتی نوں سچ رسکدی رہی
 کہیں دے قدماں اچ گدار بیٹھے ہاں
 جد دی لئے لئیے ہے مرضی مالک دی
 چائی ساہاں دا ادھار بیٹھے ہاں
 درد بے لوث دوستی کر کے
 ہوئے اُلنا خوار بیٹھے ہاں

ٹھوکر مار کے

میں ٹھوکر مار کے تخت سکندر چھوڑ آیا ہاں
 گداگر ہو کے دی راہ وچ توگر چھوڑ آیا ہاں
 بے پانزی دیکھیا تاں یاد آگئی پیاس اصغر دی
 کئی ناہراں تے دریا۔ کئی سمندر چھوڑ آیا ہاں
 ہے فرمان نبی ہجرت۔ مہاجر بنڑ گیاں یارو
 میں تقلید محمد واسطے۔ گھر چھوڑ آیا ہاں
 پڑھی آہی تسبیح ستر جیہیں چڑھا مُہر نبوت تے
 اوہدے حک لوڈ لئی کر بل بہتر چھوڑ آیا ہاں
 روکیندا ہا جہڑا شیطان توحید و رسالت توں
 اوہدے لئی حشر تائیں روڑے تے کنکر چھوڑ آیا ہاں
 جہالت وچ بنڑا کے بُت جہوں بھگوان مندا حام
 کجھ خالق دی آئی تاں بُت تے مندر چھوڑ آیا ہاں
 جہناں ہے درد رکھیا مینوں ہنڑ توڑی ہمیرے وچ
 ادہ گراہی دے گل پر کیف منظر چھوڑ آیا ہاں

رسم و رواج

نہ اھیہ رسماں رواج ویکھیں ہا
 گھر اُچیرے نہ خواب ویکھیں ہا
 تینوں دھیان دا داج بھل ویندا
 جے توں زاہرا دا داج ویکھیں ہا
 وانگ شیشے دے تینوں دس ویدم
 میرا بڑ ہم مزاج ویکھیں ہا
 دوش دیندوں نہ کنیں وی حاکم تے
 نیڑے ہو کے سماج ویکھیں ہا
 کیوں نہ پھلدا احساس دا بوٹا
 دے کے لہو دا خراج ویکھیں ہا
 سمجھیں شور نہ ہا غریباں نوں
 بڑ غریبی دا کھاج ویکھیں ہا
 درد میرا نہ ساتھ جگ دیندا
 توں تاں نہیں دی لاج ویکھیں ہا

چلو ٹھیک اے جاہ تے دیہاڑے تاں ناسے

چلو ٹھیک اے جاہ تے دیہاڑے تاں ناسے
 تیرے کاخ کھوٹے یا ماڑے تاں ناسے
 اسان سمجھیا تیرے دشمن نوں دشمن
 مخالف کدیں دیہاڑے واڑے تاں ناسے
 لہائے نی جیویں بندے بندے دے جھاکے
 کدیں تیتھے ایہ داؤن چاڑے تاں ناسے
 تیرے دکھ یا کنیں اوکھے ویلے توں تھک کے
 بوہے وسدے لوکاں دے تاڑے تاں ناسے
 جے زسیئے ہا آپے منی دیندے ہا
 کدی وی کرائے تیتھوں ہاڑے تاں ناسے
 سر عام ٹھارن دے لئی ہاں کہے دا
 تیرے فوٹو خط پاڑے ساڑے تاں ناسے
 بنا جرم ازلاں دی سماجیاں دے جھگے
 جے ناسے وسائے تاں اُجاڑے تاں ناسے
 تیرے درد کوڑے بنارے وی سُنو کے
 کدیں بول بولے گراڑے تاں ناسے

سہارے دی لوڑ اے

میں حال بے سہارا سہارے دی لوڑ اے
 محبت دے دکش نظارے دی لوڑ اے
 شہد نالوں مٹھے بنارے دی لوڑ اے
 کے مست اکھ دے اشارے دی لوڑ اے
 مینوں باہنڑ دے گھائی زلفاں دی چھاویں
 میں ہس کے مینساں توں جہوی مناویں
 ادب نال تیری کریاں غلامی
 صبح شام تینوں کریاں سلامی
 تیرا ساتھ چھوڑاں تاں اللہ نہ بخشے
 تیرا مانڑ تروڑاں تاں اللہ نہ بخشے
 نواں ساکھا جوڑاں تاں اللہ نہ بخشے
 جے مکھ تیتھوں موڑاں تاں اللہ نہ بخشے
 میرا دل دی صاف اے تے نیت دی ٹھیک اے
 جے رب تے یقین ہیئی تاں پتھر تے لیک اے
 تیری درد مرضی میرا زور کوئی نہیں
 تم نالوں وڈا ثبوت ہور کوئی نہیں

ایہ دنیا دار کے جائزن

کیویں سانگے پلیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 کیویں صدے سہیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 محبت کوئی تجارت نہیں اہدا مطلب ہے قربانی
 کیویں گھائے جھلیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 تعلق دے تقدس دا مدرس آپ اللہ ہے
 کیویں بھارے چویندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 جے رُس جاوَن تاں پیریں گھگرو پا کے چھڑا پوندا ہے
 کیویں لگدے منیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 محبت دی ریاضت وچ کدی سولی کدی نیزہ
 کیویں پھرے دیویندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 رضائے یار تے راضی رہوڑ دا ناں محبت ہے
 کیویں خوش یار تھیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 محبت ناں ہے تن من دھن لٹا کے کجھ نہ مگنڑ دا
 کیویں لُجی لُئیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن
 بہانہ درد ہے مطلوب دے درشن مقدس دا
 کیویں بوہے پتیندے ہن ایہ دنیا دار کے جائزن

قابل تاں نہیں

اج میں تیرے تعلق دے قابل تاں نہیں
 لئے کے ویلے وہاڑے دے ماٹز آگیاں
 ہوش جاہ تے وی ناہ تیرے دربار تک
 تیرے پیراں دے تک کے نشانز آگیاں
 تینوں دیونز مبارک نویں راج دی
 نالے ویکھنڑ تیرے وسدے بھانز آگیاں
 بھاویں بیڑی اناہ دی ڈکیندی رہی
 تانہوی فریضہ بھاونز دے کانز آگیاں
 کہیں بہانے تاں دیدار ہوندا ہووے
 گھیل کے لہنڑے قیدی پرانز آگیاں
 توں میری سوگواری تے نہوں اپڑیا
 توڑ ماضی دی دیونز مکانز آگیاں
 اللہ رکھی سلامت امیراں دا سنگ
 بخت دے اہیہ ہمارے مبارک ہوون
 تینوں تیرے چبارے مبارک ہوون
 مینوں اوکھے گزارے مبارک ہوون

کسے واسطے

کہیں دسایائے جوں اج کل تیرا ادہ جن
 جھاڑو راہواں توں دیندے کے واسطے
 تنھے چاہت دے گلدے دے روپ وچ
 دے روزانہ گھلیندائے کے واسطے
 ہر جمعرات آساں دے دربار تے
 ڈیوے گھبو دے بلیندائے کے واسطے
 بخت تیرے دا جہرا پرستار ہا
 اوہ تاں منٹاں منیندے کے واسطے
 جہوں تیرے سوا کوئی دیندا وی ناہ
 راہاں تے دہنھ لاہ چھوڑیندائے کے واسطے
 تیری وکھلی دا شوقین چنتاں دیاں
 چوریاں گٹ رکھیندائے کے واسطے
 درد ۹ دہنھوں تاں دور ہن خدائی ویکھسی
 اوہنوں لکسن تھیرے اے پاسیوں
 اللہ سوہنڑے دی حکمت ہے ڈھاندائے خود
 جہرا ٹوڑے کھلیندائے کے واسطے

جن چھوڑ نہ دیویں

بن کہیں دا طلبگار جن چھوڑ نہ دیویں
 بے یارو مددگار جن چھوڑ نہ دیویں
 بالفرض جے بل جاوے تنیوں پار دی شاہی
 بے آسرا اُردار جن چھوڑ نہ دیویں
 گل پال تاں گل لہڑی تے پاہرا دیندن
 نھل سابقہ اقرار جن چھوڑ نہ دیویں
 گھر لہڑا سمجھدا ہائیں جہوں ٹھاٹھ توں پہلے
 مفلس دا اوہ گھر بار جن چھوڑ نہ دیویں
 چیندا ہے جہڑا تیری زیارت دے سہارے
 دیدار دا بیمار جن چھوڑ نہ دیویں
 ہائیں کھیڑدا جہس نال کدیں گڈیاں پٹولے
 بچپن دا اوہ یار جن چھوڑ نہ دیویں
 اج دانگ ہووے درد تیرا کل وی مثالی
 حک ماضی دا خُبار جن چھوڑ نہ دیویں

میں کدی نہیں سوچیا

تنی اے حالات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 صرف اپنی ذات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 رزق دی تقسیم دا رزاق ذمہ دار ہے
 دہنخہ دا ہووے۔ رات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 میری ہنجواں نال راہندائے تر میرا دامن سدا
 رب دی سہوں برسات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 اوگھ تک میرے محافظ نوں جدوں آندی وی نہیں
 دشمنان دی گھات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 میرے گھر نوں میلی نظراں نال کیوں کوئی دیکھی
 کہیں دی کدھ توں جھات بارے میں کدی نہیں سوچیا
 ہکے در دا ہاں سوالی درد ساری زندگی
 غیر دی خیرات بارے میں کدی نہیں سوچیا

ساڈا دل

ساڈا دل تیرے وانگوں ملوئا جوں ناہ
 تیری ہر ہک سزا نوں ادا سمجھیا
 خود ریا کار ناسے اسے واسطے
 توئیں ریا کار نوں بے ریا سمجھیا
 دیکھ ساڈا یقین بھادیں متارہا نہیں
 سنگ دی بیڑی دا تمن ناخدا سمجھیا
 تیں مداری تے انج انہا اعتبارہا
 آہوں راہزن مگر راہنما سمجھیا
 تیرے کوڑے بلارے نوں کھنڈ آکھیا
 تیری ہر بدعا نوں دعا سمجھیا
 تیرے لالچ نوں داعوا تے مانتر آکھیا
 تیری نفرت نوں تیرا حیا سمجھیا
 نیک جذبات دی ساری کائنات دا
 تینوں مند خود تے فرماں روا سمجھیا
 پیار وچ دی رکھیاے ملووظ توحید نوں
 ساری دنیا توں تمن میں جدا سمجھیا

درد سانوں بزرگاں دا فرمان ہے
 سپ دی پالو تاں وت اوبدی سیوا کرو
 تیری فطرت دا پک ہوندیاں دی جگن
 تینوں لچال صاحب ونا سمجھیا

بے وطن

سانہ لے اپنا وطن میں بے وطن ویندا پیماں
 چھوڑ کے تیرا جن میں بے وطن ویندا پیماں
 واہ مقدر وقت دے سلطان دے دربار چوں
 لئے کے سدھراں دا کفن میں ویندا پیماں
 شکر کر بدنام دا الزام مگروں لہہ گیائی
 چڑھ گیائی خوشیاں دا جن میں بے وطن ویندا پیماں
 میں تاں جا خود لاش وی آسی نہ تیرے دیس تے
 کوئی کرسی چا دُن میں بے وطن ویندا پیماں
 دے میرے جاوئر دیاں احباب نوں خوشخبریاں
 ٹھرسیا ستیاں دا من میں بے وطن ویندا پیماں
 میرے حصے دی قرابت وی لہزویاں نوں دامن کر
 شاد رہیں مانٹریں امن میں بے وطن ویندا پیماں
 ویندیاں داری الائے هن جہوے توئیں حسرت بھرے
 حاں تے لکھ کے اود خن میں بے وطن ویندا پیماں
 انجے سمجھیں درد ناں دا کوئی میرا جاننرو وی ناہ
 ہووی رب راکھا جن میں بے وطن ویندا پیماں

قطع

باغِ توں مست بہار نہ رُسے
 پھلاں توں مہکار نہ رُسے
 قافلے توں سالار نہ رُسے
 رعیت توں سردار نہ رُسے
 بھادریں دردِ خدائی رُسے جاوے
 شمالا کہیں دا یار نہ رُسے

=====

جہڑے راہ ساڈے ساچھے ہن اتاں راہاں توں نہ لگھیا کر
 کوئی منظر نہ تینوں یاد گذرے دینھ دیوا چھوڑے
 میرے خط میریاں یاداں میری تصویراں وی اپس کر
 متاں میری نشاڑی کائی کدی تینوں زوا چھوڑے

=====

میںوں اپڑی عقیدت دی صداقت تے بھروسہ ہے
 کدیں وی مانز میرا۔ میرا محسن تروڑ نہیں سکدا
 کرے لکھ لوڈ لکھ واری قسم اے اپڑی نیت دی
 میری جے تائیں حیاتی اے۔ میرا سنگ چھوڑ نہیں سکدا

=====

چھڑی فرق دلاں وچ پاوے
 اھیہ جئی سوچ وچار نہ کریئے
 جیکر ساچھ پیاری ہووے
 ساچھا کاروبار نہ کریئے

=====

میرے دل فرش دے ہرگز فلک نزدیک نہیں ہوندا
 غریباں دا امیراں نال سانگا ٹھیک نہیں ہوندا
 ضرورت ویلے لگ دیندائے سداں سورج منگالی دا
 جے اپڑا ڈیوا کول ہووے تاں گھر تاریک نہیں ہوندا

=====

نہ لئے بہار اتڑے میرے آکھے لگ وچ
 بچھا میرے دل چوں وچھوڑے دی اگ وچ
 چلو جھٹ نہ اچھکیں نہ مجبور کرساں
 میرے دیہڑے آدنز دی سہوں بھن کے وگ وچ

=====

مجنوں وانگوں راہ بھلیندیاں شام ہو گئی
 پکاک نال بوہاری دیندیاں شام ہو گئی
 اوہ نہ آئے جنیں میرے گھر آؤزا حا
 راگیراں دے بُت بھڑیندیاں شام ہو گئی

=====

کہناں دے ہتھاں تے باہندا دینائیں
 اچیرے پاسے ڈلاندا دینائیں
 کسے چا انج دا تعویذ گھتیائی
 سلما لکی توں راہندا دینائیں

=====

میں سزیاے پُراڑے تعلق مکاؤ ایں
 کسے ہستی آلے نوں دل اچ دساؤ ایں
 جے سب پالینے تاں اوہ انجے کریندا
 توں سارے زمانے نوں فطرت ویکھاؤ ایں

=====

نہ مفلساں نوں حقیر سمجھیں
 اہیہ زندگی دے رفیق ہوندا
 قریب ہوویں تاں علم ہووی
 غریب کتڑے خلیق ہوندا

=====

توئیں بیگانہ سمجھیا مینوں
 میں تاں اہیہ جی وٹڈ نہیں کیتی
 توں تاں توں ایں شہر تیرے نوں
 اچ دے دینھ تاں تائیں کنڈ نہیں کیتی

=====

میں نہ ڈیٹھا چن۔ میری قسمت دی گل
 دشمنواں دی عید کر کے وگ گیا
 نہ کھلو واپس کسے نہیں آؤزا
 وقت مہن تاکید کر کے وگ گیا

=====

بازاری ذہن دی قسماں تے وعدے توڑ نہیں چڑدے
 کدی کمزور ولاں دے ارادے توڑ نہیں چڑدے
 بنڑے مشکل تاں سجناں دی وفا دے پول گھل ویندن
 کدی وی کوڑ دے نقلی لبادے توڑ نہیں چڑدے

=====

کھڑی	مجبوری	ودھ	توں	پیار
ہوندے	نہیں	بزول	آلے	دل
اے	فرمایا	سچ	لوکاں	سچیاں
ہوندے	نہیں	دل	اہل	بزول

=====

ہن	ہو گئے	دفن	مانڑ	میرے
اے	گئی	ڈھک	دی	تیرے
دی	کجل	دھار	نوں	تیری
اے	گئی	ڈھک	نوں	میری